

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · número 538 · dilluns 10 de febrer de 2020

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.03. Decrets llei

Resolució 732/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per a millorar l'accés a l'habitatge

203-00025/12

Adopció

7

1.10. Acords i resolucions

Resolució 731/XII del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra el Reial decret llei 14/2019, del 31 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'Administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions

212-00001/12

Adopció

7

Resolució 733/XII del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda d'interposar un recurs contenciós administratiu contra l'Acord 2/2020 de la Junta Electoral Central, del 3 de gener

395-00093/12

Adopció

9

Resolució 734/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre la Violència Institucional durant la Celebració del Referèndum del Primer d'Octubre

252-00019/12

Adopció

9

1.15. Mocions

Moció 144/XII del Parlament de Catalunya, sobre les necessitats i les reivindicacions socials i els pressupostos

302-00181/12

Aprovació

10

Moció 145/XII del Parlament de Catalunya, sobre el salari mínim català de referència

302-00182/12

Aprovació

11

Moció 146/XII del Parlament de Catalunya, sobre la política industrial

302-00183/12

Aprovació

12

Moció 147/XII del Parlament de Catalunya, sobre l'enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió «Percepció sobre el debat territorial a Espanya»

302-00184/12

Aprovació

13

Moció 148/XII del Parlament de Catalunya, sobre la formació professional

302-00185/12

Aprovació

14

1.20. Interpel·lacions

Interpel·lació al Govern sobre les desigualtats territorials a Catalunya

300-00225/12

Substanciació

17

Interpel·lació al Govern sobre la manca d'un finançament just de la cultura

300-00226/12

Substanciació

17

Interpel·lació al Govern sobre la situació dels joves

300-00227/12

Substanciació

17

Interpel·lació al Govern sobre l'emergència climàtica

300-00228/12

Substanciació

17

Interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia

300-00229/12

Substanciació

18

Interpel·lació al Govern sobre la protecció dels menors a les escoles

300-00230/12

Substanciació

18

Interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior

300-00231/12

Substanciació

18

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

2.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de contractes de serveis a les persones

200-00003/12

Rebuig del dictamen

19

2.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de l'acció del Govern

302-00180/12

Rebuig

19

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç d'un any d'inacció

302-00186/12

Rebuig

19

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania

202-00063/12

Tramitació en lectura única davant el Ple

20

Esmenes presentades en la tramitació en lectura única

20

Proposició de llei de reconeixement del dret d'acompanyament de gossos de protecció i terapèutics a les víctimes de la violència masclista

202-00069/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

25

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre l'accés dels mitjans de comunicació privats als ajuts públics

250-01079/12

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

25

Proposta de resolució sobre les quotes de producció derivades del contracte programa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals subscrit amb el Govern de la Generalitat 250-01080/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	25
Proposta de resolució sobre la implantació d'un bus exprés entre l'Alt Penedès i la Universitat Autònoma de Barcelona 250-01081/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	26
Proposta de resolució sobre la condemna a la inacció intencionada del Govern davant d'accions il·legals que vulneren el lliure exercici del dret a la llibertat de moviments emparat per la Constitució i el Tractat de la Unió Europea 250-01082/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	26
Proposta de resolució sobre els talls viaris a l'autopista AP7 i la carretera NII a la Jonquera 250-01083/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	26
Proposta de resolució sobre l'aplicació de mesures urgents amb relació a la Cartera de serveis socials pel que fa a les polítiques d'infància i adolescència 250-01085/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	26
Proposta de resolució sobre els delictes d'odi 250-01086/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	26
Proposta de resolució sobre el millorament de la qualitat de vida de les persones amb malaltia celíaca 250-01087/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	27
Proposta de resolució sobre el disseny d'una plataforma de simplificació de tràmits davant l'Administració per als comerciants 250-01088/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	27
Proposta de resolució sobre la laïcitat de l'escola catalana 250-01089/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	27
Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre d'urgències d'atenció primària a Premià de Mar 250-01090/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	27
Proposta de resolució sobre la limitació del transport aeri per a fer front a l'emergència climàtica 250-01091/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	27
Proposta de resolució sobre els efectes de la digitalització intensiva sobre l'economia, el treball i les dones treballadores 250-01092/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	28
Proposta de resolució sobre la recuperació d'un pla d'incentius autonòmics per al vehicle elèctric 250-01093/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	28
Proposta de resolució sobre el garantiment de l'accés als tractaments psicoterapèutics en el sistema sanitari públic per als menors que pateixen abusos sexuals 250-01094/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	28
Proposta de resolució sobre la coordinació entre els Mossos d'Esquadra i els serveis de vigilància privada a les estacions de tren, metro i autobusos 250-01095/12 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	28

Proposta de resolució sobre la defensa del model lingüístic i de l'escola pública catalana	
250-01096/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	28
Proposta de resolució sobre l'acord de Ryanair amb els treballadors de l'aeroport de Girona	
250-01097/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	29
Proposta de resolució sobre el finançament de la construcció de l'Institut de Tiana	
250-01098/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	29
Proposta de resolució sobre els serveis sanitaris al Ripollès	
250-01099/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	29
Proposta de resolució sobre el desè aniversari de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea	
250-01100/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	29
Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida	
250-01101/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	29
Proposta de resolució sobre l'aturada del tancament de l'Escola Montigalà, de Badalona, i la construcció del nou edifici	
250-01102/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	30
Proposta de resolució sobre l'opacitat i la manca de transparència del pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals	
250-01103/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	30
Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció	
250-01104/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	30
Proposta de resolució sobre la situació dels serveis de salut mental a Santa Coloma de Gramenet	
250-01105/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	30
Proposta de resolució sobre l'accés als locals buits de l'Institut Català del Sòl	
250-01106/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	30
Proposta de resolució sobre l'accessibilitat al Centre Penitenciari de Mas d'Enric	
250-01107/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	31
Proposta de resolució sobre l'increment de la presència policial a l'àrea bàsica policial de Santa Coloma de Farners	
250-01108/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	31
Proposta de resolució sobre el mal estat de l'aigua a la desembocadura de la riera del Vendrell	
250-01109/12	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	31
3.10.30. Debats generals	
Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya	
255-00010/12	
Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	32
Propostes de resolució transaccionals presentades pels grups parlamentaris	62

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'un finançament just de la cultura

302-00187/12

Presentació: GP PSC-Units

65

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels joves

302-00188/12

Presentació: GP PSC-Units

66

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'Administració de justícia

302-00189/12

Presentació: GP Cs

67

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció dels menors a les escoles

302-00190/12

Presentació: GP Cs

68

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior

302-00191/12

Presentació: SP PPC

69

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les desigualtats territorials a Catalunya

302-00192/12

Presentació: GP CatECP

70

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'emergència climàtica

302-00193/12

Presentació: GP JxCat

71

3.20. Interpellacions

Interpellació al Govern sobre la cohesió territorial

300-00232/12

Presentació: GP PSC-Units

72

Interpellació al Govern sobre l'impacte dels càrtels en l'economia catalana i l'Administració de la Generalitat

300-00233/12

Presentació: Yolanda López Fernández, del GP CatECP

73

Interpellació al Govern sobre l'emergència climàtica i els nous projectes d'incineració de residus

300-00234/12

Presentació: SP CUP-CC

73

Interpellació al Govern sobre la situació dels centres d'internament per a estrangers

300-00235/12

Presentació: GP ERC

73

Interpellació al Govern sobre el patrimoni monumental

300-00236/12

Presentació: GP JxCat

74

Interpellació al Govern sobre l'Administració digital

300-00237/12

Presentació: GP JxCat

74

Interpellació al Govern sobre el sector agrícola

300-00238/12

Presentació: GP Cs

74

Interpellació al Govern sobre la cultura a Catalunya

300-00239/12

Presentació: GP Cs

75

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Declaració del Parlament de Catalunya sobre les conseqüències del temporal Gloria

401-00025/12

Lectura en el Ple

76

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió plenària 49

Convocada per a l'11 de febrer de 2020

76

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a la consellera de Justícia

330-00206/12

Presentació: president de la Generalitat

78

Suplència en l'exercici de les funcions del president de la Generalitat pel vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

330-00207/12

Presentació: president de la Generalitat

78

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.05. Recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra el Reial decret llei 14/2019, del 31 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions

380-00001/12

Al·legacions que formula el Parlament

79

4.90. Règim interior

4.90.05. Pressupost del Parlament

Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2020

231-00003/12

Adopció

114

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.03. Decrets llei

Resolució 732/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per a millorar l'accés a l'habitatge

203-00025/12

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 05.02.2020, DSPC-P 83

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de febrer de 2020, ha debatut el Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per a millorar l'accés a l'habitatge (tram. 203-00025/12), i ha aprovat la resolució següent, que, d'acord amb el que estableix l'article 158.6 del Reglament del Parlament, s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Resolució

El Parlament de Catalunya, d'acord amb el que estableixen l'article 64.2 de l'Estatut d'autonomia i l'article 158.1, 2 i 3 del Reglament del Parlament, valida el Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per a millorar l'accés a l'habitatge.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

1.10. Acords i resolucions

Resolució 731/XII del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra el Reial decret llei 14/2019, del 31 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'Administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions

212-00001/12

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 05.02.2020, DSPC-P 83

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de febrer de 2020, ha debatut la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà (reg. 56993) contra el Reial decret llei 14/2019, del 31 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'Administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions.

Finalment, el Ple del Parlament, d'acord amb l'article 177 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Ple del Parlament, d'acord amb el que disposen els articles 162.1.a de la Constitució espanyola, 61.e i 76.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i 32.2 de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, un cop conegut el Dictamen 1/2020 del Consell de Garanties Estatutàries, acorda d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra el Reial decret llei 14/2019, del 31 d'octubre, pel qual

s'adopten mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'Administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions, concretament contra els articles i les disposicions següents:

a) La totalitat del Reial decret llei 14/2019, que és contrari a l'article 86.1 de la Constitució perquè no compleix el requisit constitucional de l'extraordinària i urgent necessitat.

b) Els apartats *u* i *dos* de l'article 3 del Reial decret llei 14/2019, en la redacció que donen als articles 9.2.c i 10.2.c de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en tant que vulneren les competències de la Generalitat de l'article 159 de l'Estatut i no troben empara en els punts 18 i 29 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució; i també, per connexió, l'apartat 1 de la disposició transitòria primera i l'apartat 2 de la disposició final primera del Reial decret llei, en tant que també les vulneren i tampoc no troben empara en els dits preceptes constitucionals.

c) Els apartats *u* i *dos* de l'article 3 del Reial decret llei 14/2019, en l'obligació que introdueixen en els articles 9.3 i 10.3 de la Llei de l'Estat 39/2015 de situar «en territori espanyol» els recursos tècnics necessaris per a la recollida, l'emmagatzematge, el tractament i la gestió dels sistemes a què fan referència els articles 9.2.c i 10.2.c d'aquesta llei, i també, per connexió, l'apartat 2 de la disposició transitòria primera del Reial decret llei, en tant que són contraris al principi de lliure circulació de dades de l'article 1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, del 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades).

d) L'apartat *tres* de l'article 3 del Reial decret llei 14/2019, en la disposició addicional sisena que afegeix a la Llei de l'Estat 39/2015, en tant que vulnera les competències de la Generalitat de l'article 159 de l'Estatut i no troba empara en els punts 18 i 29 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució; i també, per connexió, l'apartat 2 de la disposició final primera del Reial decret llei, en tant que també les vulnera i tampoc no troba empara en aquests preceptes constitucionals.

e) L'apartat *u* de l'article 6 del Reial decret llei 14/2019, en la redacció que dona al primer paràgraf de l'apartat 6 de l'article 4 de la Llei de l'Estat 9/2014, del 9 de maig, general de telecomunicacions, quant a la facultat d'«intervenció» que atribueix a l'Estat, en tant que és inconstitucional perquè vulnera l'article 9.3 de la Constitució, ja que no compleix les exigències de qualitat normativa que hauria d'observar una llei susceptible de produir ingerències en l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques.

f) L'apartat *cinc* de l'article 6 del Reial decret llei 14/2019, en la redacció que dona a l'apartat 1 de l'article 81 de la Llei de l'Estat 9/2014, en tant que és inconstitucional perquè vulnera l'article 9.3 de la Constitució, ja que no compleix les exigències de qualitat normativa, tant pel que fa a la incorporació de les garanties dels ciutadans com a la previsibilitat de l'aplicació del precepte.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

El secretari primer, Eusebi Campdepadrós i Pucurull; el president, Roger Torrent i Ramió

Resolució 733/XII del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda d'interposar un recurs contenciós administratiu contra l'Acord 2/2020 de la Junta Electoral Central, del 3 de gener

395-00093/12

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 05.02.2020, DSPC-P 83

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 5 de febrer de 2020, ha debatut la proposta d'acord pel qual s'aprova d'interposar un recurs contenciós administratiu contra l'Acord 2/2020 de la Junta Electoral Central, del 3 de gener de 2020.

Finalment, el Ple del Parlament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya acorda:

a) Interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Tercera, Secció Quarta, del Tribunal Suprem, contra l'acord de la Junta Electoral Central 2/2020, del 3 de gener, expedient núm. 251/628, pel qual es declara que concorre en el M. H. Sr. Joaquim Torra i Pla la causa d'inelegibilitat sobrevinguda a què es refereix l'article 6.2.b de la Llei orgànica del règim electoral general, es deixa sense efecte la seva credencial de diputat electe i s'ordena a la Junta Electoral Provincial de Barcelona que declari la vacant com a diputat i expedeixi la credencial al següent candidat de la llista de Junts per Catalunya.

b) Traslladar aquest acord a la Sala Tercera, Secció Quarta, del Tribunal Suprem als efectes del que estableix l'article 45.2.d de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, d'acord amb la Providència de l'esmentada Sala del 23 de gener de 2020, dictada en el recurs contenciós administratiu 002/0000018/2020.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

La secretària quarta, Rut Ribas i Martí; el president, Roger Torrent i Ramió

Resolució 734/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre la Violència Institucional durant la Celebració del Referèndum del Primer d'Octubre

252-00019/12

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, ha debatut el text de la Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre la violència institucional durant la celebració del referèndum de l'U d'Octubre (tram. 252-00019/12), presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i, d'acord amb l'article 66 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Investigació sobre la Violència Institucional durant la Celebració del Referèndum del Primer d'Octubre (CIRPO), i n'estableix l'objecte i el contingut dels treballs, en els termes següents:

a) La comissió d'investigació creada té com a objecte i abast analitzar i investigar totes les expressions de violència institucional que es van donar l'1 d'octubre de 2017 en el context del desenvolupament del referèndum d'autodeterminació.

b) Els continguts bàsics dels treballs de la comissió són els següents:

1r. La descripció i la documentació dels exercicis de violència institucional que hi va haver en el context del desenvolupament del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre de 2017.

2n. L'anàlisi de la preparació, la coordinació, la participació i la perpetració i les implicacions en fets violents en el context del desenvolupament del dit referèndum.

3r. La determinació de les persones físiques i dels responsables polítics i administratius de la violència institucional exercida, i l'anàlisi de les responsabilitats en què hagin pogut incórrer.

4t. L'estudi de les diverses formes de repressió derivades de la celebració del referèndum i la comunicació al Govern de les conclusions de la comissió perquè, si s'escau, les pugui incorporar a la Cartografia de la repressió.

5è. L'anàlisi dels danys derivats de la violència institucional desenvolupada l'1 d'octubre de 2017 i de les seves conseqüències.

6è. L'estudi de formes de reparació davant els danys patits per la violència institucional l'1 d'octubre de 2017.

7è. L'anàlisi dels drets civils i polítics que es van vulnerar per l'exercici de la violència institucional l'1 d'octubre de 2017.

c) La comissió pot incorporar, en els termes de l'article 67.2 del Reglament del Parlament, especialistes en un nombre no superior al de diputats que en són membres.

d) El procediment per a substanciar les compareixences és a càrrec de la comissió en l'exercici de les seves funcions.

e) La comissió, un cop constituïda formalment, d'acord amb el que estableix l'article 67.4 del Reglament del Parlament, ha d'elaborar i aprovar, a partir del contingut bàsic del pla de treball fet pels proponents, un pla de treball que determini i concreti els diversos aspectes de la investigació.

f) La comissió ha de redactar un dictamen amb les conclusions dels treballs perquè sigui debatut pel Ple, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

El secretari primer, Eusebi Campdepadrós i Pucurull; el president, Roger Torrent i Ramió

1.15. Mocions

Moció 144/XII del Parlament de Catalunya, sobre les necessitats i les reivindicacions socials i els pressupostos

302-00181/12

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, d'acord amb l'article 161 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats i les reivindicacions socials i els pressupostos (tram. 302-00181/12), presentada pel diputat Vidal Aragonés Chicharro, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 56090) i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà (reg. 56110).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Fer una campanya d'Inspecció de Treball específicament per la igualtat salarial entre dones i homes, que vetlli perquè les empreses en què les retribucions de les dones siguin inferiors a les dels homes per la prestació d'un treball d'igual categoria acreditin la raó que ho justifica o, en cas contrari, siguin demandades d'ofici davant la jurisdicció social, sens detriment dels procediments sancionadors que corresponguin.

b) Fer una campanya d'Inspecció de Treball, per al període del 2020 al 2024, específicament amb relació al personal de neteja del sector hotel·ler. Les actuacions inspectores han de tenir com a objecte l'anàlisi dels elements següents: supòsits de cessió il·legal, conveni col·lectiu aplicable, hores treballades no retribuïdes i infracoïtització, avaluacions de riscos laborals adequades, ritmes de treball que puguin ésser contraris a la normativa de prevenció de riscos laborals, malalties professionals i assetjaments laborals i sexuals.

c) Garantir el finançament públic de les escoles públiques de zero a tres anys d'acord amb les mocions aprovades pel Parlament.

d) Revisar la resolució de denegació de la renda garantida de ciutadania, elaborar un informe amb informació sobre les possibles denegacions justificades indegudament i compensar la pèrdua de drets, amb l'establiment d'un calendari de les mesures que calen per a resoldre els casos que se n'hagin detectat.

e) Incorporar al Projecte de Llei de pressupostos una actualització de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya que comporti, com a mínim, un increment igual al de l'índex de preus de consum de Catalunya durant tot el període en què no s'ha augmentat.

f) Vetllar perquè, en compliment del Reial decret 103/2019, de l'1 de març, pel qual s'aprova l'Estatut del personal investigador predoctoral en formació, les universitats públiques que encara no ho hagin fet o acordat apliquin els increments retributius pertinents a partir de l'1 de febrer de 2020, amb els efectes retroactius que corresponguin.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

La secretària tercera, Laura Vílchez Sánchez; el president, Roger Torrent i Ramió

Moció 145/XII del Parlament de Catalunya, sobre el salari mínim català de referència

302-00182/12

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, d'acord amb l'article 161 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el salari mínim català de referència (tram. 302-00182/12), presentada pel diputat Ernest Maragall i Mira, del Grup Parlamentari Republicà, i les esmenes presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 56105) i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 56109).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya, atès l'estancament, i de vegades l'empitjorament, de les condicions salarials a Catalunya durant la darrera dècada, cosa que s'ha traduït

en un augment de la pobresa en el treball i en una desigualtat salarial elevada, insta el Govern a:

a) Aplicar el salari mínim de referència català a l'Administració de la Generalitat, analitzant prèviament la introducció gradual i l'impacte d'aquesta mesura i negociant-la prèviament en els òrgans pertinents, i a incentivar que la resta d'administracions públiques també el prenguin com a referència.

b) Promoure en els espais de concertació social de la Generalitat el salari mínim de referència català com a eina per a erradicar les desigualtats en el marc català de relacions laborals, i especialment per a reduir les desigualtats de gènere, tenint en compte que l'establiment d'aquest salari incideix més substancialment en les dones que no en els homes.

c) Impulsar la introducció de clàusules en les licitacions de contractes públics perquè les empreses tinguin en compte el salari mínim de referència català a l'hora d'establir els salaris de llurs treballadors.

d) Demanar al Govern espanyol que el salari mínim interprofessional que estableixi anualment per al conjunt de l'Estat sigui diferenciat i d'un import mínim del 60% del salari mitjà de cada comunitat autònoma, d'acord amb les recomanacions de la Resolució 2008/2034 del Parlament Europeu i amb la Resolució 17/XI del Parlament de Catalunya, aprovada en el marc del ple sobre la situació d'emergència social.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

La secretària quarta, Rut Ribas i Martí; el president, Roger Torrent i Ramió

Moció 146/XII del Parlament de Catalunya, sobre la política industrial

302-00183/12

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, d'acord amb l'article 161 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política industrial (tram. 302-00183/12), presentada pel diputat Lucas Silvano Ferro Solé, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 56089) i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà (reg. 56108).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Presentar a la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa, en el termini de cinc mesos, l'informe sobre el balanç dels tres primers anys del Pacte nacional per a la indústria 2017-2019, i presentar-lo després a la Comissió d'Empresa i Coneixement del Parlament de Catalunya.

b) Acordar un calendari d'execució dels compromisos pendents de complir en el marc del Pacte nacional per a la indústria.

c) Impulsar dins el 2020 un projecte de llei que permeti redefinir les funcions de l'Agència de Residus de Catalunya i canviar-ne la denominació per Agència de Recursos de Catalunya, en compliment dels compromisos en matèria d'economia circular.

d) Impulsar dins el 2020, en compliment del Pacte nacional per a la indústria, un projecte de llei per a la transició energètica, que inclogui la conversió de l'Institut Català d'Energia en Agència Catalana de l'Energia.

e) Presentar al Consell de Direcció del Servei d'Ocupació de Catalunya, dins el primer semestre del 2020, una proposta que garanteixi la posada en marxa i la viabilitat del Centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell, i presentar l'acord corresponent davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies del Parlament de Catalunya.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

El secretari primer, Eusebi Campdepadrós i Pucurull; el president, Roger Torrent i Ramió

Moció 147/XII del Parlament de Catalunya, sobre l'enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió «Percepció sobre el debat territorial a Espanya»

302-00184/12

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, d'acord amb l'article 161 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió «Percepció sobre el debat territorial a Espanya» (tram. 302-00184/12), presentada per la diputada Gemma Geis i Carreras, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 56003), pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem (reg. 56069), pel Grup Parlamentari Republicà (reg. 56111, 56148 i 56166) i pel G. P. Republicà i el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 56116 i 56236).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya afirma que el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol és un conflicte de naturalesa política que només es pot resoldre amb eines democràtiques i per la via del diàleg i la negociació.

2. El Parlament de Catalunya manifesta que cal promoure les iniciatives i els compromisos polítics necessaris per a acordar una solució democràtica al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, seguint l'acord nacional per l'exercici del dret a l'autodeterminació i l'amnistia que el Govern ha d'impulsar en el termini més breu possible.

3. El Parlament de Catalunya constata que és imprescindible el reconeixement institucional, al màxim nivell, entre el Govern de Catalunya i el Govern espanyol. Cal, en aquest sentit, una interlocució política sòlida entre la presidència de la Generalitat i la presidència espanyola.

4. El Parlament de Catalunya considera que, atesos els antecedents, per tal de dotar de garanties aquest diàleg entre iguals i donar visibilitat i efectivitat a les negociacions, i també per a vetllar pel compliment dels acords, cal una mediació internacional.

5. El Parlament de Catalunya, en la conjuntura actual de retrocés i amenaça amb relació als principals drets que fonamenten qualsevol democràcia, exigeix:

a) Posar fi a la repressió i a la retallada de drets civils i polítics que pateix la societat catalana.

b) Revertir la regressió democràtica i assolir un compromís polític transversal per a la desfranquització del conjunt de l'arquitectura política constitucional de l'Estat espanyol.

c) Promoure un cordó sanitari a la ultradreta per a evitar-ne la normalització política a les institucions.

6. El Parlament de Catalunya denuncia que la repressió resultant de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució en contra del Govern i del Parlament de Catalunya ha enviat a l'exili i ha sentenciat a presó homes i dones de pau que són actors essencials per a la resolució democràtica d'aquest conflicte polític.

7. El Parlament de Catalunya reitera que l'Estat espanyol ha de complir tots els compromisos i les obligacions legals que té contrets amb Catalunya, sense que hi hagi cap contraprestació a canvi per part de Catalunya, atès que són obligacions i deutes pendents de l'Estat.

8. El Parlament de Catalunya qualifica de cop d'estat l'intent de la Junta Electoral Central i del Tribunal Suprem d'inhabilitar el president de la Generalitat, Quim Torra, contravenint la voluntat política dels catalans.

9. El Parlament de Catalunya rebutja la resolució del Tribunal Suprem que pretén inhabilitar el president de la Generalitat, Quim Torra.

10. El Parlament de Catalunya rebutja la resolució de la Junta Electoral Provincial de Barcelona de retirar l'acta de diputat del president Torra i expedir-ne una per a la persona que segueix en la llista electoral.

11. El Parlament de Catalunya denuncia que, malgrat la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que estableix la doctrina sobre la immunitat d'Oriol Junqueras, el vicepresident encara no ha pogut anar a prendre possessió de l'acta d'eurodiputat, amb la qual cosa es vulneren els seus drets i es desobeeixen els mandats de la justícia europea per part de la justícia espanyola.

12. El Parlament de Catalunya denuncia i rebutja el suplicatori del jutge Pablo Llarena, de l'Audiència Nacional, al Parlament Europeu per a poder processar a Espanya Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí, la qual cosa comporta un nou atac a llurs drets civils i polítics, i també als drets democràtics de llurs electors. El Parlament de Catalunya reclama al Parlament Europeu que garanteixi la preservació de tots aquests drets i els faci prevaler per sobre de decisions judicials polititzades i amb greus dèficits democràtics.

13. El Parlament de Catalunya denuncia la injustícia i la manca de fonament de la presó condicional i de les greus mesures d'aïllament per a les persones detingudes el 23 de setembre davant d'una falsa causa de terrorisme, i manifesta que donarà suport a les accions polítiques i jurídiques per a exigir responsabilitats, des del convenciment que la manca de llibertat injustificada és absolutament irreparable.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

El secretari segon, David Pérez Ibáñez, el president, Roger Torrent i Ramió

Moció 148/XII del Parlament de Catalunya, sobre la formació professional

302-00185/12

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, d'acord amb l'article 161 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació professional (tram. 302-00185/12), presentada pel diputat Martí Pachamé Barrera, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 56004) i pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà (reg. 56113).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

Millora de la formació i del mercat laboral

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Presentar en el termini de sis mesos un informe sobre l'estat de la creació de l'Autoritat Laboral Europea, amb el detall de les converses mantingudes sobre aquesta qüestió amb el Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social i l'efecte que la creació d'aquest òrgan supranacional tindrà sobre les competències en matèria d'ocupació que afecten Catalunya.

b) Connectar en el termini de sis mesos el cercador d'ofertes del portal Feina Activa de la Generalitat al servei de cercadors d'ofertes de la resta de l'Estat i d'Europa, de manera que es fomenti la transparència del mercat de treball.

c) Impulsar una campanya informativa a quart curs de l'educació secundària obligatòria perquè els alumnes coneguin les diverses maneres de cercar feina, aprenguin a preparar un currículum i tinguin xerrades amb personal expert en contractació laboral, amb l'objectiu que puguin tenir un coneixement millor de la situació del mercat laboral.

d) Incorporar jornades informatives específiques a quart curs de l'educació secundària obligatòria perquè els alumnes coneguin les diverses fires d'ocupació o de formació existents i tinguin un coneixement clar de què hi poden trobar i què se'ls oferirà.

e) Incorporar els eixos principals de l'Estratègia Europea d'Ocupació, i en particular:

1r. L'impuls de la demanda de mà d'obra i, en particular, l'orientació sobre la creació d'ocupació, la fiscalitat laboral i la fixació de salaris.

2n. El subministrament de capacitats i de treball millorat, mitjançant els punts febles estructurals en els sistemes d'educació i formació, i mitjançant l'abordatge de l'atur juvenil i de llarga durada.

3r. Un millor funcionament dels mercats laborals, amb un focus específic a reduir la segmentació del mercat de treball i millorar les mesures actives del mercat de treball i la mobilitat del mercat de treball.

4t. L'equitat i la lluita contra la pobresa i el foment de la igualtat d'oportunitats per a tothom.

5è. Afavorir la mobilitat dels educadors i els treballadors amb l'objectiu de millorar les capacitats orientades a l'ocupació i aprofitar tot el potencial del mercat de treball europeu. En aquest sentit, insta el Govern a garantir que els procediments administratius no siguin un obstacle per als treballadors d'altres comunitats autònomes o per als dels països membres de la Unió Europea que acceptin una feina.

f) Dissenyar un sistema de transparència salarial per a les empreses i entitats que permeti avaluar el compliment de la normativa d'igualtat dels treballadors dins de l'organització analitzada.

g) Promoure la regulació del procés de selecció de personal a les empreses, amb l'anonimització de les primeres fases del procés de contractació per a evitar que hi hagi un biaix per sexe o per edat i evitant que els nous models de negoci basats en l'economia digital perpetuïn la bretxa de gènere. Fer controls sobre els algorismes utilitzats per a trobar llocs de treball, perquè no incloguin biaixos de gènere.

h) Valorar, en el marc del Consell de Relacions Laborals, l'impuls de mesures que tinguin com a finalitat la conciliació i facilitin la contractació de substituïts o treballadors durant els temps de baixa, per a tenir cura de persones dependents o durant els permisos de maternitat o paternitat, de manera que les empreses no hagin d'interrompre l'activitat.

Formació professional dual

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Desplegar completament la Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals, i posar en marxa en el termini de nou mesos l'Agència Pública de Formació i Qualificacions Professionals de Catalunya. Cal assegurar que l'agència tingui mecanismes efectius perquè representants d'empreses i centres educatius participin en el desenvolupament de la formació professional dual i l'actualització dels cicles formatius.

b) Crear l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació en compliment del que estableix la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, i desenvolupar per mitjà d'aquesta agència mecanismes d'autoavaluació dels programes de formació professional dual.

c) Continuar treballant per a fer créixer l'oferta de formació professional dual i fer-ne difusió a les empreses, als centres educatius i entre els alumnes, i ajudar les empreses i centres educatius a desenvolupar els primers programes de formació professional dual. En aquest sentit, cal:

1r. Desenvolupar i dotar pressupostàriament la figura del prospector, que tindrà les funcions de fer difusió de la formació professional dual a empreses i centres educatius i ajudar-los a desenvolupar els primers programes de formació professional dual.

2n. Crear un programa específic de difusió de la formació professional dual destinat a estudiants, pares i orientadors professionals o acadèmics, amb l'objectiu de donar-la a conèixer, promoure'n els avantatges i prestigiar-la. Aquest programa ha d'incloure:

- Campanyes de difusió anuals als mitjans de comunicació i xarxes socials i xerrades als centres educatius.

- Una mostra de casos d'èxit per a promoure el prestigi de la formació professional dual.

- Un enfocament especial per a visibilitzar referents femenins amb perfils tècnics, tecnològics i científics en cicles formatius en què la participació femenina és minoritària.

3r. Revisar i potenciar la plataforma en línia del Departament d'Educació i centralitzar-hi tota la informació de la formació professional dual a Catalunya, en benefici dels alumnes i dels centres educatius i empreses que hi puguin estar interessats.

d) Ajudar les microempreses i les petites i mitjanes empreses, que formen una part molt important de l'economia catalana i són les empreses amb més dificultats per a accedir a la formació professional dual per manca de recursos econòmics i disponibilitat de temps, a participar en aquesta formació professional.

e) Continuar facilitant la inserció en la formació professional dual de determinades persones amb dificultats per a accedir al mercat laboral i potenciar els diferents programes d'inserció, amb l'activació de nous mecanismes, com ara:

1r. Estudiar la bonificació d'un percentatge de la remuneració mensual dels alumnes aturats més grans de quaranta-cinc anys que segueixin la formació professional dual, amb l'objectiu de fomentar la inclusió de persones que es volen reciclar i reorientar professionalment.

2n. Estudiar la bonificació d'un percentatge de la remuneració d'alumnes amb necessitats educatives especials.

f) Adoptar, amb la voluntat que la formació professional dual sigui una opció formativa d'excel·lència, les mesures següents:

1r. La presentació d'un informe anual amb una avaluació de la situació de la formació professional dual a Catalunya, que inclogui els programes i convenis realitzats i l'opinió d'empreses, centres i alumnes sobre el funcionament d'aquesta modalitat, i també la inserció laboral aconseguida. L'informe ha d'especificar les accions que es duren a terme com a resultat de l'avaluació.

2n. El desenvolupament de programes d'intercanvi de formació professional dual amb les altres comunitats autònomes, perquè els alumnes catalans puguin fer estades formatives a altres llocs de l'Estat.

3r. La promoció de programes d'intercanvi de formació professional dual amb Europa, com el Programa Leonardo Da Vinci i Erasmus+, per a centres i alumnes d'aquesta modalitat. Aquests programes permetran que els alumnes i els docents puguin fer estades formatives a empreses i centres de formació professional d'altres països de la Unió Europea.

g) Elaborar un mapa d'oferta formativa i l'informe de prospecció de necessitats formatives i de qualificació de Catalunya, amb la participació dels ens locals i dels agents socials i econòmics del territori.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

La secretària tercera, Laura Vílchez Sánchez; el president, Roger Torrent i Ramió

1.20. Interpel·lacions

Interpel·lació al Govern sobre les desigualtats territorials a Catalunya

300-00225/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 06.02.2020, DSPC-P 84.

Interpel·lació al Govern sobre la manca d'un finançament just de la cultura

300-00226/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 06.02.2020, DSPC-P 84.

Interpel·lació al Govern sobre la situació dels joves

300-00227/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 07.02.2020, DSPC-P 85.

Interpel·lació al Govern sobre l'emergència climàtica

300-00228/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 07.02.2020, DSPC-P 85.

Interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia

300-00229/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 07.02.2020, DSPC-P 85.

Interpel·lació al Govern sobre la protecció dels menors a les escoles

300-00230/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 05.02.2020, DSPC-P 83.

Interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior

300-00231/12

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 48, tinguda el 07.02.2020, DSPC-P 85.

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

2.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de contractes de serveis a les persones

200-00003/12

REBUIG DEL DICTAMEN

Comissió d'Economia i Hisenda, sessió 17, 03.02.2020, DSPC-C 431

Al President del Parlament

La Comissió d'Economia i Hisenda, en la sessió tinguda el dia 3 de febrer de 2020, ha estudiat el text del Projecte de llei de contractes de serveis a les persones (tram. 200-00003/12), l'informe de la ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, en el marc de l'elaboració del dictamen d'acord amb el que estableix l'article 120.6 del Reglament del Parlament, la Comissió acorda deixar constància que no s'ha acceptat cap esmena i que el text articulat ha estat rebutjat íntegrament.

Palau del Parlament, 3 de febrer de 2020

La secretària de la Comissió en funcions, Assumpta Escarp Gibert; la presidenta de la Comissió, Teresa Pallarès Piqué

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de l'acció del Govern

302-00180/12

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 48, tinguda el 06.02.2020, DSPC-P 84.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç d'un any d'inacció

302-00186/12

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 48, tinguda el 06.02.2020, DSPC-P 84.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania

202-00063/12

TRAMITACIÓ EN LECTURA ÚNICA DAVANT EL PLE

Acord: Ple del Parlament, sessió 48, tinguda el 05.02.2020, DSPC-P 83.

ESMENES PRESENTADES EN LA TRAMITACIÓ EN LECTURA ÚNICA

Reg. 57764; 57767 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 06.02.2020

SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 57764)

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Vidal Aragonés Chicharro, diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, de la Renda garantida de ciutadania (tram. 202-00063/12).

Esmena 1

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De supressió i modificació

Article únic. Es modifica l'article 7 epígraf *d* de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la Renda Garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

Article 7. Requisits per a tenir dret a la Renda garantida de ciutadania

d) No disposar d'una quantitat d'ingressos, rendes o recursos econòmics considerada mínima per atendre les necessitats bàsiques d'una vida digna, d'acord amb l'import corresponent de la Renda garantida de ciutadania en relació amb el llindar d'ingressos fixat per l'indicador de Renda de suficiència de Catalunya.

~~No es comptabilitzaran els ingressos que es rebin com a conseqüència d'una liberalitat per raó afectiva o d'amistat, ni les prestacions per aliments.~~

La situació d'insuficiència d'ingressos i recursos s'ha de donar, com a mínim, durant *els* dos mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud de la Renda garantida de ciutadania i ha de continuar existint mentre es tramita el procediment de concessió i es percep la prestació.

Esmena 2

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició

Per raó de la matèria que es pretén modificar (compatibilitat i no comptabilització de cert tipus d'ajudes econòmiques) es trasllada la proposta a l'article de la Llei 14/2017 que regula la complementarietat i subsidiarietat de la Renda garantida de ciutadania. En aquest sentit, es proposa la modificació de l'article 4.4 de la llei 14/2017 de la Renda garantida de ciutadania que quedarà redactat de la següent manera:

Article 4. Caràcter complementari i subsidiari de la Renda garantida de ciutadania

[...]

4. Són compatibles amb la percepció de la prestació econòmica de la Renda garantida de ciutadania, i no computen com a ingressos per a determinar el llindar econòmic, les prestacions econòmiques, públiques i privades de dependència, de beques escolars de menjador i transport, d'urgència per a evitar desnonaments, de beques públiques per a estudiar (de batxillerat o universitàries) i els que existeixin o es puguin establir amb la finalitat explícita de complementar la Renda garantida de ciutadania. *Tampoc es computaran com a ingressos per a determinar el llindar econòmic els ajuts econòmics per part de familiars fins a segon grau de consanguinitat o afinitat, inferiors a dues vegades l'Indicador de Rendes de Sufficiència de Catalunya, i que siguin acreditats a través d'una Declaració jurada. Per les famílies amb 3 membres o més el llindar serà tres vegades l'indicador de Rendes de Sufficiència de Catalunya.*

Esmena 3

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició

A fi d'evitar que ser beneficiari d'ajuts públics, que es cobren de forma acumulada, pugui acabar comportant una penalització en la sol·licitud, i, alhora, evitar que aquesta circumstància porti a duplicitats en els tràmits de sol·licitud, amb el cost que això comporta tant per a la persona peticionària com per a l'administració, es proposa la modificació de l'article 8.1.c de la Llei 14/2017, de la Renda garantida de ciutadania, que queda redactat de la manera següent:

Article 8. Avaluació i acreditació del dret del sol·licitant o la unitat familiar a la Renda garantida de ciutadania

1. Els ingressos, les rendes i els recursos que es tenen en compte per a avaluar el compliment del requisit que estableix l'article 7.1.d són els següents:

[...]

c) Els ajuts, les subvencions i altres prestacions econòmiques que es perceben de les administracions públiques o d'entitats públiques o privades, que tenen el tractament que estableix l'article 4, *i que es computaran de forma prorratejada per a cada mes en què es perceben, independentment de que s'abonin de forma acumulada per períodes superiors.*

Esmena 4

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició

Per congruència amb la modificació del termini de carència d'ingressos, es modifica també l'article 8.2.b de la Llei 14/2017, de la Renda garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

Article 8. Avaluació i acreditació del dret del sol·licitant o la unitat familiar a la Renda garantida de ciutadania

2. Els ingressos, les rendes i els recursos a què fa referència l'apartat 1 s'acrediten amb la documentació següent:

[...]

b) La certificació del saldo mitjà i extractes bancaris dels darrers *dos mesos* dels comptes corrents, o altres dipòsits bancaris, que figuren en la certificació de dades fiscals, i també dels nous comptes bancaris que s'han obert amb posterioritat a aquesta declaració o que no hi són declarats.

Esmena 5

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició

Per congruència amb la modificació del termini de carència d'ingressos, es modifica també la Disposició addicional quarta de la Llei 14/2017, de la Renda garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

Disposició addicional quarta:

Punt 1

b) Els ingressos econòmics que han percebut els refugiats com a beneficiaris de programes derivats del compliment de les obligacions de la Convenció de Ginebra no es tenen en compte per al compliment del requisit d'insuficiència d'ingressos i recursos durant *els dos mesos* anteriors a la presentació de la sol·licitud de la Renda garantida de ciutadania.

Esmena 6

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De modificació

Disposició final ~~primera~~ *única*. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat.

Esmena 7

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

~~De supressió~~

~~Disposició final segona. Habilitació pressupostària~~

~~Els preceptes que comporten la realització de despesa amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte al partir del primer dia de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquests efectes no podran anar en contra del que preveu l'article 2 de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la Renda garantida de ciutadania que la configura com una prestació garantida de dret subjectiu.~~

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Carles Riera Albert, representant; Vidal Aragonés Chicharro, diputat, SP CUP-CC

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS
PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI
SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR, GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN
COMÚ PODEM (REG. 57767)

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania (tram. 202-00063/12).

Esmena 1

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
~~De supressió i~~ **modificació** (per correcció lingüística)

Article únic. Es modifica l'article 7 epígraf d) de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la Renda Garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

Article 7. Requisits per a tenir dret a la renda garantida de ciutadania

d) No disposar d'una quantitat d'ingressos, rendes o recursos econòmics considerada mínima per atendre les necessitats bàsiques d'una vida digna, d'acord amb l'import corresponent de la renda garantida de ciutadania en relació amb el llindar d'ingressos fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.

~~No es comptabilitzaran els ingressos que es rebin com a conseqüència d'una liberalitat per raó afectiva o d'amistat, ni les prestacions per aliments.~~

La situació d'insuficiència d'ingressos i recursos s'ha de donar, com a mínim, durant ~~els~~ dos mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud de la renda garantida de ciutadania i ha de continuar existint mentre es tramita el procediment de concessió i es percep la prestació.

Esmena 2

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició

Per raó de la matèria que es pretén modificar (compatibilitat i no comptabilització de cert tipus d'ajudes econòmiques) es trasllada la proposta a l'article de la Llei 14/2017 que regula la complementarietat i subsidiarietat de la renda garantida de ciutadania. En aquest sentit, es proposa la modificació de l'article 4.4 de la Llei 14/2017 de la Renda garantida de ciutadania que quedarà redactat de la següent manera:

Article 4. Caràcter complementari i subsidiari de la renda garantida de ciutadania
[...]

4. Són compatibles amb la percepció de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, i no computen com a ingressos per a determinar el llindar econòmic, les prestacions econòmiques, públiques i privades de dependència, de beques escolars de menjador i transport, d'urgència per a evitar desnonaments, de beques públiques per a estudiar (de batxillerat o universitàries) i els que existeixin o es puguin establir amb la finalitat explícita de complementar la renda garantida de ciutadania. *Tampoc es computaran com a ingressos per a determinar el llindar econòmic els ajuts econòmics no regulars i puntuals per part de familiars fins a segon grau de consanguinitat o afinitat, inferiors a dues vegades l'Indicador de Rendes de Suficiència de Catalunya, i que siguin degudament acreditats.*

Esmena 3

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició

A fi d'evitar que ser beneficiari d'ajuts públics, que es cobren de forma acumulada, pugui acabar comportant una penalització en la sol·licitud, i, alhora, evitar que aquesta circumstància porti a duplicitats en els tràmits de sol·licitud, amb el cost que això comporta tant per a la persona peticionària com per a l'administració, es proposa la modificació de l'article 8.1.c de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania, que queda redactat de la manera següent:

Article 8. Avaluació i acreditació del dret del sol·licitant o la unitat familiar a la renda garantida de ciutadania

1. Els ingressos, les rendes i els recursos que es tenen en compte per a avaluar el compliment del requisit que estableix l'article 7.1.d són els següents:

[...]

c) Els ajuts, les subvencions i altres prestacions econòmiques que es perceben de les administracions públiques o d'entitats públiques o privades, que tenen el tractament que estableix l'article 4, *i que es computaran de forma prorratejada per a cada mes en què es perceben, independentment de que s'abonin de forma acumulada per períodes superiors.*

Esmena 4

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició

Per congruència amb la modificació del termini de carència d'ingressos, es modifica també l'article 8.2 b de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

Article 8. Avaluació i acreditació del dret del sol·licitant o la unitat familiar a la renda garantida de ciutadania

2. Els ingressos, les rendes i els recursos a què fa referència l'apartat 1 s'acrediten amb la documentació següent:

[...]

b) La certificació del saldo mitjà i extractes bancaris dels darrers *dos mesos* dels comptes corrents, o altres dipòsits bancaris, que figuren en la certificació de dades fiscals, i també dels nous comptes bancaris que s'han obert amb posterioritat a aquesta declaració o que no hi són declarats.

Esmena 5

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició

Per congruència amb la modificació del termini de carència d'ingressos, es modifica també la disposició addicional quarta de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

Disposició addicional quarta:

Punt 1

b) Els ingressos econòmics que han percebut els refugiats com a beneficiaris de programes derivats del compliment de les obligacions de la Convenció de Ginebra no es tenen en compte per al compliment del requisit d'insuficiència d'ingressos i recursos durant *els dos mesos* anteriors a la presentació de la sol·licitud de la renda garantida de ciutadania.

Esmena 6

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
De modificació de la disposició final primera

Disposició final ~~primera~~ *única*. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat.

Esmena 7

GP de Ciutadans, GP de Junts per Catalunya, GP Republicà, GP Socialistes i Units per Avançar, GP de Catalunya en Comú Podem
~~De supressió~~

~~Disposició final segona. Habilitació pressupostària~~

~~Els preceptes que comporten la realització de despesa amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte al partir del primer dia de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquests efectes no podran anar en contra del que preveu l'article 2 de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania que la configura com una prestació garantida de dret subjectiu.~~

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Lorena Roldán Suárez, GP Cs; Eduard Pujol i Bonell, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC; Eva Granados Galiano, GP PSC-Units, portaveus; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta GP CatECP

Proposició de llei de reconeixement del dret d'acompanyament de gossos de protecció i terapèutics a les víctimes de la violència masclista

202-00069/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Sol·licitud: GP JxCat; GP CatECP (reg. 57128; 57575).

Pròrroga: 3 dies hàbils (de l'11.02.2020 al 13.02.2020).

Finiment del termini: 14.02.2020; 10:30 h.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre l'accés dels mitjans de comunicació privats als ajuts públics

250-01079/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57453; 57518; 57549).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les quotes de producció derivades del contracte programa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals subscrit amb el Govern de la Generalitat

250-01080/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57454; 57519; 57550).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la implantació d'un bus exprés entre l'Alt Penedès i la Universitat Autònoma de Barcelona

250-01081/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57455; 57520; 57551).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la condemna a la inacció intencionada del Govern davant d'accions il·legals que vulneren el lliure exercici del dret a la llibertat de moviments emparat per la Constitució i el Tractat de la Unió Europea

250-01082/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57456; 57521).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els talls viaris a l'autopista AP7 i la carretera NII a la Jonquera

250-01083/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57457; 57522).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'aplicació de mesures urgents amb relació a la Cartera de serveis socials pel que fa a les polítiques d'infància i adolescència

250-01085/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57458; 57523).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els delictes d'odi

250-01086/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57459; 57524; 57552).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament de la qualitat de vida de les persones amb malaltia celíaca

250-01087/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57460; 57525; 57553).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el disseny d'una plataforma de simplificació de tràmits davant l'Administració per als comerciants

250-01088/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57461; 57526).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la laïcitat de l'escola catalana

250-01089/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57462; 57527; 57554).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre d'urgències d'atenció primària a Premià de Mar

250-01090/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57463; 57528).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la limitació del transport aeri per a fer front a l'emergència climàtica

250-01091/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57464; 57529; 57555).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els efectes de la digitalització intensiva sobre l'economia, el treball i les dones treballadores

250-01092/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57465; 57530; 57556).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la recuperació d'un pla d'incentius autonòmics per al vehicle elèctric

250-01093/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57466; 57531).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el garantiment de l'accés als tractaments psicoterapèutics en el sistema sanitari públic per als menors que pateixen abusos sexuals

250-01094/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57467; 57532).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la coordinació entre els Mossos d'Esquadra i els serveis de vigilància privada a les estacions de tren, metro i autobusos

250-01095/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57468; 57533).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la defensa del model lingüístic i de l'escola pública catalana

250-01096/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57469; 57534; 57557).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'acord de Ryanair amb els treballadors de l'aeroport de Girona

250-01097/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57470; 57535; 57558).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el finançament de la construcció de l'Institut de Tiana

250-01098/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57471; 57536; 57559).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els serveis sanitaris al Ripollès

250-01099/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57472; 57537; 57560).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el desè aniversari de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea

250-01100/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57473; 57538).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida

250-01101/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57474; 57539; 57561).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'aturada del tancament de l'Escola Montigalà, de Badalona, i la construcció del nou edifici

250-01102/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57475; 57540; 57562).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'opacitat i la manca de transparència del pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

250-01103/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57476; 57541).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció

250-01104/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57477; 57542; 57563).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la situació dels serveis de salut mental a Santa Coloma de Gramenet

250-01105/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57478; 57543; 57564).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'accés als locals buits de l'Institut Català del Sòl

250-01106/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57479; 57544; 57565).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'accessibilitat al Centre Penitenciari de Mas d'Enric

250-01107/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57480; 57545; 57566).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'increment de la presència policial a l'àrea bàsica policial de Santa Coloma de Farners

250-01108/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC (reg. 57481; 57546).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el mal estat de l'aigua a la desembocadura de la riera del Vendrell

250-01109/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat; GP ERC; GP Cs (reg. 57482; 57547; 57567).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 11.02.2020; 10:30 h.

Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya

255-00010/12

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 57694 i 57791, 57705, 57706, 57707 i 57763, 57708, 57709, 57710, 57711 /

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament i Presidència del Parlament: 06.02.2020

SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 57694 I 57791)

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Maria Sirvent Escrig, diputada del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propostes de resolució

El 9 de desembre de 2015 es va aprovar al Parlament de Catalunya el Pacte Social contra la Corrupció, aquest pacte no només el van subscriure tots els grups parlamentaris a excepció del Partit Popular, sinó que també el van subscriure una trentena d'entitats que representen la societat civil.

Mitjançant aquest pacte es van aprovar una trentena de mesures i la creació de determinats organismes de control per assegurar-ne el seu desenvolupament.

D'aquests organismes de control, només s'ha creat el que depèn de la ciutadania, l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció, en canvi l'organisme d'aplicació i control de la transparència i bon govern que el Parlament es va comprometre a crear, a dia d'avui segueix sense crear-se.

Així mateix a la Comissió d'investigació sobre el Fraus i l'Evasió Fiscals i les pràctiques de corrupció política duta a terme durant la X legislatura al Parlament de Catalunya, es va posar de manifest el caràcter estructural de la corrupció i durant la XI legislatura es va donar continuïtat a la tasca realitzada per aquesta comissió amb la Comissió d'Estudi de les Mesures de lluita contra la Corrupció per la regeneració democràtica. Resultat d'ambdues comissions es van aprovar un seguit de recomanacions i moltes d'elles han quedat en el terreny de les declaracions benintencionades però no han estat materialitzades.

Ja fa molt de temps que l'Observatori Ciutadà per la Corrupció reclama la celebració d'una Cimera per fer balanç i avaluació del compliment de les mesures aprovades mitjançant el Pacte social contra la corrupció, però aquesta cimera encara no s'ha celebrat.

Centenars són les propostes que s'han votat en seu parlamentària amb la finalitat de combatre la corrupció i no creiem que proposar noves mesures abans de fer una planificació i complir amb les ja consensuades sigui una forma eficient i pràctica de treballar ni d'optimitzar els recursos institucionals i administratius dels que disposem.

Entre d'altres propostes, el Grup Parlamentari de la CUP Crida Constituent vam presentar la moció 43/XI sobre una República amb corrupció zero que va ser publicada el 6 de juny de 2016, una de les mesures que contenia aquesta moció instava al Govern, de manera conjunta amb el Parlament, a crear un Mecanisme Català de Prevenció i Lluita Contra la Corrupció i el Fraus.

Aquesta mesura va ser aprovada per unanimitat i, inclús en l'informe de seguiment dels treballs de la CEMCORD de l'Oficina antifrau de Catalunya, que va ser publicat el 31 de març de 2017, la pròpia Oficina constata que el mecanisme es troba en fase de posada en marxa i fa una sèrie de recomanacions pel que fa al seu funcionament i objecte.

L'1 de juny de l'any 2017 es va celebrar una reunió per establir les directrius i el pla de treball del Mecanisme a la qual es va convocar a tots els grups parlamentaris, el Govern, el Parlament de Catalunya, l'oficina antifrau, la Sindicatura de Comptes, l'Agència Tributària, la Fiscalia i la Sindicatura de Greuges. En canvi, a data d'avui aquest Mecanisme tampoc no ha estat creat.

És per tot l'exposat que fem la següent:

Proposta de resolució 1. Primera edició de la cimera contra la corrupció de Catalunya

El Parlament de Catalunya es compromet a:

Posar tots els mitjans administratius, tècnics i institucionals a disposició de l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció derivat del Pacte social contra la corrupció, perquè en el termini de 90 dies es pugui celebrar, al Parlament de Catalunya la primera edició de la Cimera contra la corrupció de Catalunya.

A la cimera es convidarà a participar, com a mínim:

- Als signants del pacte social contra la corrupció subscrit el 9 de desembre de 2015 al Parlament de Catalunya,

- I als i les representants dels següents organismes de control: la Sindicatura de Comptes, l'Oficina Antifrau, la Sindicatura de Greuges, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, l'Agència Tributària Catalana i la Fiscalia Anticorrupció de Catalunya.

Els objectius de la Cimera seran:

- L'avaluació i seguiment de l'estat d'execució de les mesures consensuades en el marc del Pacte social contra la corrupció i la Comissió d'Estudi de les Mesures de lluita contra la Corrupció per la regeneració democràtica.

- La priorització, calendarització i elaboració d'un pla de treball per materialitzar les mesures prioritàries de lluita contra les causes estructural de la corrupció.

- La creació d'una comissió executiva pel desplegament del pla de treball aprovat.

Proposta de resolució 2. Mecanisme català de prevenció i lluita contra la corrupció i el frau

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

Crear en un període màxim de 60 dies, de manera conjunta amb el Parlament, un mecanisme català de prevenció i lluita contra la corrupció i el frau, que ha d'ésser independent del Govern i que ha de retre comptes anualment al Parlament sobre la seva activitat:

- Aquest mecanisme ha de tenir la funció de coordinar i garantir la interoperabilitat entre la Fiscalia Anticorrupció de Catalunya, els Mossos d'Esquadra, l'Oficina Antifrau, la Sindicatura de Comptes, el Síndic de Greuges, la Intervenció General de la Generalitat i l'Agència Tributària de Catalunya.

- Estarà dotat d'una comissió tècnica de seguiment, amb representació de tots els membres i d'una Secretaria tècnica, responsable de la convocatòria, preparació i seguiment dels acords.

- Es reunirà amb una periodicitat mínima semestral i elaborarà mínim una memòria anual.

- Es dotarà d'un Pla d'acció transversal, d'acord amb les aportacions de tots els membres, que determini les competències de cadascun, amb l'objectiu d'evitar el solapament com també les llacunes de control.

Pel que fa a l'objecte aquest mecanisme s'encarregarà de:

- Estudar i analitzar els informes que emeten els organismes membres (els informes i estudis de l'Oficina Antifrau que aborden aspectes generals sobre la transparència i els àmbits del Sistema Nacional d'Integritat; els informes de fiscalització de la Sindicatura de Comptes que analitzen en profunditat la gestió econòmica i financera dels organismes públics de Catalunya i els informes del Síndic de Greuges sobre transparència i bona administració.)
- Obtenir, compilar i mantenir actualitzades les dades sobre la corrupció i sobre la percepció i les actituds de la ciutadania al voltant de la corrupció a Catalunya.
- Informar la ciutadania, de forma conjunta, de les funcions i competències dels diversos òrgans de control i garantir la interoperabilitat per tal que cap denúncia quedi desatesa.
- Identificar les àrees de risc per facilitar el treball d'anàlisi de l'Oficina Antifrau i l'acció de la resta d'institucions en aquests àmbits.
- Formular propostes conjuntes per a l'elaboració de l'agenda anticorrupció, tenint present, a més dels aspectes tècnics, l'expressió de la voluntat política per al seu impuls i execució, i la prioritització de les mesures a emprendre.
- Fer-ne el seguiment, amb indicacions útils per a la seva implementació, com ara immediatesa, cost, necessitat d'actuació normativa, assignació competencial, etc.
- Elaborar amb el teixit associatiu, un informe definitiu i exhaustiu sobre la topografia, anatomia i radiografia de la corrupció a Catalunya des de 1978 fins al dia d'avui, que en detall tot les causes, detalls, condemnes i compliment efectius de penes, que permeti extreure'n conclusions dels determinants institucionals, polítics, econòmics i socials que l'han provocada.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

Carles Riera Albert, representant; Maria Sirvent Escrig, diputada, SP CUP-CC

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 57705)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1. Regenerar la gestió pública

El Parlament de Catalunya es reafirma en la necessitat de regenerar la gestió pública i lluitar contra la corrupció. És una obligació política i social i un deure moral de totes les forces polítiques democràtiques, i s'ha de treballar amb el màxim consens possible per assolir propostes concretes per a una major transparència. No es poden consentir pràctiques ni actituds que deterioreni la confiança dels ciutadans i ciutadanes envers les institucions i la política com una forma honesta de resoldre els problemes de la societat. La millora de la qualitat democràtica ha d'acabar amb la sensació d'impunitat creixent que existeix entre la ciutadania que acaba generant frustració i desmoralització col·lectiva i una crisi de confiança en les institucions. Els déficits en transparència i accés a la informació pública sovint han suposat un espai adient per a les pràctiques de corrupció.

Proposta de resolució 2. Avançar cap a una administració més professional, capaç i independent

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Establir una delimitació clara entre els càrrecs de caràcter polític i els càrrecs de l'administració de caràcter tècnic-administratiu, amb professionals solvents i amb garantia d'independència, amb una carrera de servei pública definida. Aquesta delimitació amb relació als servidors públics pot esdevenir un dels instruments més eficaços per a la satisfacció dels interessos generals en l'administració pública.

La professionalitat i la seguretat en el lloc de treball dels treballadors i les treballadores al servei de les administracions públiques contribueixen, per tant, a reforçar la regeneració democràtica. Com també ho fa la motivació d'aquests treballadors.

2. Reduir el nombre d'interins, dotar de major publicitat i transparència l'accés i la promoció a la funció pública i motivar adequadament les persones en el desenvolupament de les pròpies responsabilitats. Només així es pot lluitar contra les tensions i les temptacions a les quals poden estar sotmesos alguns treballadors públics, massa dependents dels possibles arbitris dels seus superiors, massa vulnerables a les pressions, massa indefensos per aturar els eventuais abusos.

3. Fomentar els concursos públics per cobrir les places de gestió i de direcció de centres i institucions públiques dependents de la Generalitat de Catalunya, reduint el nombre de nomenaments discrecionals basats estrictament en la «confiança política».

Proposta de resolució 3. Reforma del sector públic

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Presentar un projecte de llei d'organització de l'administració de la Generalitat de Catalunya que reorganitzi i simplifiqui l'estructura del sector públic català, posant al centre la millora de la governança, la qualitat en la prestació dels serveis públics, i que permeti garantir l'equilibri i l'equitat social i intergeneracional. Es necessita una administració pública diferent a la que hem conegut sempre, tot i les millores fetes. Una administració basada en valors, amb una forta orientació a la ciutadania; propera, transparent, participativa i col·laborativa; amb iniciativa, emprenedora; amb capacitat d'avançar-se a les necessitats; amb capacitat per treballar en xarxa, tant internament com externa.

2. Presentar un projecte de llei de la funció pública de Catalunya. Aquest projecte de llei s'ha d'elaborar mitjançant el diàleg amb els agents socials i el consens parlamentari per millorar-ne l'eficiència i que minori la inestabilitat en el lloc de treball, doti de publicitat i transparència l'accés i motivi adequadament el desenvolupament de les pròpies responsabilitats, amb un major nivell de professionalització: tant directiva, com tècnica i administrativa. Els empleats públics —funcionaris o no— són fonamentals per garantir a la ciutadania uns bons serveis públics.

3. Aprovar un Estatut del directiu públic que garanteixi la professionalització de la direcció executiva de les entitats públiques mitjançant un procediment adient que asseguri la idoneïtat de les persones que ocupen els càrrecs directius.

4. Aprovar una regulació més estricta de les incompatibilitats, ampliant l'àmbit subjectiu d'aplicació a presidents i consellers de institucions i empreses públiques en l'actualitat no contemplats específicament, i fent especial atenció a les situacions de caràcter patrimonial.

Proposta de resolució 4. Òrgans de control

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a reforçar i potenciar els òrgans de control intern i extern, dotant-los dels recursos i mitjans adequats a les funcions que tenen encomanades per tal de garantir la independència i l'eficàcia en el compliment de les seves finalitats.

Proposta de resolució 5. Control en la contractació i en les subvencions públiques

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Reforçar la transparència i difusió pública de tots els processos de licitació i adjudicació, publicant en temps real tota la documentació i facilitant a través del portal de transparència el seguiment obert de tots els procediments de selecció i adjudicació. La presentació dels procediments i dels contractes s'haurà de fer de manera clara per tal de garantir el seu control.
2. Reforçar la claredat i la precisió dels requisits i condicions que configuren la demanda pública, tot garantint la seva publicitat.
3. Garantir una major restricció en la utilització de procediments extraordinaris com els d'urgència; en aquesta direcció s'hauria d'establir l'obligació de publicar l'acord en el qual es raona o justifica la seva necessitat.
4. Reforçar la transparència mitjançant la publicació de tots els contractes formalitzats, amb l'única excepció d'aquelles parts del contracte que puguin incidir sobre dades confidencials de l'empresa adjudicatària.
5. Garantir la màxima claredat possible en els criteris per a la valoració de les ofertes, inclosos els possibles criteris subjectius, regulant les possibles excepcions i establint clarament els criteris previs de requisits i condicions de participació en la licitació.
6. Regular, amb relació al sector privat que contracti amb el sector públic de la Generalitat, la publicació al seu web corporatiu dels contractes, convenis i subvencions obtingudes.
7. Iniciar una reforma legislativa per tal que totes les institucions, entitats i empreses que rebin recursos públics essencials per al desenvolupament de llur activitat adeqüin els processos de contractació a la Llei de contractes del sector públic.
8. Iniciar una reforma legislativa per tal de prohibir a l'administració pública contractar, durant un temps determinat no inferior a tres anys, a empreses, els directius o personal de les quals hagin estat condemnats per casos de corrupció o de finançament il·legal de partits polítics; també la mateixa sanció per a les empreses que hagin estat declarades responsables civils subsidiàries, encara que el personal condemnat ja no hi treballi.

Proposta de resolució 6. Defensa dels cabals de la Generalitat de Catalunya

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a comparèixer com a acusació particular en tots els procediments judicials vinculats a delictes de corrupció i frau fiscal en què el patrimoni i els recursos públics de la Generalitat apareguin indiciàriament com a perjudicats.

Proposta de resolució 7. Persones alertadores

El Parlament de Catalunya, constata que les persones alertadores són importants en la lluita contra la corrupció i el frau, i que llur protecció és un element imprescindible per evitar represàlies professionals i personals. El passat 26 de novembre es va publicar al DOUE la Directiva (UE) 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informen sobre infraccions del Dret de la Unió; els Estats l'hauran de transposar com a molt tard el 17 de desembre de 2021. La publicació de la directiva coincideix en el temps amb la tramitació al Parlament de Catalunya de la Proposició de Llei de protecció integral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat, és pertinent doncs acabar els treballs que ens han de portar a disposar al llarg de l'any 2020 d'aquesta nova Llei.

Proposta de resolució 8. Per uns mitjans de comunicació públics que responguin a la pluralitat de Catalunya

El Parlament de Catalunya manifesta que una societat plural i democràtica necessita uns mitjans de comunicació lliures i responsables que responguin als principis de la llibertat d'informació i d'opinió. Els mitjans públics de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) tenen la capacitat, els pressupostos i les estructures per arribar a tots els indrets de Catalunya. Cal que tornin a esdevenir uns mitjans al servei de tots i totes, recuperant la credibilitat per part de tota la ciutadania. La televisió, la ràdio i els mitjans digitals de la CCMA han d'esdevenir els relators de la diversitat i la pluralitat social, neutrals respecte de les diferents opcions polítiques i equilibrats en la representativitat.

El consens assolit en el moment de la creació i configuració dels mitjans públics de la CCMA fa anys que s'ha trencat. Així, TV3 i Catalunya Ràdio han esdevingut, en una part de la seva programació, instruments d'agitació i propaganda al servei d'una determinada idea política de Catalunya.

Proposta de resolució 9. Mitjans públics exemplars

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que la CCMA no ha programat cap contingut específic sobre els casos de corrupció política, frau i evasió d'impostos que són motiu de processos judicials que afecten l'expresident Jordi Pujol.

2. Per tal de garantir la credibilitat dels nostres mitjans públics de comunicació, insta el Govern de la Generalitat a prendre les mesures necessàries per a garantir el compliment de la missió de servei públic i el rigor informatiu que exigeix el Llibre d'Estil de la CCMA en les aparicions i tractament de l'expresident Jordi Pujol i Soley, encausat per diferents escàndols de presumpta corrupció que l'afecten a ell personalment i a membres de la seva família, contextualitzant la informació i oferint diferents elements de judici a la ciutadania. Cal tenir present que al senyor Jordi Pujol li va ser retirat el tractament de Molt Honorable, l'oficina institucional, la pensió vitalícia i altres títols per part del Parlament de Catalunya.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

Eva Granados Galiano, portaveu, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ I GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 57706)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propostes de resolució

Proposta de resolució 1. Sobre una república exemplar

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta que la voluntat d'un país nou ha de compartir la cultura de la transparència, la de la lluita contra la corrupció i ha d'enfortir els mecanismes per prevenir la corrupció i que no pot ser partícip de la transmissió de privilegis jurídics o polítics basats en l'herència o en favors deguts

2. Constata que el bon funcionament de les institucions són el millor sistema de prevenció, persecució i eradicació de la corrupció i que per perseguir aquest objectiu Catalunya adoptarà els estàndards internacionals més avançats per garantir en tot

moment la proscripció de la corrupció en tots els seu àmbits. Un nou país passa per aplicar investigacions d'ofici i tolerància zero a la corrupció.

3. Defensa que els valors republicans de dignitat, llibertat i democràcia són valors lligats als de meritocràcia, honestat en la gestió pública, salvaguarda de l'interès general, gestió responsable i són irrenunciables en la construcció d'un país nou. Sense transparència no pot haver-hi confiança, i sense confiança no hi ha autèntica democràcia com tampoc n'hi ha en la vulneració reiterada i intencionada dels drets judicials dels ciutadans que pot ser considerada corruptiva.

4. Defensa que la reivindicació de l'esperit públic i de la virtut cívica són fonaments del govern que reivindica una moral pública, transparent, basada en l'exigència i que rebutja prendre les institucions com un negoci o com una defensa d'interessos particulars.

Proposta de resolució 2. Per evitar la corrupció en el sistema judicial i garantir la separació de poders

El Parlament de Catalunya:

1. Entén que la credibilitat del poder judicial és essencial per a poder combatre la corrupció i que un poder judicial ideologitzat en la seva cúpula, creixentment qüestionat per el sistemes legals de garanties de drets europeus i internacionals i que abusa del seu monopoli de la interpretació de la llei per a perseguir i empresonar rivals polítics, és un obstacle important en la lluita contra la corrupció.

Per aquests motius, el Parlament de Catalunya:

2. Considera imprescindible una reforma del poder judicial que serveixi per a:

a. Corregir el biaix ideològic de la cúpula judicial de l'Estat, allunyant la influència política en la provisió i selecció dels membres dels tribunals superiors i en òrgans de govern judicials, en els termes recomanats en diferents informes i avaluacions al Consell d'Europa. En definitiva, despolititzant l'elecció de la presidència i dels membres del Tribunal Constitucional, el Consell General del Poder Judicial, el Consell d'Estat, el Tribunal de Comptes i el Defensor del Poble, així com les institucions anàlogues a les respectives comunitats.

b. Homologar la justícia espanyola als estàndards internacionals i europeus, complint les recomanacions dels informes europeus GRECO que, entre d'altres, han denunciat repetidament el perill de politització i biaix ideològic de les decisions judicials de l'estat espanyol i han requerit que, per tal d'evitar-ho, és necessari:

i. Despolititzar institucions com la Fiscalia, els òrgans d'avaluació dels comptes dels partits polítics o els membres del Tribunal Constitucional per garantir el màxim control i fiscalització a les formacions polítiques i càrrecs electes, i assegurar-ne la total transparència i rendició de comptes a la societat.

ii. Establir consensuadament un sistema d'elecció professional i no partidista dels membres dels diferents òrgans encarregats de desenvolupar tasques d'avaluació.

iii. Fixar per llei criteris objectius per al nomenament d'alts càrrecs de la judicatura.

iv. Ampliar el període de caducitat dels procediments disciplinaris contra magistrats.

v. Garantir que la comunicació entre el fiscal general de l'Estat i el Govern es realitzi de manera transparent, per escrit i amb la publicitat adequada.

vi. Establir un codi ètic per a possibles conflictes d'interessos de fiscals, i un procediment específic per als processos disciplinaris als membres del Ministeri Fiscal.

c. Establir un compromís clar del sistema judicial espanyol amb el sistema de garanties de drets humans i les institucions judicials Europees, ratificant el Protocol nº16 de la Convenció Europea de Drets Humans, per ampliar les facultats consultives del Tribunal Europeu de Drets Humans i assegurar sentències conformes, i no contràries, als estàndards europeus.

d. Promoure l'establiment de criteris clars per determinar l'organisme competent en causes que afecten múltiples imputats, aforats i no aforats, en diversos tribunals (Tribunal Superior de Justícia, Audiència Nacional o Tribunal Suprem)

e. Avançar en la regulació de les «portes giratòries» i les condicions de retorn al poder judicial dels qui han desenvolupat activitats privades o responsabilitats polítiques.

f. Garantir un control just i democràtic dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, començant per la derogació immediata de la «Ley de Secretos del Estado», que ha estat utilitzada sistemàticament per a garantir la impunitat de diverses actuacions irregulars tant del Cos de Policia Nacional, com de la Guàrdia Civil, l'exèrcit o el Ministeri de Defensa.

3. Mostra la seva solidaritat amb el Vicepresident tercer del Govern de l'Estat, Pablo Iglesias, davant la declaració institucional sense precedents de la comissió permanent del CGPJ que només busca silenciar les veus crítiques amb la deriva autòritària, repressiva i antieuropea de la cúpula judicial de l'Estat.

Proposta de resolució 3. Gestió economicofinancera

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Establir un sistema corporatiu de comptabilitat pública per a les entitats del sector públic i centres amb autonomia econòmica.

2. Iniciar els treballs per a l'aprovació d'un avantprojecte de Llei de finances públiques.

3. Estandaritzar el procés recaptatori i de comptabilització d'ingressos dels diferents departaments i entitats de la Generalitat integrades a GECAT.

Proposta de resolució 4. Subvencions

Per reduir el risc de corrupció en l'àmbit de les subvencions públiques, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Incrementar la possibilitat de la ciutadania de conèixer les subvencions concedides i la finalitat de cadascuna d'aquestes:

a. Estenent el Registre d'Ajuts i Subvencions (RAISC) a totes les administracions públiques de Catalunya.

b. Estandaritzant els procediments de planificació i gestió de subvencions.

Proposta de resolució 5. Contractació pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Implantar les consultes preliminars al mercat en l'àmbit de la contractació pública preparant models i exemples i assessorant a les unitats administratives de contractació per garantir el principi de llibertat d'accés a les licitacions.

Proposta de resolució 6. Control del frau fiscal i l'anàlisi de la seva possible relació amb la corrupció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Controlar, mitjançant l'Agència Tributària de Catalunya, la declaració d'actius situats a l'estranger per a la detecció del frau fiscal.

2. Detectar, mitjançant l'Agència Tributària de Catalunya, el frau fiscal a través de delictes vinculats a la corrupció i viceversa.

3. Perseguir el frau fiscal derivat de la corrupció enfortint la coordinació entre l'Agència Tributària de Catalunya i el Cos dels Mossos d'Esquadra.

Proposta de resolució 7. Impuls i seguiment de l'Estratègia de lluita contra la corrupció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Implementar l'Estratègia de lluita contra la corrupció i enfortiment de la integritat pública de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic.

2. Posar en marxa el Programa de suport a la implementació de l'Estratègia de Lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat pública.
3. Crear una espai de participació ciutadana per controlar la implementació de l'Estratègia.
4. Lliurar al Parlament de Catalunya una memòria anual d'avaluació de l'Estratègia.

Proposta de resolució 8. Impuls d'aliances en la lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Crear les aliances necessàries per reforçar la lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat entre els agents públics, privats i socials implicats en aquesta matèria.
2. Impulsar un procés participatiu previ sobre els continguts d'aquestes aliances de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat.
3. Potenciar mecanismes de col·laboració i participació dels ens locals en l'elaboració del pla específic en l'àmbit local de l'Estratègia de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat pública, i a facilitar la seva implantació, en el marc del respecte al principi d'autonomia local.

Proposta de resolució 9. Transparència i rendiment de comptes

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Posar en marxa un espai web en el Portal de Govern Obert que permeti un accés fàcil a tota la informació relativa als alts càrrecs i directius públics de l'Administració de la Generalitat i del sector públic que ha de constar en els portals de transparència.
2. Publicar al Portal de Govern Obert tota la informació relativa a la implementació de l'Estratègia de Lluita contra la corrupció i per l'enfortiment de la integritat pública.
3. Publicar les avaluacions i auditories dels serveis públics existents.
4. Publicar la consolidació de comptes de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic.
5. Publicació dels resultats del Pla d'actuacions de controls de la Intervenció General de la Generalitat i del seu sector públic.

Proposta de resolució 10. Protecció dels alertadors i alertadores i anonimització de bústies ètiques

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Posar en marxa un sistema integral de protecció dels alertadors i alertadores interns i externs a l'Administració de la Generalitat.
2. Anonimitzar les bústies ètiques del codi de conducta d'alts càrrecs i personal directiu públic i de contractació pública així com la bústia de denúncies de males pràctiques en matèria de funció pública i altres d'entitats del sector públic.

Proposta de resolució 11. Impuls de la nova gestió de l'ètica pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Professionalitzar i estructurar la gestió de l'ètica i desenvolupar els instruments que conformen un marc d'integritat.
2. Crear continguts i eines educatives al llarg de l'etapa de l'educació obligatòria que abordin la integritat pública i posin l'èmfasi en la necessitat de seguir conductes íntegres i de defensa del bé comú.
3. Crear un contingut formatiu bàsic en integritat i ètica pública, obligatori per a tots els servidors i servidores públics, inclosos els alts càrrecs i el personal directiu.
4. Aprovar el codi ètic del servei públic de Catalunya.

Proposta de resolució 12. Millora de la gestió dels conflictes d'interès

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Vetllar i impulsar mesures de reforç per a l'acompliment de la llei d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat i del Codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del sector públic.
2. Identificar els mecanismes de control intern en matèria de conflictes d'interès, en l'àmbit de la funció pública, pel conjunt de servidors públics —inclosos alts càrrecs i personal directiu, dotar-los de recursos i garantir seva independència funcional per a l'exercici de les funcions assignades.
3. Elaborar una guia a disposició de tots els empleats i empleades públics i assessorar de manera personalitzada els alts càrrecs, personal directiu, comandaments i personal d'àmbits de risc, per tal d'evitar els conflictes d'interès i les possibles incompatibilitats en l'actuació pública.
4. Elaborar un protocol de coordinació entre els diferents òrgans de control i/o informació interns i externs per a la gestió dels conflictes d'interès.

Proposta de resolució 13. Impuls de les pràctiques de bon govern

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Garantir que en tots els processos selectius impulsats per l'Administració de la Generalitat es respectin escrupolosament els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, com a fonament de la imparcialitat dels treballadors i treballadores públics.
2. Amb la intenció d'afavorir la igualtat d'oportunitats i d'evitar possibles prejudicis per qüestió de gènere, d'origen, d'edat o d'aspecte, el Parlament de Catalunya insta el govern a implantar el currículum cec en els seus processos de selecció per a personal de caràcter temporal, prèvia negociació amb les organitzacions sindicals.
3. Impulsar la millora contínua de la qualitat dels serveis públics en el marc d'una administració més inclusiva, oberta, innovadora, digital i eficient, i que sigui, alhora propera als ciutadans.
4. Impulsar de nou la creació de les Cartes de Serveis, amb l'objectiu que els ciutadans coneguin què poden esperar i exigir dels serveis que presta la Generalitat de Catalunya.

Proposta de resolució 14. Impuls en la investigació, col·laboració i coordinació amb els organismes de control

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar les unitats de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra que treballen en la investigació en l'àmbit de la lluita contra la corrupció.
2. Potenciar i millorar les relacions de col·laboració entre tots els organismes encarregats de fer complir la llei i de perseguir i jutjar la seva vulneració (PG-ME, Oficina Antifrau, Fiscalia Anticorrupció i Jutjats i Tribunals) promovent quan s'escau la transmissió d'informació i el treball transversal dels diferents serveis.
3. Incentivar i facilitar la col·laboració i incorporació a les institucions públiques d'experts en matèria econòmica, financera i comptable per agilitar les investigacions en els àmbits més necessaris i, al mateix temps, comptar amb la participació de personal amb coneixement especialitzat en el camp de la tecnologia, informàtica i comunicacions.

Proposta de resolució 15. Transparència de les activitats d'influència dels grups d'interès

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Avaluar el marc legal regulador dels grups d'interès, amb la finalitat de detectar els punts que siguin susceptibles de millora.

2. Elaborar i presentar al Parlament de Catalunya, en un termini màxim de sis mesos, un projecte de llei de regulació de les activitats de representació d'interessos davant les Administracions públiques de Catalunya. Aquesta iniciativa normativa s'ha d'elaborar amb la màxima participació possible dels grups d'interès registrats i introduir les millores que permetin una supervisió eficaç de la seva activitat, per mitjà, en particular, d'una millor definició de l'àmbit objectiu i subjectiu d'aplicació d'aquesta normativa, així com de les solucions que permetin introduir una major simplificació procedimental, oferir una millor atenció a la diversitat de situacions o característiques específiques dels grups d'interès i disposar d'un règim sancionador adequat.

3. Adoptar les mesures institucionals corresponents, normatives o d'una altra naturalesa, per garantir el seguiment i la transparència de les activitats d'influència dels grups d'interès en els procediments d'elaboració de normes legals o reglamentàries (petjada normativa), amb la finalitat que tota la ciutadania pugui tenir coneixement d'aquestes activitats i del seu resultat efectiu.

4. Aplicar a les persones que ocupin llocs amb rang de Subdirecció General o assimilats, tant de l'Administració de la Generalitat com del seu sector públic, els mateixos criteris corporatius de seguiment, supervisió i transparència que s'apliquen a les relacions o contactes entre els grups d'interès i els alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic.

Proposta de resolució 16. Transparència i supervisió de les entitats jurídiques

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Impulsar el desplegament de les funcions de supervisió, inspecció i sanció de les fundacions i de les associacions d'utilitat pública, mitjançant la creació, si escau d'un Programa de suport a la implementació d'aquestes funcions amb l'objecte de dotar dels recursos tècnics i humans necessaris al Protectorat de fundacions i a l'Òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública per desplegar les funcions que els han estat atribuïdes.

2. Elaborar una guia de criteris amb la finalitat d'aportar un marc metodològic per a les fundacions i associacions subjectes a la legislació catalana, per tal d'establir uns criteris i regular unes bones pràctiques per a l'aplicació obligatòria del percentatge legalment establert que faciliti la simplificació de la càrrega administrativa per aquestes entitats i alhora la verificació del compliment normatiu.

3. Impulsar, promoure i col·laborar en l'increment de la transparència de les entitats jurídiques, com ara associacions i fundacions, per facilitar que la ciutadania pugui tenir accés a la informació relativa a les persones que les han constituït o bé que integren els seus òrgans de govern, així com llurs activitats principals i el seu retorn social i els comptes anuals d'aquelles entitats que estan obligades a presentar-los.

Les propostes de resolució amb numeració senar s'han d'assignar al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i les propostes de resolució amb numeració parell s'han d'assignar al Grup Parlamentari Republicà.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

Anna Caula i Paretas, portaveu, GP ERC; Eduard Pujol i Bonell, president, GP JxCat

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 57707 I 57763)

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 154 y 155 del Reglamento del Parlamento, pre-

senta la siguiente propuesta de resolución subsiguiente al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propuestas de resolución

Propuesta de resolución 1. Por la defensa de la lucha de la corrupción como un objetivo central del Govern

Diferentes estimaciones sitúan el coste de la corrupción en Cataluña en torno a los 10.000 millones de euros anuales. Esta cifra señala la inmensa cantidad de recursos que, en vez de redundar a favor del bienestar colectivo, los corruptos logran desviar mediante diferentes estratagemas a sus propios bolsillos y a los de sus amigos. Para hacernos una idea cabal de la magnitud de este importe, baste decir que es aproximadamente igual al presupuesto anual del Departament de Salut.

Según el Eurobarómetro, el 95% de los catalanes cree que la corrupción está muy extendida, claramente por encima del 74% de media de la Unión Europea. Así lo atestiguan también diferentes encuestas realizadas por el CEO. Pero lo más grave es que las diferentes ediciones de estas encuestas señalan que la percepción de la gente acerca de la corrupción no sólo no mejora, sino que empeora. Si en 2010 el porcentaje de los que creían que la corrupción era un problema muy o bastante grave era del 79%, en 2018 era incluso mayor, del 81,3%.

Según el prestigioso ranking de gobernanza de regiones europeas *European Quality Government Index* (EQI), Cataluña ocupa un más que discreto puesto número 141 de las 222 regiones europeas analizadas en cuanto a la calidad de su gobernanza.

Por tanto, es imprescindible situar la lucha contra la corrupción en la primera fila de las prioridades del Govern de la Generalitat, algo que actualmente no ocurre. La inacción y pasividad en la lucha contra la corrupción han sido la norma de su actuación en este terreno, y en su seno se cultivan diferentes prácticas que, en último término, suponen un abuso de poder que tiene como resultado la obtención de réditos privados; en otras palabras, que son corruptas.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

- 1) Convertir a la lucha contra la corrupción en un objetivo central de su política de gobierno.
- 2) Comprometerse a perseguir y erradicar cualquier práctica corrupta que pudiera darse en la Administración de la Generalitat de Cataluña.

Propuesta de resolución 2. Por la defensa de la legalidad como mejor aliada contra la corrupción

El ordenamiento jurídico vigente cuenta con numerosas normas que permiten atacar la corrupción, que son en lo sustancial muy similares a las de otras comunidades autónomas y a las del resto de países de nuestro entorno europeo. Pero ninguno de los instrumentos con que contamos será útil si no existe la determinación y la voluntad de aplicarlos por parte del Govern, ni si los diferentes responsables de cada área, uno a uno, no están íntimamente convencidos de su obligación, para con sí mismos y para con toda la ciudadanía, de ser honestos en el ejercicio de sus cargos y de su deber de perseguir todo indicio de corrupción que llegue a su conocimiento.

Debemos ser conscientes de que la legalidad, en todas sus formas, es la mejor aliada en la lucha contra la corrupción, y que ésta debe entenderse como un todo y no como un bufet en el que uno escoge lo que más le gusta y desecha lo que no le interesa. Las sentencias judiciales se tienen que cumplir, todas y no sólo las que dan la razón a nuestras pretensiones, y es obligación de cualquier autoridad pública contribuir a su cumplimiento. Los culpables de haber cometido actos de corrupción

deben ser apartados de sus puestos y no se debe blanquear su imagen ni propiciar que otros lo hagan.

Desgraciadamente, tenemos numerosos ejemplos de malas prácticas del Govern de la Generalitat en este terreno. No protegió adecuadamente los datos personales de los catalanes y no ha hecho nada para evitar su mal uso. Es sabido que sitúa determinados servicios en el exterior para así esquivar los controles legales. Desobedece ostensiblemente los mandatos de la Junta Electoral.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1) Cumplir, y hacer cumplir, todo el ordenamiento jurídico vigente, así como las resoluciones judiciales.

2) Colaborar sin reservas con las investigaciones que sobre corrupción lleven a cabo los órganos judiciales, los órganos de control interno de la Administración y los órganos fiscalizadores de control externo de la Administración.

3) Acometer urgentemente la rehabilitación de las dependencias de diversas sedes judiciales que no cumplen con los requisitos mínimos que fija la normativa de higiene y seguridad en el trabajo.

El Parlamento de Cataluña:

4) Condena las presiones a jueces, magistrados y fiscales, a los funcionarios al servicio de la Administración de Justicia, a interventores y a los órganos fiscalizadores de control externo de la Administración en el ejercicio de sus funciones.

Propuesta de resolución 3. Por unos organismos de control independientes

Los órganos de control interno son el primer frente contra la corrupción. Es, por tanto, fundamental que el estatuto de éstos reconozca su inamovilidad y una retribución adecuada y segura que les garantice su independencia de criterio y de actuación frente a aquellos que puedan ser objeto de su investigación.

Por su parte, los organismos fiscalizadores de control externo son uno de los pilares de la lucha contra la corrupción y en pro de una actuación de las Administraciones ajustada a la legalidad y de un buen uso de los caudales públicos. Es necesario que cuenten con los medios suficientes para llevar a cabo sus funciones y, también, que sus responsables sean radicalmente independientes de las Administraciones a las que deben fiscalizar.

El actual modo de elección de los responsables de los organismos fiscalizadores de control externo de la Generalitat de Cataluña no garantiza esta premisa. Su nombramiento depende de la formación de mayorías parlamentarias, que invariablemente escogen a gente de su confianza, en muchas ocasiones antiguos políticos, para tales puestos. Esta deuda original planea por encima de sus cabezas durante todo su mandato, lo que lanza una duda razonable sobre su verdadera disposición a investigar asuntos que no son del agrado de aquellos que les promovieron a los puestos que ocupan.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1) Suprimir progresivamente la interinidad en el puesto de interventor, para garantizar que quienes ocupan estas plazas no estén sujetos a posibles represalias en su puesto de trabajo derivadas del correcto ejercicio de su función.

2) Ofrecer la máxima colaboración a las investigaciones de los organismos de fiscalización externos y a cumplir con las recomendaciones que éstos les presenten.

3) Articular un mecanismo ágil de consulta a través de la Autoritat Catalana de la Competència que facilite a las mesas y organismos de contratación recomendaciones para evitar prácticas colusorias, es decir, acuerdos entre empresas y administraciones con el objeto de impedir, restringir o falsear la competencia; así como

evitar la práctica fraudulenta del troceamiento de contratos para evitar los mecanismos de control.

4) Impulsar y facilitar la investigación por parte de los organismos de fiscalización externos de los casos de enriquecimiento no explicable en relación con los ingresos que consten en las declaraciones periódicas de bienes de los cargos públicos.

5) Impulsar la modificación legislativa del modo de elección de los responsables de los organismos de fiscalización externos, de tal manera que se garantice que éstos son elegidos por sus méritos personales y profesionales acreditados a lo largo de su vida y no por las conexiones políticas con que cuenten, de forma que en ningún caso se lleguen a producir situaciones en las que se proteja a quienes dieron apoyo a su nombramiento.

Propuesta de resolución 4. Por un ejercicio honorable del cargo de síndic de greuges

El Sr. Rafael Ribó, actual Síndic de Greuges en funciones por la expiración de su mandato, aceptó una dádiva de un empresario ligado a la trama corrupta del 3%. Consistió en aceptar la invitación (para él mismo y su hija) a volar a Berlín en jet privado para presenciar la final de la Champions League de 2015, por un valor estimable en no menos de 6.000 euros. Este regalo no fue declarado en su día y sólo hemos tenido conocimiento de él gracias a una investigación judicial en relación con la trama corrupta del 3%. El propio Sr. Ribó ha reconocido los hechos en sede parlamentaria, aunque lo ha hecho en un tono autoexculpatorio, apelando al supuesto carácter salvífico de su condición de seguidor del FC Barcelona.

En los últimos días, nuevas informaciones señalan que esta práctica podría haber sido repetida en diferentes ocasiones en el tiempo.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña:

1) Constata que el Sr. Ribó, actual Síndic de Greuges, al aceptar secretamente la invitación de un empresario ligado a la trama corrupta del 3%, ha demostrado su cordial connivencia con aquellos a los que debería fiscalizar y ha cometido una vergonzante traición a la confianza que los ciudadanos depositaron en él, por lo que debe abandonar el cargo que ocupa.

Propuesta de resolución 5. Por la protección de los ingresos públicos

La protección de los ingresos del sector público es una herramienta indispensable para dotar a la Administración Pública de los recursos suficientes para hacer frente a las políticas públicas en sanidad, educación, servicios sociales, infraestructuras y otras materias.

La lucha contra el fraude fiscal, en todas sus formas, ha de ser uno de los objetivos primordiales de la acción del Govern de la Generalitat. También lo ha de ser el evitar conceder beneficios fiscales (esto es, desgravaciones y deducciones fiscales) a aquellas actividades que no lo merezcan por no aportar nada al bienestar colectivo de los ciudadanos.

Una muestra del escaso celo del Govern en la persecución del fraude fiscal la aporta el hecho de que la Agència Tributària de Catalunya haya mirado hacia otro lado y no haya comprobado la correcta tributación de las donaciones o incrementos de patrimonio de que han disfrutado los encausados por el *procés* para hacer frente a los costes judiciales y fianzas particulares, procedentes de las entidades separatistas Òmnium Cultural, ANC y Caixa de Solidaritat.

Estos casos se encubren como préstamos fraudulentos, dado que en verdad no se produce devolución del dinero teóricamente prestado. La persecución de este tipo de operaciones era uno de los ejes del Plan de prevención y reducción del fraude fiscal y de fomento de buenas prácticas tributarias 2015-2018 de la Generalitat de

Cataluña, pero, sorprendente y al mismo tiempo sintomáticamente, este empeño ha desaparecido del Plan 2019-2022.

Un ejemplo de lo anterior lo constituye la concesión de beneficios fiscales a algunas entidades que se presentan bajo el paraguas del fomento de la lengua catalana, pero que en verdad son instrumentos de agitación y propaganda al servicio del actual Govern de la Generalitat y los partidos separatistas que les apoyan. Estamos hablando de Òmnium Cultural, asociación que estuvo detrás del intento de golpe a la democracia de los meses de septiembre y octubre de 2017, y de Plataforma per la Llengua, entidad que se ha dedicado a espiar a nuestros niños y niñas en los patios de los colegios.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1) Perseguir el fraude fiscal en todas sus formas, sin excepciones de ninguna clase según el tipo de fraude realizado ni de las personas que lo han practicado.

2) Instar a la Agència Tributària de Catalunya a emprender las medidas de investigación precisas para garantizar que los beneficiarios de las donaciones de las organizaciones separatistas tributen por el Impuesto de Sucesiones y Donaciones y por el Impuesto de Actos Jurídicos Documentados como corresponde según la normativa fiscal vigente actualmente.

3) Facilitar el control de la actividad de la administración y empresas públicas, conforme al ordenamiento jurídico vigente, radicando las bases de datos y servidores informáticos en territorio nacional.

4) Retirar a Òmnium Cultural y Plataforma per la Llengua los beneficios fiscales de los que goza por tratarse en verdad de organizaciones de agitación y propaganda al servicio del actual Govern de la Generalitat y de los partidos que le dan apoyo.

5) Utilizar el dinero público para mejorar las condiciones de vida de los catalanes y no a la promoción y difusión de ideas y actividades políticas de carácter nacionalistas u objetivos políticos que generen división en la ciudadanía.

6) Comprometerse a remover preventivamente de su cargo a todo aquel personal de designación política que se vea investigado por corrupción y a no nombrar para otro puesto a aquellos que hayan sido condenados en firme por delitos relacionados con la corrupción.

7) Impulsar la supresión de los aforamientos políticos.

El Parlamento de Cataluña:

8) Declara que el ex presidente de la Generalitat de Cataluña Jordi Pujol debe reintegrar al erario público las cantidades defraudadas a la Agencia Tributaria, renunciando al beneficio de la prescripción.

9) Condena la malversación de caudales públicos que fue detectada y sanciona en la sentencia del Tribunal Supremo 459/2019, e insta al Govern a recuperar el dinero defraudado.

Propuesta de resolución 6. Por unas subvenciones que redunden en el bien común

Las subvenciones y las ayudas de diverso tipo que la Administración otorga a las entidades privadas sin ánimo de lucro sólo se justifican si la labor de éstas redunde en el bienestar de todos los catalanes. Si no es así, constituyen un método encubierto de financiar a entidades lideradas por personas próximas al Govern que contribuyen a difundir su mismo mensaje, o son un método para intentar influir en el comportamiento y opinión de entidades sociales independientes o para comprar su silencio. Destinar un solo euro a asociaciones cuya actividad no aporta nada a la sociedad y que tiene por verdadero objetivo entregar dinero público a amigos políticos para recompensarles o condicionarles debe ser considerado una forma de corrupción.

La ANC y Òmnium Cultural reciben cuantiosas subvenciones de las Administraciones Públicas, camufladas en forma de cuotas de socio, cuando es de sobras

conocido que son organismos de agitación y propaganda política separatista que estuvieron detrás del intento de golpe a la democracia de los meses de septiembre y octubre de 2017. Acció Cultural del País Valencià recibe cuantiosas subvenciones de la Generalitat de Catalunya, que le han permitido incluso adquirir un lujoso edificio en el centro de la ciudad de Valencia, sin que se responda la pregunta de por qué, al ser una asociación que actúa en la Comunidad Valenciana, no es la Generalitat Valenciana la que debería subvencionarle. Otro tanto ocurre con asociaciones como La Bressola, que actúa en Francia, o la Associació per a la Salvaguarda del Patrimoni Històric Cultural de l'Alguer, que actúa en Italia y de la que, además, no consta la más mínima actividad efectiva.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña:

1) Condena expresamente la malversación y el desvío de fondos sociales del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies que se usaron para sufragar el referéndum ilegal de 2017, e insta al Govern de la Generalitat a personarse y reclamar en la causa especial 20907/2017 para reclamar el dinero malversado.

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

2) Garantizar que toda la información relativa a la subvenciones y ayudas, sin excepción, que hayan concedido las entidades del sector público de la Generalitat se publique en el *Registre de Subvencions i Ajuts de Catalunya* (RAISC).

3) Establecer con claridad los objetivos concretos que se pretende conseguir con la concesión de subvenciones y ayudas, abandonando la práctica de formulaciones vagas e imprecisas que facilitan concesiones indiscriminadas y carentes de fundamento.

4) Mejorar la transparencia de las subvenciones y ayudas entregadas a personas jurídicas, garantizando la publicación en la web de las personas responsables de la entidad beneficiaria.

5) Diseñar las convocatorias de subvenciones y ayudas a las entidades sociales con una periodicidad cuatrienal, con el objetivo de reducir sus costes administrativos, garantizar su independencia, y dotar de mayor seguridad y viabilidad a sus proyectos.

6) Dar cumplimiento a lo establecido en la Moción 93/XII sobre la inacción social del Govern, realizando una auditoría de la gestión de la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia de los últimos diez años, mediante la contratación de una entidad externa e independiente, con el objetivo de asegurar la protección de la infancia y la adolescencia en Cataluña y esclarecer la gestión realizada en los últimos años.

7) Dar cumplimiento a la Resolución 616/XII del Parlamento de Cataluña, sobre las mejoras en la gestión de las subvenciones de la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia con el objetivo de:

a. Exigir a la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia que redacte las bases para acceder a las ayudas y las subvenciones con indicadores neutrales y ajustados a la realidad social de los receptores, mediante una norma en que se definan claramente los instrumentos y los criterios internos, y que las cumpla.

b. Exigir a la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia que se comuniquen las resoluciones de concesión de la prestación dentro del plazo que establece el artículo 4.5 del Decreto 123/2007, por el que se determina el régimen aplicable a la solicitud y concesión de las prestaciones sociales de carácter económico de derecho subjetivo, y se concretan los requisitos para el reconocimiento del derecho a las prestaciones creadas, en desarrollo de la Ley 13/2006, del 27 de julio, de prestaciones sociales de carácter económico, ya que generalmente los receptores de estas prestaciones se encuentran en una situación de grave precariedad en que el tiempo es una variable muy importante.

8) Garantizar el cumplimiento de las obligaciones de atestiguar su actividad efectiva y del correcto gasto de las subvenciones recibidas que tiene las asociaciones subvencionadas.

9) Retirar las subvenciones a las organizaciones de agitación y propaganda al servicio del Govern, o de ideologías que dividan a la sociedad catalana.

10) Publicar regularmente el listado de medios de comunicación que reciban subvenciones o dinero por campañas de publicidad institucional, con el desglose de anuncios, su objeto, y el detalle de los criterios para el reparto.

Propuesta de resolución 7. Por la transparencia y control de la contratación en los servicios de atención a las personas

El tristemente archiconocido caso del 3%, por el que determinados empresarios obtenían ilícitamente contratos públicos a cambio de contribuir bajo mano a la financiación de Convergència, no es ni mucho menos el único. Por citar sólo los más recientes, en el caso Palau el fraude y el cohecho de unos administradores desleales se mezclaron con el pago de comisiones a Convergència a través de la entidad, con el conocimiento y la aquiescencia de éstos. Se está investigando si los pagos a la productora audiovisual Triacom han servido para financiar las campañas electorales de Convergència. El caso Boreas implica al ex presidente de la Diputación de Lleida, de Convergència, en adjudicaciones fraudulentas de obra pública. La ex Consejera y actual diputada al Congreso por Junts per Catalunya está siendo investigada por la supuesta adjudicación ilegal de contratos por valor de más de 200.000 euros a un amigo y colaborador suyo. Por no hablar del caso Pujol, en el que se ventila una trama de enriquecimiento ilícito de proporciones fabulosas que tiene ramificaciones en diversos miembros de su familia.

Pero, además de los casos más conocidos y más graves, existe un amplio arsenal de irregularidades que permiten una adjudicación dirigida hacia quien desean los adjudicadores. Una de ellas es la práctica de trocear los contratos para situarlos por debajo de los umbrales que habilitan a una adjudicación directa, sin necesidad de pasar por concurso. El Grupo Parlamentario de Ciutadans ha identificado decenas de contratos por un valor de 17.999,99 euros, sólo un céntimo por debajo del límite de 18.000 euros que obligaría a una contratación por concurso.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1) Dar cumplimiento a lo establecido en la Moción 93/XII sobre la inacción social del Govern, realizando una auditoría de la gestión de la Dirección General de Atención a la Infancia y la Adolescencia de los últimos diez años, mediante la contratación de una entidad externa e independiente, con el objetivo de asegurar la protección de la infancia y la adolescencia en Cataluña y esclarecer la gestión realizada en los últimos años.

2) Dotar de transparencia los centros tutelares, exigiendo a las entidades gestoras de los centros residenciales de acción educativa y de educación intensiva a rendir cuentas de las aportaciones públicas recibidas, incluyendo anualmente una memoria económica y de actividades realizadas, así como de los planes de contingencia, las retribuciones de cada uno de los profesionales del centro en relación a su categoría profesional, los gastos anuales de funcionamiento del centro desglosados por conceptos: el gasto en reforma, ampliación y mejora de los espacios del centro, si se produjeran, así como el gasto en higiene, suministros, alimentación, vestimenta de los menores y otros gastos. La publicación de la memoria deberá presentarse durante el primer semestre del año posterior. Esta publicación será de carácter preceptivo.

3) Potenciar los órganos y mecanismos de control público sobre la gestión de todas las entidades proveedoras del sistema sanitario integral de utilización pública de Cataluña, sea cual sea la fórmula de asociación público-privada o el porcentaje de participación de la administración local o autonómica en las mismas.

4) Implantar órganos o mecanismos de control y auditoría interna en las estructuras organizativas de las entidades proveedoras del sistema sanitario integral de utilización pública de Cataluña, en las que actualmente no sea un imperativo legal, como mecanismo fundamental para la prevención y detección de irregularidades, buscando un correcto equilibrio entre el control eficaz y la flexibilidad en la gestión.

5) Estipular mecanismos y protocolos de control externo en aquellos casos en los que la complejidad organizativa, o de titularidad, de las entidades proveedoras del sistema sanitario integral de utilización pública de Cataluña no permita implantar órganos o mecanismos de control y auditoría interna.

6) Potenciar los órganos y mecanismos de vigilancia del cumplimiento de la normativa de contratación pública y sus principios, en la medida en que sean aplicables, sobre todas las entidades proveedoras del sistema sanitario integral de utilización pública de Cataluña, sea cual sea la fórmula de asociación público-privada o el porcentaje de participación de la administración local o autonómica en las mismas.

7) Potenciar los mecanismos de transparencia, información pública y rendición de cuentas sobre la gestión y los resultados en salud de todas las entidades proveedoras del sistema sanitario integral de utilización pública de Cataluña, sea cual sea la fórmula de asociación público-privada o el porcentaje de participación de la administración local o autonómica en las mismas.

a. Recuperar, y mantener en el futuro, la publicación periódica de los datos de la Central de Balances del Servei Català de la Salut que (con datos de 2017) fue interrumpida el año 2018.

b. Recuperar, y mantener en el futuro, la publicación periódica de todos los datos y apartados existentes en la Central de Resultados del Observatorio de Sistema de Salud de Cataluña, que en algunos casos no se actualizan desde 2009.

c. Establecer una plataforma de publicación de indicadores de benchmarking útiles para la gestión sanitaria que abarque a todas las entidades proveedoras del sistema sanitario catalán, sea cual sea la fórmula de asociación público-privada o el porcentaje de participación de la administración local o autonómica en las mismas.

8) Crear, por parte de la Direcció General de Relacions Institucionals i amb el Parlament, un cauce que agilice la entrega de la documentación de todos los procedimientos sobre los que el Órgano de Garantía del Derecho de Acceso a la Información Pública ha emitido informe vinculante y favorable sobre el derecho de acceso a la información de los diputados.

Propuesta de resolución 8. Por la protección de los trabajadores públicos y la disolución de los organismos administrativos superfluos

Los últimos datos de la *Base de Dades de la Funció Pública* señalan que un 40% de la plantilla de la Generalitat de Cataluña trabaja en precario, sea como interina, sea como laboral temporal. Esta cifra debe ser calificada de aberrante, dado que nada menos que quintuplica la que se consideraría adecuada, que se sitúa en torno al 8%-10%.

Las prometidas convocatorias de oposiciones llegan a cuentagotas y el porcentaje de precariedad, más que reducirse, aumenta cada año: si en 2010 era de un ya elevado 22%, actualmente es de un escandaloso 40%, y sigue creciendo.

Lo anterior es el resultado de una política deliberada del Govern dirigida a debilitar la independencia que la Ley reconoce a los servidores públicos. Es perfectamente comprensible que aquel a quien no permiten consolidar su puesto de trabajo debe obedecer sin reservas las órdenes de sus superiores, de quienes depende en último término su continuidad; tanto más cuanto que, conforme al Derecho Administrativo, un interino puede ser cesado de su puesto sin aportar motivo, sin previo aviso y sin derecho a ninguna indemnización.

El maltrato que el Govern inflige a su personal es especialmente acusado en la Administración de Justicia, ámbito en el que el Govern renunció a convocar 500

plazas que había presupuestado el Ministerio de Justicia. También es merecedor de reproche el deficiente mantenimiento de muchas sedes judiciales, cosa que da lugar a unas condiciones de trabajo en ocasiones insoportables.

Esta situación contrasta con los más de 400 puestos de personal de confianza de que disponen los Departamentos de la Generalitat con sueldos que llegan hasta los 100.000 euros anuales. También contrasta con la proliferación de organismos administrativos superfluos (chiringuitos) que nada aportan a la acción de gobierno y cuya única utilidad es poder ofrecer puestos de trabajo magníficamente retribuidos a personas cercanas a los partidos políticos que dan apoyo al Govern.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat de Cataluña a:

1) Calendarizar todos los procesos selectivos pendientes de convocar para lograr un número de plazas suficiente para que, tras su conclusión, la tasa de interinaje se haya reducido a un máximo del 10% del total de la plantilla.

2) Propiciar la movilidad interadministrativa, estableciendo cauces para que funcionarios de otras Administraciones Públicas puedan optar a puestos en la Administración de la Generalitat de Cataluña y viceversa.

3) Garantizar la igualdad de los aspirantes en el acceso a la función pública, dando a la fase de oposición un carácter de mayor publicidad a través de la celebración de pruebas orales en público y de sorteo público de las preguntas que han de contestar.

4) Disolver organismos administrativos superfluos, ideados con la única intención de generar agitación y propaganda política y de crear puestos de trabajo para personas afines políticamente, tales como:

a. Oficina de Drets Civils i Polítics, por la manifiesta tendenciosidad de su Dirección y sus actuaciones.

b. Diplocat, por solapar sus funciones con el Departamento de Acción Exterior, con una Presidencia del Govern que también tiene facultades en acción exterior y con unas delegaciones exteriores de tipo comercial (Acció).

c. Comissionat de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern.

Propuesta de resolución 9. Por la protección de los denunciantes de la corrupción en las administraciones públicas

La corrupción es una de las principales preocupaciones de los españoles. Se trata de un problema de especial gravedad, pues tiene consecuencias sobre la eficiencia de las Administraciones Públicas, supone un perjuicio económico a las arcas del Estado, pero sobre todo es un problema sistémico que afecta al corazón de la democracia.

Lo extendido de las prácticas fraudulentas en el seno de algunos partidos políticos y organismos públicos ha generado no solo el rechazo de los ciudadanos, sino que ha contribuido al desprestigio de nuestras instituciones. El mantenimiento de personas imputadas en listas electorales y en cargos públicos, o el uso clientelar que, en ocasiones, los partidos han hecho de los fondos y los nombramientos en la Administración, han generado la percepción de que en España, la corrupción goza de cierta impunidad o no se persigue con el ahínco que se debiera.

En los últimos años, los ciudadanos de Cataluña vienen contemplando con estupor una multitud de tramas, casos y investigaciones judiciales por la presunta comisión de ilícitos de corrupción perpetrados o amparados por altos cargos o personas que ostentaban especial responsabilidad pública. Del mismo modo, los ciudadanos tienen la impresión de que el principio de igualdad ante la ley que establece nuestra Constitución no es respetado en la práctica.

Es por ello que es urgente atajar y abordar la corrupción: (i) Urge porque desde 1978 se han descubierto cerca de 200 tramas corruptas y la cifra va en aumento, de lo que es claro ejemplo la sentencia relativa al expolio patrimonial de una institución

cultural tan relevante como el Palau de la Música, donde queda probada la connivencia y criminal participación de supuestos servidores públicos, entidades privadas y principalmente del poder político gobernante de las instituciones de la Generalitat de Cataluña; y (ii) Urge porque la corrupción pone trabas a la competencia, lastrando la competitividad de nuestra economía.

Propuesta de resolución

1. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a reconocer los derechos que asisten a los denunciantes en el ámbito de las Administraciones públicas catalanas, de las entidades que integran la Administración Local y del sector público institucional, estableciendo un marco de protección integral para su tutela y garantía.

2. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a que toda persona física, en particular altos cargos, funcionarios o el resto del personal al servicio de la Administración pública catalana, las entidades que integran la Administración Local y del sector público institucional, tengan un procedimiento que permita denunciar y comunicar, los indicios o hechos reveladores con apariencia suficiente de veracidad sobre las conductas que puedan ser constitutivos de delito o infracción administrativa. Este procedimiento respetará: (i) el derecho de confidencialidad; (ii) el derecho de información; (iii) el derecho de recibir asesoramiento gratuito; (iv) el derecho de indemnidad social; (v) el derecho de indemnización por daños y perjuicios; y (vi) el derecho de resolución expresa.

3. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a regular un marco reglamentario para que los contratistas y los beneficiarios de las ayudas públicas tengan un procedimiento para que permita denunciar y comunicar, cualquier indicio o hecho revelador con apariencia suficiente sobre conductas que puedan ser constitutivos de delito o infracción administrativa, como consecuencia de la adjudicación de los contratos o de las subvenciones percibidas. Este procedimiento respetará: (i) el derecho de confidencialidad; (ii) el derecho de información; (iii) el derecho de recibir asesoramiento gratuito; (iv) el derecho de indemnidad social; y (v) el derecho de indemnización por daños y perjuicios; y (vi) el derecho de resolución expresa.

4. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a establecer programas de formación para los funcionarios públicos en materia de conflictos de interés en la contratación pública, dando a conocer la aplicabilidad de la Directiva europea 2014/24 relativa a los conflictos de interés.

Propuesta de resolución 10. Por una gestión transparente de la acción exterior

La transparencia, las ventanas abiertas, la luz y los taquígrafos son el mejor antidoto contra el nacimiento y el desarrollo de la corrupción.

Actualmente el Govern de la Generalitat adolece de una grave falta de transparencia en su gestión de la acción exterior. Así lo atestiguan diversas evidencias. Numerosas preguntas escritas al Govern son respondidas con vaguedades vacías o con simples remisiones a un sitio web. Muchas solicitudes de información no son siquiera contestadas gracias a una interpretación abusiva de las exenciones legales al derecho a la información. Son incontables las veces que la mayoría parlamentaria que da apoyo al Govern ha rechazado una solicitud de comparecencia de Consellers o del Presidente de la Generalitat para que informasen de temas que atañen a la vida de todos los catalanes. No se informa cumplidamente de la agenda de contactos de los Consellers o del Presidente de la Generalitat. No hay ninguna información sobre la agenda de contactos del personal de confianza que asiste a los miembros del Govern. No se informa de los lobbies que contrata el Govern ni del dinero de todos los catalanes que se les entrega. No se da cuenta de la actividad real que desarrollan las Delegaciones del Govern en exterior y de los gastos en que incurren. No se da

información detallada del dinero que el Govern destina a campañas de publicidad y propaganda.

Es triste, y al mismo tiempo revelador, que tengamos que informarnos de la contratación de lobbies estadounidenses por parte del Govern de la Generalitat gracias a la información que éstos suministran en cumplimiento de la *Foreign Agents Registration Act*, información que el Govern se ha negado repetidamente a entregarnos.

La mejor prueba de todo lo anterior es que, en la gran mayoría de ocasiones, tanto el Órgano de Garantía de Acceso a la Información del Parlamento de Cataluña como la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) han otorgado su amparo a las reclamaciones que le ha presentado el Grupo Parlamentario de Ciutadans.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1) Publicar e informar en sede parlamentaria sobre la agenda europea e internacional del Govern, en concreto, del Presidente de la Generalitat y sus Consellers. Esta agenda ha de contener, como mínimo, los nombres y cargos con las que se contacta, el lugar en que tuvo lugar dicho contacto y los gastos si los hubiera.

2) Publicar e informar en sede parlamentaria sobre la agenda de los delegados y otros miembros de las delegaciones del Gobierno en el exterior de forma que consten los contactos realizados, el objeto de los mismos y, si hubiera gasto público, constancia del mismo, tal y como exige la Ley 19/2014, de 29 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

3) Publicar la agenda institucional del personal de confianza (eventual), en especial de aquel con funciones de coordinación y de dirección en temas exteriores, tales como los responsables de las oficinas de ex presidentes, el coordinador de políticas internacionales del Departamento de Presidencia y el coordinador internacional de políticas culturales.

4) Realizar y presentar anualmente en el Parlament un informe exhaustivo sobre las actividades realizadas por las Delegaciones del Govern de la Generalitat de Cataluña en el exterior. Dicho informe deberá contener, asimismo, las medidas de coordinación, cooperación y respeto al principio de unidad de acción exterior del Estado, que las Delegaciones del Govern en el exterior y el propio Departament d'Acció Exterior hayan tomado al respecto.

5) Responder en sede parlamentaria sobre el coste y la acción de contratar lobbies internacionales especializados en procesos de secesión (por ejemplo, *Independent Diplomat*) y devolver el dinero gastado indebidamente a todos los catalanes.

6) No utilizar los recursos destinados a acción exterior de la Generalitat de Cataluña para promocionar el separatismo y la propaganda contra España.

Palacio del Parlamento, 5 de febrero de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz del GP Cs

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 57708)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propostes de resolució

Proposta de resolució 19. Per uns partits polítics i fundacions transparents i lliures de corrupcions

El Parlament de Catalunya:

1. Fa una crida a les forces polítiques presents en aquest parlament per a que adoptin un compromís ferm contra la corrupció i a favor de la transparència i la democràcia. Per aquests motius cal que es comprometin a:

a. Adoptar plans de prevenció de riscos de corrupció i aprovar codis de conducta exigents i de tolerància zero vers la corrupció.

b. Crear canals de denúncia segura dins les seves organitzacions per a tal de protegir a possibles alertadors.

c. Respectar la presumpció d'innocència i evitar qualsevol acusació de corrupció sense fonament per interessos partidistes, que acaben protegint als corruptes al generalitzar una sensació de corrupció constant i estesa arreu.

2. Demana també que aquests compromisos de bones pràctiques es facin extensius a les Fundacions vinculades a partits polítics que, atesos alguns antecedents, han estat i encara són potencialment espais especialment crítics amb els que alguns partits han estructurat trames de finançament irregular o de comissions públiques; i per això també fa una crida als partits polítics perquè s'assegurin que les fundacions vinculades presentin regularment la seva comptabilitat, de forma transparent, completa i exhaustiva, a la Sindicatura de Comptes.

3. També fa una crida a que aquestes forces polítiques es comprometin a treballar per impulsar les reformes legislatives que codifiquin legalment tot aquests compromisos:

a. Una Llei electoral catalana que:

i. Reguli amb major detall i claredat els conflictes d'interessos de càrrecs electes.

ii. Incremanti la transparència del finançament de les campanyes electorals.

iii. Adopti mesures d'estalvi que redueixin el cost de la campanya electoral, com embustaments conjunts i estandarditzats.

iv. Protegeixi als càrrecs electes davant interferències judicials motivades ideològicament, tot deixant clar que la pèrdua d'un càrrec electe només es produeix amb sentència ferma per part d'un òrgan judicial.

b. Una llei de transparència de partits i fundacions que:

i. Faci extensiva a les Fundacions i Associacions Declarades d'Utilitat Pública les obligacions de transparència, fiscalització, limitacions legals i sistemes de control financer aplicables als partits, garantint el màxim control financer i incrementant la prevenció de qualsevol tipus de comptabilitat connivent amb partits i organitzacions afins, impossibilitant un ús il·legítim d'aquest tipus d'associacions, ja sigui per obtenció il·legal d'ingressos o evasió fiscal, entre d'altres pràctiques corruptes.

ii. Condicioni l'accés a finançament públic de les fundacions vinculades a partits polítics a l'elaboració de protocols anti-corrupció supervisats per l'oficina antifrau.

iii. Reguli la presència de persones investigades i processades en la vida pública per casos de corrupció.

Proposta de resolució 20. Per una fiscalitat transparent, justa i progressiva, i per combatre l'evasió fiscal

El Parlament de Catalunya:

1. Mostra el seu compromís amb una fiscalitat transparent i progressiva, que asseguri el manteniment de l'Estat del Benestar i garanteixi la igualtat d'oportunitats. Una fiscalitat que, en un context de mobilitat internacional del capital, ha de tenir necessàriament una dimensió supranacional per a tal de taxar el capital i patrimoni de les capes més riques de la societat.

2. Es reafirma en la necessitat de fer servir les institucions europees com a punta de llança d'aquesta fiscalitat supranacional i reclama contundència vers les pràc-

tiques insolidàries d'aquells Estats Membres que fan del «dumping fiscal» la seva principal política econòmica.

3. Expressa la seva preocupació per l'opacitat i manca d'exemplaritat fiscal de la Casa Reial Espanyola, així com denuncia les obstruccions dels principals partits monàrquics i l'activisme judicial que han impedit que s'investigués aquesta opacitat al Congrés espanyol i al Parlament de Catalunya i continua considerant necessària una Comissió d'Investigació al Congrés dels diputats sobre les pràctiques fiscals de la Casa Reial.

4. Per tal de vetllar pel prestigi i bon nom de les institucions catalanes, el Parlament de Catalunya considera necessari exigir explicacions i la màxima transparència a qualsevol membre dels diferents Governos de la Generalitat de Catalunya que hagi estat investigat per incompliment de les seves obligacions tributàries.

5. I, en concret, insta a el Govern de la Generalitat a:

a. Reclamar al nou govern de l'estat espanyol la publicació de la llista de persones acollides a l'amnistia fiscal de l'any 2012.

b. Reclamar també, el plantejament i execució d'un pla d'inspecció fiscal als evasors fiscals acollits i de fiscalització específica de possibles indicis d'altres il·legalitats especialment per aquells casos de persones relacionades amb l'administració pública i de la casa reial espanyola.

c. Derogar, i legislar per corregir les conseqüències i evitar accions similars, el decret-llei del govern de l'estat que va permetre el trasllat «express» d'empreses amb seu a Catalunya l'octubre de 2017.

d. Instar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària a facilitar tota la informació i dades de manera periòdica i sistemàtica a l'Agència Tributària de Catalunya de tots els contribuents catalans, necessària per detectar patrimoni domiciliat a l'estranger.

Palau del Parlament, 28 de gener de 2020

Anna Caula i Paretas, portaveu GP ERC

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 57709)

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propostes de resolució

Proposta de resolució 17. Per unes institucions que vetllin per l'interès general i el bon govern, i lliures de corrupció

El Parlament de Catalunya, respecte a la corrupció sistèmica de les institucions de l'estat i la seva incidència en la qualitat democràtica:

1. Constata la corrupció sistèmica de les institucions de l'estat espanyol que no garanteix l'exercici de drets i llibertats amb plenes garanties.

2. Constata l'atac dels poders de l'estat a les institucions catalanes en general i al Parlament de Catalunya i la Generalitat de Catalunya en particular, i rebutja la seva voluntat de deslegitimar-les com s'ha fet palès darrerament amb l'actuació de la Junta Electoral Central.

3. Constata la utilització de les institucions per part dels diferents governs de l'estat espanyol per perseguir i criminalitzar el moviment independentista i els seus líders polítics i civils.

4. Rebutja i condemna l'ús de fons públics per part dels governs de l'estat per boicotejar l'acció exterior de la Generalitat i per dur a terme campanyes de desprestigi de Catalunya, atemptant contra l'interès general i la competitivitat de l'economia catalana.

5. Rebutja i condemna l'ús de fons públics i de personal dels cossos i forces de seguretat de l'estat per controlar i perseguir il·legalment els nostres representants polítics fora del nostre país.

6. Rebutja i condemna l'operació orquestrada per part dels poders de l'estat per debilitar els serveis públics i per desestabilitzar l'economia catalana mitjançant pràctiques il·lícites que involucren les «clavagueres de l'estat».

7. Denuncia el paper del rei d'Espanya en la operació duta a terme durant el mes d'octubre del 2017, per afavorir la sortida de seus socials de multinacionals de Catalunya renunciant al seu paper neutral.

8. Denuncia la ingerència dels poders de l'estat per impedir que el Parlament exerceixi una funció de control a la monarquia a través de la creació d'una comissió d'investigació sobre la corrupció de la Casa Reial espanyola en les seves relacions econòmiques amb d'altres països com l'Aràbia Saudita.

9. Denuncia la persecució de la Mesa del Parlament per impedir i limitar la celebració de determinats debats en seu parlamentària.

El Parlament de Catalunya, amb la voluntat de millorar la integritat i la transparència, i aconseguir un desenvolupament acurat de l'activitat política, que reforci el nivell de confiança entre les institucions i els ciutadans i ciutadanes, i la seva credibilitat:

10. Expressa que per avançar en matèria de transparència i bon govern els partits polítics amb representació al Parlament i les seves entitats vinculades, com a part fonamental de l'arquitectura democràtica, han d'incrementar el seu compromís per lluitar contra la corrupció.

11. Constata que és necessari aprofundir en el desenvolupament del marc normatiu català per tal d'ampliar els mecanismes de retiment de comptes de les institucions, de protecció de les persones alertadores, de publicitat en matèria de subvencions i contractació pública i la resta d'obligacions que estableix la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern, així com la legislació europea, a fi de poder vetllar amb més cura per l'interès general.

12. Manifesta la necessitat de modificar el seu Reglament amb l'objectiu d'ampliar les funcions de la Comissió de l'Estatut dels Diputats per tal que, de manera pública i transparent, es puguin analitzar possibles comportaments no ètics o dubtosos, així com possibles contactes poc transparents i/o indeguts amb grups d'interès, es dugui a terme un rigorós control del registre d'activitats i béns, comparant les diferències entre el nomenament i el final del mandat, i es pugui portar a terme un major control dels possibles conflictes d'interès i de les «portes giratòries».

13. Constata la conveniència d'implementar al Parlament un sistema de formació continuada en matèria d'ètica i bones pràctiques, conflictes d'interès, bon govern, codis ètics, infraccions, sancions, obligacions i incompatibilitats.

14. Insta al Govern de la Generalitat a seguir adoptant actuacions concretes en matèria de lluita contra la corrupció, especialment en el marc de l'Estratègia de Lluita contra la Corrupció i l'Enfortiment de la Integritat Pública, i continuar desenvolupant mecanismes de col·laboració i coordinació entre el Govern, el Parlament i les entitats locals amb aquest objectiu.

15. Insta al Govern de la Generalitat a vetllar pel compliment estricte del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs i personal eventual del govern davant les activitats que exerceixin fora de l'acció de govern.

Proposta de resolució 18. Sobre la politització del sistema judicial

El Parlament de Catalunya:

1. Consta que un poder judicial independent i no polititzat és un pilar fonamental per garantir un sistema democràtic que asseguri l'exercici en plenitud de drets i llibertats i manifesta que la societat catalana pateix els efectes d'un sistema judicial mancat d'independència i polititzat, agreujats en la seva cúpula.

2. Denuncia la manca d'independència i imparcialitat del Consell General del Poder Judicial en l'exercici de les seves competències i els seus intents d'ingerència en el poder executiu com s'ha fet palès al seu darrer comunicat.

3. Rebutja els mecanismes de composició del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional i del Tribunal de Comptes.

4. Rebutja i condemna la utilització del Tribunal de Comptes per a perseguir els líders polítics independentistes per la via patrimonial.

5. Manifesta la persecució política que duu a terme l'Audiència Nacional, antic Tribunal d'Ordre Públic franquista, i en conseqüència en demana la dissolució.

6. Insta el Govern de la Generalitat a denunciar la situació de manca d'independència, d'imparcialitat i l'ús partidista i polític del sistema judicial mentre duri, i a exigir les reformes necessàries per tal de revertir aquesta situació i la desjudicialització per posar fi a la persecució i repressió política actual.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020
Eduard Pujol i Bonell, portaveu GP JxCat

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 57710)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propostes de resolució

Per una Catalunya lliure de corrupció

Proposta de resolució 1. Per una democràcia de qualitat Per una Catalunya lliure de corrupció

El Parlament de Catalunya insta el Govern:

1.1. Impulsar un Pacte Nacional contra la corrupció amb la participació dels partits polítics, sindicats, patronals, entitats, el món local, Sindicatura de Comptes i Oficina Antifrau amb l'objectiu de millorar la transparència, integritat, govern obert de l'administració i proposar els canvis legislatius que siguin necessaris.

1.2. Impulsar un nou Codi Ètic i de Conducta de la Generalitat i del seu sector públic, dels membres del Govern, alts càrrecs, personal eventual i personal directiu amb un òrgan supervisor plural, independent, de composició paritària i format per persones expertes, Comitè d'Ètica, que vetlli pel compliment del codi i del règim sancionar, i oberta a les denúncies i consultes de la ciutadania.

1.3. Impulsar un Codi Ètic dels treballadors i treballadores de l'Administració de la Generalitat.

1.4. Personar-se com a acusació particular i perseguir proactivament tots els casos d'ús indegut de patrimoni públic per corrupció.

1.5. Complir la llei i desenvolupar els reglaments que corresponguin per tal que cap alt càrrec de la Generalitat i del seu sector públic i d'ens, entitats, organismes i

societats participades majoritàriament per la Generalitat cobri més que els consellers i conselleres del Govern.

Proposta de resolució 2. Prou a les portes giratòries

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2.1. Garantir, a través d'avançar en Codis de conducta vinculants, que els càrrecs públics i alts càrrecs de les Administracions públiques de Catalunya, compleixen escrupolosament amb la legalitat vigent en matèria de compatibilitats i prevenció de la corrupció. Establir una avaluació d'idoneïtat prèvia al nomenament dels alts càrrecs i personal directiu.

2.2. Garantir l'avaluació independent dels règims d'incompatibilitats, amb especial atenció a aquelles que regulen els alts càrrecs de la Generalitat, membres del Govern i del Parlament.

2.3. Acabar amb les portes giratòries: Reforçar i ampliar el règim d'incompatibilitats per a que membres de Govern i els alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat no puguin prestar serveis a entitats privades que hagin resultat afectades per decisions on hagin participat durant l'exercici del seu càrrec o hagin estat relacionades amb la seva gestió.

Proposta de resolució 3. Transparència i bon govern als nostres municipis

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

3.1. Posar a disposició dels ens locals els recursos necessaris perquè puguin donar compliment a la Llei 19/2014 de la transparència i tots els seus processos d'implementació en els municipis.

3.2. Promoure en coordinació amb les entitats municipalistes, mesures per a que els ajuntaments estableixin Plans estratègics per a l'aplicació de la Llei 19/2014 de transparència i de l'avaluació anual del grau de compliment, especificant el calendari i el pressupost d'aquestes mesures.

3.3. Facilitar en les mesures de suport al món local que els ajuntaments mantinguin actualitzats els Portals de Transparència i puguin complir amb el dret d'accés de la ciutadania a la informació pública.

3.4. Posar a disposició dels ajuntaments les eines necessàries per a elaborar cartes de serveis municipals en què s'estableixi: l'organització i la forma de gestió del servei, la identificació dels responsables de la gestió, els estàndards mínims de qualitat, els indicadors i els instruments per a avaluar-ne l'aplicació, les condicions d'accés, els drets i deures de les persones usuàries, el règim econòmic (taxes i els preus públics que siguin aplicables). Les cartes de serveis tindran caràcter de reglament local.

3.5. Promoure i consolidar els Codis de Bon Govern Local i de Conducta que contribueixin a consolidar pautes de comportament dels càrrecs electes amb l'objectiu de configurar una ètica pública comuna.

3.6. Promoure la creació d'una bústia ètica anònima i de Bon Govern com a canal facilitador de la comunicació de conductes dutes a terme per l'Administració municipal en l'ús correcte dels recursos públics, la resolució dels conflictes d'interès, l'objectivitat i la neutralitat de la gestió pública en l'exercici de les competències municipals en general.

Proposta de resolució 4. Per un sistema de partits transparent i ètic

4.1. El Parlament de Catalunya es compromet a impulsar la tramitació de la llei reguladora del règim electoral.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

4.2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a garantir més transparència i limitar l'endeutament i les despeses electorals. Establir un sistema de finançament

basat en les aportacions públiques i les aportacions limitades de persones militants o simpatitzants. Tot això en coordinació amb el Govern de l'Estat.

4.3. Reduir la despesa electoral impulsant un mailing únic de totes les candidatures que es presenten a les eleccions al Parlament de Catalunya.

4.4. Promoure la regulació a les webs dels partits polítics dels deutes totals amb entitats bancàries i forma de retorn.

4.5. Establir i impulsar un codi ètic dels càrrecs electes obligatori, amb un òrgan supervisor i règim sancionador en cas d'incompliment.

4.6. Aplicar i complir l'acord sobre un codi de conducta política en relació amb el transfuguisme.

Proposta de resolució 5. Aprofundint en la transparència de l'activitat dels grups d'interès (lobbies)

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

5.1. Donar a conèixer la traçabilitat de les decisions públiques tot publicant els expedients de les decisions públiques els contactes que s'hagin produït amb lobbies de la manera més detallada possible.

5.2. Ampliar la informació sobre les activitats dels lobbies, així com del seu finançament i els seus objectius.

5.3. Publicar les agendes dels alts càrrecs i de qualsevol servidor públic que tingui contactes amb grups d'interès.

5.4. Ampliar la informació pública al registre de grups d'interès amb els fons públics rebuts i membres de la plantilla que hagin tingut responsabilitats al sector públic.

Proposta de resolució 6. Per una llei d'alertadores de casos de corrupció ja

El Parlament de Catalunya:

6.1. Es compromet a agilitzar els treballs de la Proposició de llei de protecció integral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat.

6.2. Insta al Govern a fer les gestions necessàries amb el Govern de l'Estat per a que es realitzi la transposició de la Directiva europea 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió.

6.3. Insta el Govern a establir bústies ètiques que garanteixin l'anonimat de les persones denunciants de possibles casos de corrupció.

Proposta de resolució 7. Per una contractació pública i atorgament de subvencions fora de sospita

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

7.1. Excloure de les contractacions públiques de forma cautelar, mentre no hi hagi sentència ferma, a empreses implicades en casos de corrupció.

7.2. Vetllar per garantir que no hi hagi fragmentació de contractes de forma regular en l'administració de la Generalitat i el seu sector públic i fer concursos de lliure concurrència de forma reglamentària, complint amb la Llei de contractes.

7.3. Garantir que la publicació de la informació relativa als contractes de serveis, es fa de forma ràpida i de fàcil accés, en compliment de la Llei de transparència.

7.4. Fer públics i transparents els criteris de contractació de la publicitat institucional i les subscripcions amb mitjans de comunicació de tot el sector públic de la Generalitat.

7.5. Establir que les subvencions públiques no estiguin subjectes a valoració subjectiva en la seva baremació tècnica. I alhora, avançar en la regulació de la concertació pública de serveis i programes amb les entitats sense afany de lucre, així com garantir que les administracions públiques elaboren processos de concessió de les subvencions a través de la concurrència competitiva, deixant enrere les subvencions nominatives.

7.6. Motivar i justificar de forma clara les subvencions excloses de concurrència competitiva.

7.7. Controlar la justificació de les subvencions i activar automàticament, si s'escau, el reintegrament i la sanció.

Proposta de resolució 8. Enfortiment dels òrgans de control

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

8.1. Dotar de recursos suficients l'Oficina Antifrau de Catalunya i la Sindicatura de Comptes.

8.2. Reforçar el cos de Mossos d'Esquadra i l'Agència Tributària de Catalunya en els àmbits de la lluita contra la corrupció, la delinqüència econòmica i el frau fiscal.

Proposta de resolució 9. Per un desplegament efectiu de la Llei de Transparència de Catalunya

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

9.1. Reformar la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern per ampliar, entre altres qüestions, el dret d'accés a la informació pública a totes les persones i potenciar i millorar la regulació del registre dels Grups d'Interès.

9.2. Aplicar el règim sancionador de la Llei de transparència.

9.3. Presentar la informació comprensible i amb formats reutilitzables.

Proposta de resolució 10. Impulsar de mesures per lluitar contra la corrupció a l'Estat

El Parlament de Catalunya insta el Govern a realitzar les accions necessàries davant del Govern de l'Estat per:

10.1. Limitar els aforaments polítics.

10.2. Modificar el Codi Penal en el que fa referència al finançament dels partits polítics i allargar els terminis de prescripció. Aquesta reforma inclourà el delicte relacionat amb l'enriquiment il·lícit de càrrecs públics que, sense intervenir directament en els delictes de corrupció, si hagin obtingut un benefici d'aquests casos, així com un tipus agreujat de prevaricació administrativa en les contractacions públiques, tràfic d'influències, suborn i frau a l'administració quan siguin a través de partits polítics.

10.3. Treballar coordinadament amb el govern de l'estat per endurir les condicions d'incompatibilitat en la dedicació professional d'activitats privades per als servidors públics i endurir les sancions per incompliment.

10.4. Impulsar en el marc dels espais de col·laboració Govern de l'Estat-Generalitat accions per a reforçar la lluita contra els «càrtels» en la contractació pública.

10.5. Impulsar la derogació de l'article 324 de la Llei d'Enjudiciament criminal que ha suposat a la pràctica un impediment per la investigació de casos de corrupció.

10.6. Dotar de recursos suficients als Jutjats per la investigació de casos de corrupció

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta, GP CatECP

SUBGRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 57711)

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, representant, Esperanza García González, diputada del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12).

Propostos de resolució

Proposta de resolució 1. Compromís institucional de lluita contra la corrupció

El Parlament de Catalunya, compromès amb la eradicació de les pràctiques corruptes a la política catalana, convida a les formacions polítiques, agents socials i econòmics, institucions fiscalitzadores i món local a enviar a la societat un missatge de compromís, ferm i absolut, de lluita contra tota forma de corrupció. En aquest sentit, el Parlament treballarà per a que es fixin compromisos comuns de lluita contra les pràctiques corruptives, s'assoleixin propostes de millores en tots els àmbits de la societat, i es faci un anàlisi d'una millora normativa i de l'acció de control amb l'objectiu de recuperar la confiança de la ciutadania.

Proposta de resolució 2. Mesures en l'àmbit institucional

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Iniciar els treballs d'elaboració d'un avantprojecte de llei que reguli l'exercici de l'alt càrrec en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya. Aquest avantprojecte ha de tenir com a objectiu professionalitzar l'exercici de les responsabilitats dels alts càrrecs de l'administració, i també, entre altres, la fixació d'un procediment de nomenament que garanteixi la idoneïtat del candidats i permeti un anàlisi prèvia de la possible existència de conflictes d'interessos.

2. Impulsar l'aprovació d'una nova llei sobre el règim d'incompatibilitats d'alts càrrecs al servei de la Generalitat, per a millorar el règim d'incompatibilitat, reforçar-lo amb la introducció de nous supòsits i incrementar els controls sobre els conflictes d'interessos.

3. Crear, en el si de l'administració de la Generalitat però amb plena autonomia funcional, l'oficina de conflictes d'interessos que tinguin com a missió esdevenir un òrgan de vigilància i control de la incompatibilitat dels membre del Govern i dels alts càrrecs de l'administració.

4. Fixar com a prohibició per a ser membre del Govern, alt càrrec de l'administració o directiu dels ens que formen part del sector públic de la Generalitat, la condició de titular o autoritzat, ni directament, ni per mitjà de societats en que tinguin una participació superior al 5%, directa o indirecta per mitjà de parents fins al segon grau, de comptes bancaris o d'altres actius financers en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals. La concurrència d'aquesta circumstància ha de ser causa d'incompatibilitat.

5. Establir, de forma immediata, mecanismes de control i fiscalització del patrimoni dels membres del govern, els alts càrrecs de l'administració i els directius del sector públic de la Generalitat, per avaluar i detectar possible situacions d'enriquiment injustificat durant l'exercici del càrrec.

6. Fomentar la implantació de codis ètics, cartes de serveis als ciutadans i sistemes de gestió ètica en l'àmbit de les administració públiques catalanes.

7. Incentivar la denúncia per part dels empleats públics de possible situacions de corrupció i frau fiscal per detectar irregularitats i violacions de normes o abusos d'autoritat, tot protegint els denunciants.

8. Incentivar la denúncia de possibles casos de corrupció i frau fiscal establint protocols i codis de conducta entre els diferents organismes i departaments de l'administració, per posar en coneixement de la justícia o dels seus superiors aquelles irregularitats o actes que es poguessin considerar delictius.

9. Donar suficient publicitat, preferentment per mitjans telemàtics, a la relació de convocatòries de concursos i oposicions, i la seva previsió temporal, per a cobrir places vacants en l'àmbit del sector públic.

10. En l'àmbit de la legislació de transparència i bon govern:

a) Adoptar, en el termini de sis mesos, el reglament de desplegament de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

b) Impulsar la modificació de la Llei 19/2014 per a ampliar les funcions de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) i dotar-la amb els mitjans necessaris per a garantir el correcte compliment de la seva tasca.

Proposta de resolució 3. Mesures en l'àmbit del òrgans de control

1. El Parlament de Catalunya:

a) Considera urgent i necessari impulsar la redefinició de l'Oficina Antifrau de Catalunya amb l'aprovació d'una modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que aprofundeixi en les competències assumides per aquesta institució sense que això, impedeixi el control d'altres institucions.

b) Convida a l'Oficina Antifrau de Catalunya a incloure en les seves memòries anuals, juntament amb els expedients tramitats, una memòria dels costos i els resultats assolits.

c) Aposta per considerar com a obligatori que l'Oficina Antifrau de Catalunya estigui subjecte al control fiscalitzador de la Sindicatura de Comptes.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

a) Impulsar el reforç i la signatura de convenis de col·laboració entre els òrgans de fiscalització i control de les diverses administracions públiques catalanes.

b) Establir garanties corporatives a la Intervenció General de la Generalitat.

c) Fomentar l'establiment de mecanismes de col·laboració entre la Sindicatura de Comptes i l'Oficina Antifrau de Catalunya amb altres organismes com l'Agència Tributària de Catalunya i Agència Estatal d'Administració Tributària i les entitats gestores de la Seguretat Social, entre altres, per a facilitar l'accés a la informació en poder d'aquestes entitats i que sigui d'interès en les seves actuacions de control.

Proposta de resolució 4. Mesures en l'àmbit del control de la despesa i la contractació pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Oferir al conjunt de la ciutadania més informació, i oferir-la d'una forma més accessible i transparent, sobre l'estat d'execució dels pressupostos de la Generalitat, el nivell de despesa executada i el seu pagament, així com el volum de deute financer i les seves condicions i el deute que la Generalitat manté amb la resta d'administracions públiques.

2. Encarregar a la Intervenció General de la Generalitat una auditoria, amb una periodicitat anual, sobre l'eficiència, l'eficàcia i l'equitat dels diversos programes de despesa pública.

3. Introduir als plecs contractuals la valoració, com a criteris subjectes a puntuació, mesures en transparència i accés a la informació de les empreses concurrents.

4. Dissociar les funcions de detecció, definició i ràtio de la necessitat pública de contractació de les funcions de licitació-adjudicació-avaluació de l'execució del contracte públic.

5. Fixar en els contractes públics estàndards mínims de qualitat i la obligatorietat de realitzar una avaluació dels costos i resultats dels serveis públics concessionats.

6. Establir estàndards mínims de transparència durant l'adjudicació i execució de contractes públics.

7. Reduir la contractació pública que es tramita a través de procediments oberts, ja que actualment encara representa el 50% de la contractació.

8. En relació a la designació i el nomenament del personal de l'administració pública:

a) Establir limitacions de consanguinitat a la lliure designació fins al quart grau.

b) Establir límits quantitatius de contractes d'interins i persones de lliure designació.

9. Prohibir la utilització de convenis de col·laboració administració pública-empreses privades, donat que la seva utilització esquivia els controls propis i necessaris que requereix l'ús dels recursos públics per adjudicar serveis o prestacions públiques a empreses privades.

10. Limitar les modificacions dels contractes públics per noves necessitats a menys del trenta per cent del valor d'adjudicació.

Proposta de resolució 5. Personació de la Generalitat en els procediments judicials que investiguen pràctiques de corrupció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Comparèixer com a acusació particular en tots els procediments judicials vinculats a delictes de corrupció i frau fiscal en què el patrimoni i els recursos públics de la Generalitat apareguin indiciàriament com a perjudicats, incloent en aquest concepte el frau a qualsevol tribut sobre el qual tingui capacitat de decisió la Generalitat.

2. Donant compliment a la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat i del Decret 57/2002, de 19 de febrer, de Reglament dels Serveis Jurídics de la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'ordre de compareixença a la causa del membre del Govern que correspongui en funció de l'àmbit material del departament afectat.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Alejandro Fernández Álvarez, representant; Esperanza García González, diputada, SP PPC

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONALS PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 57793, 57794, 57795 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament: 06.02.2020

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR, GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 57793)

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12), que substitueix les propostes de resolució 11 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, 11 del Grup Parlamentari Republicà, 6 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, 1 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Proposta de resolució transaccional. Per una democràcia de qualitat i una nova gestió de l'ètica pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern:

1. Impulsar un Pacte Nacional contra la corrupció amb la participació dels partits polítics, sindicats, patronals, entitats, el món local, Sindicatura de Comptes i Oficina Antifrau amb l'objectiu de seguir millorant la transparència, integritat, govern obert de l'administració i proposar els canvis legislatius que siguin necessaris.

2. Aprovar el codi ètic del servei públic de Catalunya. Als efectes d'aquest Codi, seran servidores públiques tant les persones que treballen en les administracions i els respectius sectors públics, com les que treballen en organitzacions privades i entitats que fan efectius serveis públics per compte d'aquells.

3. Professionalitzar i estructurar la gestió de l'ètica i desenvolupar els instruments que conformen un marc d'integritat.

4. Crear continguts i eines educatives al llarg de l'etapa de l'educació obligatòria que abordin la integritat pública i posin l'èmfasi en la necessitat de seguir conductes íntegres i de defensa del bé comú.

5. Crear un contingut formatiu bàsic en integritat i ètica pública, obligatori per a tots els servidors i servidores públics, inclosos els alts càrrecs i el personal directiu.

6. Personar-se com a acusació particular i perseguir proactivament tots els casos d'ús indegut de patrimoni públic per corrupció i frau fiscal.

7. Complir la llei i desenvolupar els reglaments que corresponguin pel tal que cap alt càrrec de la Generalitat i del seu sector públic i d'ens, entitats, organismes i societats participades majoritàriament per la Generalitat cobri més que els consellers i conselleres del Govern.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Eduard Pujol i Bonell, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC; Eva Granados Galiano, GP PSC-Units; Susanna Segovia Sánchez, GP CatEP, portaveus

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM
(REG. 57794)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12), que substitueix les propostes de resolució 15 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Republicà, i la proposta de resolució 5 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Proposta de resolució transaccional. Aprofundiment de la transparència de les activitats d'influència dels grups d'interès

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Avaluar el marc legal regulador dels grups d'interès, amb la finalitat de detectar els punts que siguin susceptibles d'aprofundiment o millora.

2. Elaborar i presentar al Parlament de Catalunya, en un termini màxim de sis mesos, un projecte de llei de regulació de les activitats de representació d'interessos davant les Administracions públiques de Catalunya. Aquesta iniciativa normativa s'ha d'elaborar amb la màxima participació possible dels grups d'interès registrats i introduir les millores que permetin una supervisió eficaç de la seva activitat, per mitjà, en particular, d'una millor definició de l'àmbit objectiu i subjectiu d'aplicació d'aquesta normativa, així com de les solucions que permetin introduir una major simplificació procedimental, oferir una millor atenció a la diversitat de situacions o característiques específiques dels grups d'interès i disposar d'un règim sancionador adequat. Així mateix, aquesta iniciativa ha d'incloure propostes que millorin la traçabilitat de les activitats d'influència dels grups d'interès en els processos d'elaboració de polítiques públiques i d'altres processos de presa de decisions administratives,

així com propostes d'ampliació de la informació relativa als objectius, el finançament i el personal al servei dels grups d'interès, en particular quan aquestes persones hagin tingut responsabilitats en el sector públic.

3. Adoptar les mesures institucionals corresponents, normatives o d'una altra naturalesa, per garantir el seguiment i la transparència de les activitats d'influència dels grups d'interès en els procediments d'elaboració de normes legals o reglamentàries (petjada normativa), amb la finalitat que tota la ciutadania pugui tenir coneixement d'aquestes activitats i del seu resultat efectiu.

4. Aplicar a les persones que ocupin llocs amb rang de Subdirecció General o assimilats, tant de l'Administració de la Generalitat com del seu sector públic, els mateixos criteris corporatius de seguiment, supervisió i transparència que s'apliquen a les relacions o contactes entre els grups d'interès i els alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic. El projecte de llei esmentat a l'apart segon ha de valorar la conveniència d'estendre les obligacions aplicables a les agendes dels alts càrrecs i d'altres responsables públics a la resta de personal al servei de l'Administració, en particular quan es tracti de persones titulars de llocs de comandament o que tinguin atribuïdes funcions susceptibles d'activitats d'influència, així com d'obrir la possibilitat que siguin els servidors públics els qui sollicitin deixar constància de les relacions amb els grups d'interès, i ha d'incorporar les propostes corresponents.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Anna Caula i Paretas, GP ERC; Eduard Pujol i Bonell, GP JxCat; Susanna Segovia Sánchez, GP CatECP, portaveus

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM
(REG. 57795)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat general sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00010/12), que substitueix les propostes de resolució 12 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i la proposta de resolució 2 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Proposta de resolució transaccional. Millora de la gestió dels conflictes d'interès i per la fi de les portes giratòries

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Vetllar i impulsar mesures de reforç per a l'acompliment de la llei d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat i del Codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del sector públic, garantint-ne l'avaluació amb la col·laboració d'experts independents.

2. Identificar els mecanismes de control intern en matèria de conflictes d'interès, en l'àmbit de la funció pública, pel conjunt de servidors públics -inclosos alts càrrecs i personal directiu, dotar-los de recursos i garantir seva independència funcional per a l'exercici de les funcions assignades.

3. Elaborar una guia a disposició de tots els empleats i empleades públics i assessorar de manera personalitzada els alts càrrecs, personal directiu, comandaments i

personal d'àmbits de risc, per tal d'evitar els conflictes d'interès i les possibles incompatibilitats en l'actuació pública.

4. Elaborar un protocol de coordinació entre els diferents òrgans de control i/o informació interns i externs per a la gestió dels conflictes d'interès.

5. Garantir, a través d'avançar en Codis de conducta vinculants, que els càrrecs públics i alts càrrecs de les Administracions públiques de Catalunya, compleixen escrupolosament amb la legalitat vigent en matèria de compatibilitats i prevenció de la corrupció. Establir una avaluació d'idoneïtat prèvia al nomenament dels alts càrrecs i personal directiu.

6. Acabar amb les portes giratòries: Reforçar i ampliar el règim d'incompatibilitats per a que membres de Govern i els alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat no puguin prestar serveis a entitats privades que hagin resultat afectades per decisions on hagin participat durant l'exercici del seu càrrec o hagin estat relacionades amb la seva gestió.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Anna Caula i Paretas, GP ERC; Eduard Pujol i Bonell, GP JxCat; Susanna Segovia Sánchez, GP CatECP, portaveus

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'un finançament just de la cultura

302-00187/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 57809 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Rafel Bruguera Batalla, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la manca d'un finançament just de la cultura (tram. 300-00226/12).

Moció

1. El Parlament de Catalunya constata la insuficiència del pressupost del Departament de Cultura pel 2020 per fer front als reptes del sector cultural català.

2. El Parlament de Catalunya constata l'enorme distància que hi ha en inversió cultural entre Catalunya i els països i regions del nostre entorn, tant en percentatge sobre el total dels pressupostos com en la inversió per habitant.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

3. Incorporar en els pressupostos de la Generalitat per al 2020, amb el preceptiu diàleg amb el sector cultural i els grups parlamentaris, 120 milions d'euros addicionals als ja previstos, per tal que les polítiques culturals arribin a l'1% del conjunt dels pressupostos de la Generalitat.

4. Presentar al Parlament de Catalunya un pla concret i temporal per arribar al 2% en inversió cultural en un termini de temps raonable.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Eva Granados Galiano, portaveu; Rafel Bruguera Batalla, diputat, GP PSC-Units

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels joves

302-00188/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 57888 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Pol Gibert Horcas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la situació dels joves (tram. 300-00227/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Aprovar la bonificació en un 99% de la quota de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats per a la constitució d'arrendaments immobiliaris a menors de 35 anys.
2. Fomentar, conjuntament amb les administracions locals, tinences alternatives d'habitatge per tal de combatre l'especulació immobiliària.
3. Posar en marxa ajudes al lloguer pels menors de 35 anys per facilitar el pagament del lloguer de l'habitatge habitual.
4. Incrementar l'activitat inspectora en el sector dels «riders», col·lectiu format en gran part per joves.
5. Posar en marxa un pla de retorn juvenil que ofereixi als i les joves emigrants un contracte de llarga durada, preferiblement indefinit, a empreses radicades a Catalunya.
6. Posar en marxa ajuts per sufragar les despeses de desplaçament en retornar (desplaçament, trasllat, etc) dels beneficiaris del pla de retorn juvenil.
7. Convocar un grup de treball que tingui per objecte l'establiment d'un marc català de qualitat de les pràctiques, tal com recull la Moció 75/XII del Parlament de Catalunya, que reculli les recomanacions del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i que tingui com a model base el document que va adoptar el Fòrum Europeu de la Joventut sobre aquest tema.
8. Implementar la «T-cultura», una bonificació de 100€ als i les joves que compleixin 18 anys per tal de poder consumir cultura en un ampli ventall d'opcions (museus, teatre, música, cinema, llibres...).
9. Desplegar la Llei 10/2015, de 19 de juny, de formació i qualificació professionals mitjançant un procés de diàleg que garanteixi la participació dels diferents agents implicats i que faci efectiva la plena integració dels actuals sistemes de formació professional.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

Eva Granados Galiano, portaveu; Pol Gibert Horcas, diputat, GP PSC-Units

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia

302-00189/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 57889 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portavoz, María Francisca Valle Fuentes, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia (tram. 300-00229/12).

Moción

El Parlamento de Cataluña:

1. Condena las injerencias y la campaña de denigración sistemática del Govern de la Generalitat hacia la Administración de Justicia y sus miembros, los cuales tienen el deber de impartir justicia y defender los derechos y libertades de todos los ciudadanos. En consecuencia, el Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a pedir perdón a toda la ciudadanía y en particular a los servidores públicos de la justicia por las campañas de descrédito realizadas.

2. Considera un fraude antidemocrático que los políticos utilicen su cargo para dejar sin efecto las resoluciones judiciales que afectan a otros políticos y una falta de respeto a la labor de los servidores públicos de la Justicia.

3. Reconoce la gran labor desarrollada por los jueces, magistrados, fiscales y servidores de la Administración de Justicia, los cuales resuelven más de 900.000 asuntos cada año solamente en Cataluña, garantizando los derechos y libertades de los ciudadanos a pesar de la continuada e intencionada campaña de denigración y deslealtad de los Goversns separatistas.

4. Reitera la necesidad de recordar que todos los ciudadanos estamos obligados a acatar las resoluciones judiciales y respetar a las instituciones y personas que imparten justicia.

5. Condena el mal uso de las competencias penitenciarias del Govern de la Generalitat para vulnerar el principio de igualdad entre ciudadanos al otorgar privilegios penitenciarios a políticos de los partidos que le dan apoyo y a ciudadanos vinculados a los mismos sin reunir los requisitos de procedibilidad para los mismos y en perjuicio de los fines de las penas acordadas por los Tribunales de Justicia.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

6. Reubicar, en un plazo máximo de tres meses, los actuales Juzgados de Martorell de forma transitoria y hasta que no se construya el nuevo edificio, con la finalidad de garantizar la seguridad y la integridad física de los trabajadores que allí trabajan y de los ciudadanos que acuden a sus dependencias.

7. Elaborar un plan de acción para incentivar que los servidores públicos de la Justicia encuentren atractiva Catalunya para ejercer su profesión a través de incentivos en sus remuneraciones y en sus condiciones de trabajo.

8. Revisar el complemento específico que reciben los funcionarios de la Administración de Justicia en Catalunya, que no ha sido revisado desde el año 2006.

9. Cumplir el compromiso, adquirido por el Govern de la Generalitat, de reintegrar a todos los funcionarios de la Generalitat de Catalunya el 40% de la paga extraordinaria de 2013, que todavía está pendiente de serles abonada.

10. Adoptar las medidas necesarias para que los edificios de los juzgados de Catalunya no tengan deficiencias en los sistemas de refrigeración y climatización con el objetivo de garantizar unas condiciones laborales dignas y evitar sucesos como los acontecidos en el verano de 2019.

11. Implantar con la máxima urgencia en los partidos judiciales de mayor población las Unidades de Valoración Forense Integral, con la finalidad de que se pueda dar una respuesta apropiada y efectiva a todas las víctimas de violencia de género.

12. Cumplir en el plazo máximo de dos meses con el contenido de la Resolución 575/XII del Parlament de Catalunya, sobre el pago de las cantidades reconocidas a los abogados del turno de oficio y asistencia al detenido.

13. Que cuando se produzca una baja de un funcionario titular en la Administración de Justicia, se provea en un plazo máximo de 15 días de otro funcionario sustituto que ya tenga formación específica y experiencia en las labores desempeñadas por el trabajador que está de baja.

Palacio del Parlamento, 6 de febrero de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; María Francisca Valle Fuentes, diputada, GP Cs

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció dels menors a les escoles

302-00190/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 57891 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Sonia Sierra Infante, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpel·lació al Govern sobre la protecció dels menors a les escoles (tram. 300-00230/12).

Moción

El Parlamento de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Ofrecer datos oficiales sobre acoso escolar con datos como el número de víctimas, el número de protocolos que se abren y su resultado, y su incidencia en los trastornos psicológicos y en los suicidios.

2. Visibilizar el tema del acoso escolar como primer paso para acabar con él.

3. Recoger el tema del acoso escolar en los proyectos educativos de centro y en los planes de acción tutorial.

4. Incorporar la educación emocional desde la etapa de Infantil.

5. Impulsar la formación del profesorado en materia de prevención del acoso escolar.

6. Dotar a los centros escolares de planes de prevención del acoso escolar como el TEI (Tutoría entre iguales).

7. Crear un plan específico para erradicar el acoso escolar al colectivo LGTBI.

8. Crear un plan específico para erradicar el acoso a los alumnos con TEA.

9. Condenar las prácticas de Plataforma per la Llengua que, según ellos mismos reconocieron en rueda de prensa, engañaron a los equipos directivos y al profesorado para ver qué lenguas hablaban los alumnos y los profesores a la hora del patio.

10. Mostrar el apoyo a la alumna presuntamente agredida en un colegio de Terrassa.

11. Velar para que los alumnos no tengan que hacer públicas sus simpatías políticas y las de sus familias.

Palacio del Parlamento, 7 de febrero de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Sonia Sierra Infante, diputada, GP Cs

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior

302-00191/12

PRESENTACIÓ: SP PPC

Reg. 57892 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, representant, Daniel Serrano Coronado, diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre l'acció exterior (tram. 300-00231/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. El Parlament de Catalunya constata que el Govern de la Generalitat ha utilitzat les delegacions de govern a l'exterior i el DIPLOCAT com a instruments de difusió i propaganda del procés independentista, el que ha perjudicat greument la imatge exterior de Catalunya.

2. El Parlament de Catalunya, davant la negativa de Govern d'ajustar l'acció de les delegacions a l'exterior a la legalitat, insta el Govern de la Generalitat a:

a) Fer efectiu, de forma immediata, el tancament de les delegacions de la Generalitat a França, Regne Unit i Irlanda, Alemanya, Estats Units d'Amèrica, Suïssa i Itàlia ordenat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya al anul·lar el Decret 126/2018, de l'26 de juny.

b) Tancar la resta de delegacions de Govern de la Generalitat a l'exterior, amb excepció de la delegació davant la Unió Europea.

c) Acordar, a la propera reunió de govern, el cessament de tots els delegats del Govern de la Generalitat, inclosa la delegada de Govern davant la Unió Europea, i destinar el personal de les delegacions, si n'hi ha, a reforçar la Xarxa de oficines Exteriors de Comerç i Inversió de l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ).

3. El Parlament de Catalunya, davant la negativa de permetre la compareixença en seu parlamentària dels delegats de Govern a l'exterior, insta el Govern de la Generalitat a:

a) Presentar a la cambra, durant el segon trimestre del 2020, un informe sobre l'activitat desenvolupada per cadascuna de les delegacions de govern a l'exterior.

b) Impulsar, en un exercici de transparència, la modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, perquè els delegats de govern a l'exterior tinguin la obligació de comparèixer davant al Parlament amb una periodicitat anual.

4. El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a:

a) Nomenar com a delegat o delegada de govern davant la Unió Europea una persona amb una àmplia i reconeguda trajectòria professional en l'àmbit de les relacions internacionals i coneixement del funcionament de la Unió Europea i les seves institucions.

b) Destinar la dotació pressupostària prevista per a les delegacions de govern a l'exterior en el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de l'any 2020 a reforçar els instruments d'ajuda per a la implantació comercial i productiva d'empreses catalanes en els mercats exteriors.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020

Alejandro Fernández Álvarez, representant; Daniel Serrano Coronado, diputat, SP PPC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les desigualtats territorials a Catalunya

302-00192/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 57938 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marc Parés Franzi, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les desigualtats territorials a Catalunya (tram. 300-00225/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar una Agenda Rural de Catalunya com a eina de governança participativa i planificació estratègica que permeti potenciar les oportunitats del món rural i afrontar els reptes que plantegen tant les creixents desigualtats territorials que afecten a les àrees rurals com les dinàmiques de despoblament. Aquesta Agenda Rural avançarà amb coherència amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible 2030 i es coordinarà amb la ja existent Agenda Urbana de Catalunya.

2. Desplegar durant el 2020 la xarxa pública de molt alta capacitat (fibra òptica) a totes les capitals de comarca i iniciar el desplegament a municipis amb nuclis de més de 50 habitants.

3. Garantir, des del Servei Català de la Salut, una gestió integrada i equitativa dels serveis i les rutes assistencials de tots els territoris, sigui quin sigui el gestor, amb protocols i guies clíniques unificades, amb l'objectiu d'eliminar les enormes diferències que existeixen entre territoris pel que fa als temps d'espera per a proves, visites d'especialista o intervencions.

4. Reclamar al Govern de l'Estat l'aplicació de la Disposició adicional tercera de l'Estatut en matèria d'infraestructures, així com el compliment dels compromisos de finançament del Pla Rodalies, tot prioritzant aquelles infraestructures que permetin reduir els dèficits de mobilitat del món rural.

5. Implementar un pla de d'inversions i de manteniment per tal de garantir que tots els nuclis de població de més de 25 habitants disposin d'un accés rodat de qualitat, per mitjà de vies asfaltades, segures i amb un manteniment adequat.

6. Crear un sistema d'ajuts públics per a tots i totes les estudiants que hagin de residir fora del seu domicili per motiu dels estudis que cursen. Aquest sistema hauria de superar l'actual sistema de beques per convertir-se en un sistema universal, progressiu segons nivell de renda i que, vinculat als resultats acadèmics, compensi, si més no en part, les despeses de transport i allotjament dels i les estudiants durant el curs acadèmic.

7. Planificar el creixement de les energies renovables amb criteris de justícia territorial, apostant per un model democratitzador, de generació distribuïda i evitant la massificació d'aerogeneradors i de centrals fotovoltaïques en determinades comarques, respectant el paisatge, el patrimoni natural i cultural i la salut de la població.

8. En el marc de la creació de l'Agència de la Natura, dotar de recursos suficients el conjunt dels espais dels Sistema d'Espais Naturals Protegits del país, creant progressivament òrgans de gestió per a tots aquells espais que encara no en tenen.

9. Reactivar la Comissió per a la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre per tal de consensuar mesures urgents adreçades a frenar la degradació ecològica del Delta i assegurar la sostenibilitat futura de les Terres de l'Ebre.

10. Aprovar un Pla Estratègic per fer front a la crisi de preus de la fruita dolça a Catalunya i assegurar un futur viable per al sector.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marc Parés Franzi, diputat GP CatECP

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'emergència climàtica

302-00193/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 57939 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre l'emergència climàtica (tram. 300-00228/12).

Moció

El passat 17 de gener es va aplegar la 1ª Cimera d'Acció Climàtica. Era la culminació d'un procés en el que l'equip de la Conselleria de Territori i Sostenibilitat van fer reunions de treball amb múltiples actors. A la Cimera també es van fer públics un seguit de compromisos generals i sectorials.

Catalunya, va anunciar l'any 2007 i aprovar el 2009, i que proposava per l'any 2020: una reducció del 20% de les emissions de GEH (respecte nivells de 1990), que l'energia final procedent de renovables assolís la fita del 20% i que hi hagués una millora de l'eficiència energètica del 20%. Segons les dades de l'any 2017, les darreres disponibles, a Catalunya han augmentat les emissions un 16,5 %, tenim només un 8,5% d'energia final amb renovables i s'ha millorat l'eficiència en un 13%.

El 2018 la UE va revisar a l'alça els objectius. El nou paquet d'energia clima, proposa per l'any 2030: al menys un 40% reducció de les emissions de GEH (respecte nivells de 1990), al menys un 32% de l'energia final procedent de renovables i al menys un 32,5% de millora de l'eficiència. En aquest marc, d'acord amb el Reglament de la UE 2018/1999, d'11 de desembre de 2018, sobre la governança de la Unió de la Energia i de l'Acció pel Clima (DOUE núm. L-238, de 21/12/2018), tots els estats membres de l'UE estan obligats a presentar Plans Nacionals d'Energia i Clima pel període 2021-2030.

Catalunya, en no ser encara un Estat, no està obligada formalment a presentar aquest Pla Nacional de Energia y Clima, però per coherència amb l'ambició com a país i per responsabilitat, Catalunya ha de considerar-se interpel·lada a adoptar un Pla per Catalunya. Només amb un Pla d'Energia i Clima, Catalunya podrà considerar-se part del New Green Deal europeu i dels recursos econòmics que la UE ha anunciat dedicarà.

El repte de l'escalfament global de l'atmosfera és ocasionat per l'addicció a la crema de combustibles fòssils per disposar d'energia i en el que la societat industrialista-consumista està enganxada, es un repte que interpel·la a tota la societat, de forma individual i col·lectivament. Requereix passar a l'acció i aquesta ha de ser col·lectiva. Això vol dir compartir coneixement i actuar amb mesures concretes, tot fent avaluació i seguiment.

El recent Informe sobre la disparitat de les emissions del Programa per al Medi Ambient de les Nacions Unides, ens recorda que «les emissions han de disminuir d'aquí al 2030 gairebé un 3% anual per complir l'objectiu dels 2 °C i al voltant de el

7% anual per al de 1,5 °C». Un repte colossal, però assolible, si hi ha voluntat política i es crea la necessària complicitat ciutadana.

La 1ª Cimera d'Acció Climàtica ha estat un pas, però molts passos l'hauran de seguir per assolir els objectius d'una reducció dràstica d'emissions amb la urgència que és necessària.

Per tot això, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Mantenir i, incrementar si s'escau el grau d'ambició, tot creant les condicions que permetin actuar urgentment per reduir de forma ràpida i dràstica les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

2. Crear les condicions per a l'acció col·lectiva necessària que faci que la societat catalana pugui assolir l'objectiu de ser neutre en carboni, d'acord amb els principis de la UE.

3. Aprovar un nou Pla de l'Energia i Canvi Climàtic, elaborat i compartit amb tota la societat, que a més de determinar què s'ha de fer i qui ho ha de fer, digui com s'ha de fer i quan, establint fites temporals i avaluacions de compliment.

4. Incorporar en l'acció climàtica que impulsa el Govern la ciutadania organitzada, sobretot aquella part que ja fa temps que està activa i lluita contra el canvi climàtic de manera que comparteixi les seves experiències en la tasca per fer front a l'emergència climàtica

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
Eduard Pujol i Bonell, portaveu GP JxCat

3.20. Interpel·lacions

Interpel·lació al Govern sobre la cohesió territorial

300-00232/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 57810 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre la cohesió territorial, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 11,12 i 13 de febrer de 2020, amb el text següent:

– Sobre la cohesió territorial.

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020
Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

Interpellació al Govern sobre l'impacte dels càrtels en l'economia catalana i l'Administració de la Generalitat

300-00233/12

PRESENTACIÓ: YOLANDA LÓPEZ FERNÁNDEZ, DEL GP CATECP

Reg. 57836 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Yolanda López Fernández, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre l'impacte dels càrtels en l'economia catalana i a l'administració de la Generalitat, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 11, 12 i 13 de febrer de 2020, amb el text següent:

– Sobre l'impacte dels càrtels en l'economia catalana i a l'administració de la Generalitat.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020

Yolanda López Fernández, diputada GP CatECP

Interpellació al Govern sobre l'emergència climàtica i els nous projectes d'incineració de residus

300-00234/12

PRESENTACIÓ: SP CUP-CC

Reg. 57878 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Natàlia Sánchez Dipp, diputada del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenten la Interpellació al Govern sobre l'emergència climàtica i els nous projectes d'incineració de residus, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 11, 12 i 13 de febrer de 2020, amb el text següent:

– Sobre l'emergència climàtica i els nous projectes d'incineració de residus.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020

Carles Riera Albert, representant; Natàlia Sánchez Dipp, diputada, SP CUP-CC

Interpellació al Govern sobre la situació dels centres d'internament per a estrangers

300-00235/12

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 57881 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre la situació dels CIES (centres d'internament per a estrangers), per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 11, 12 i 13 de febrer de 2020, amb el text següent:

– Sobre la situació dels CIES (centres d'internament per a estrangers).

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
Anna Caula i Paretas, portaveu GP ERC

Interp·lació al Govern sobre el patrimoni monumental

300-00236/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 57882 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·lació al Govern sobre patrimoni monumental, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 11, 12 i 13 de febrer, amb el text següent:

– Quin és el capteniment del Govern sobre el patrimoni monumental?

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
Eduard Pujol i Bonell, portaveu GP JxCat

Interp·lació al Govern sobre l'Administració digital

300-00237/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 57883 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·lació al Govern sobre l'administració digital, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 11, 12 i 13 de febrer de 2020, amb el text següent:

– Quin és el capteniment del Govern sobre l'administració digital?

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
Eduard Pujol i Bonell, portaveu GP JxCat

Interp·lació al Govern sobre el sector agrícola

300-00238/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 57886 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, president del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·lació al Govern sobre el sector agrícola català, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 12 i 13 de febrer del 2020, amb el text següent:

– Sobre el sector agrícola català.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
Carlos Carrizosa Torres, president GP Cs

Interp·lació al Govern sobre la cultura a Catalunya

300-00239/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 57887 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 07.02.2020

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, president del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·lació al Govern sobre la cultura a Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 12 i 13 de febrer, amb el text següent:

– Sobre la cultura a Catalunya.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
Carlos Carrizosa Torres, president GP Cs

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Declaració del Parlament de Catalunya sobre les conseqüències del temporal Gloria

401-00025/12

LECTURA EN EL PLE

Sessió 48, 05.02.2020, DSPC-P 83

El Parlament de Catalunya, davant dels recents aiguats del temporal Gloria, que han afectat bona part de Catalunya, des de l'Empordà fins a les Terres de l'Ebre, passant per tota la costa i terra endins, expressa el seu condol als familiars de les víctimes i la seva solidaritat amb les persones, els ajuntaments i les altres institucions del territori afectats i damnificats per aquests aiguats.

El Parlament de Catalunya reconeix la professionalitat de tots els servidors públics, dels voluntaris i de tots els qui, a títol individual o des dels ajuntaments, han col·laborat i continuen col·laborant en les tasques de recuperació de la normalitat.

El Parlament de Catalunya expressa el seu compromís amb la recuperació del territori i amb l'acompliment de les accions necessàries per a mitigar els efectes immediats d'aquests aiguats sobre la vida de les persones, els béns naturals i patrimonials i el teixit productiu, i també amb l'adopció de mesures efectives i urgents contra l'emergència climàtica.

Palau del Parlament, 5 de febrer de 2020

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió plenària 49

CONVOCADA PER A L'11 DE FEBRER DE 2020

Presidència del Parlament

D'acord amb l'article 72.2 i 3 del Reglament, us convoco a la sessió següent del Ple del Parlament, l'11 de febrer de 2020, a les 15.00 h, al saló de sessions.

Ordre del dia

1. Decret llei 2/2020, del 21 de gener, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària i de modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre. Tram. 203-00027/12. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 529, 11).

2. Projecte de llei vitivinícola de Catalunya. Tram. 200-00002/12. Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 535, 3).

3. Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi de la seguretat del sector de la petroquímica. Tram. 252-00024/12. Tots els grups i subgrups parlamentaris. Debat i votació (text presentat: BOPC 533, 4).

4. Preguntes amb resposta oral (seran substanciades el 12 de febrer, a les 10.00 h).

5. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2020. Tram. 200-00011/12. Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat del Projecte (text presentat: BOPC 525, 3).

6. Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Tram. 200-00012/12. Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 526, 3).

7. Interpellació al Govern sobre la cohesió territorial. Tram. 300-00232/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

8. Interpellació al Govern sobre l'impacte dels càrtels en l'economia catalana i l'Administració de la Generalitat. Tram. 300-00233/12. Yolanda López Fernández, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

9. Interpellació al Govern sobre l'emergència climàtica i els nous projectes d'in-cineració de residus. Tram. 300-00234/12. Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

10. Interpellació al Govern sobre la situació dels centres d'internament per a es-trangers. Tram. 300-00235/12. Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

11. Interpellació al Govern sobre el patrimoni monumental. Tram. 300-00236/12. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

12. Interpellació al Govern sobre la cultura a Catalunya. Tram. 300-00239/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

13. Interpellació al Govern sobre l'Administració digital. Tram. 300-00237/12. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

14. Interpellació al Govern sobre el sector agrícola. Tram. 300-00238/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

15. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la manca d'un finanç-a-ment just de la cultura. Tram. 302-00187/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

16. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels joves. Tram. 302-00188/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'Administració de justí-cia. Tram. 302-00189/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció dels me-nors a les escoles. Tram. 302-00190/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior. Tram. 302-00191/12. Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i vo-tació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les desigualtats territo-rials a Catalunya. Tram. 302-00192/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'emergència climàtica. Tram. 302-00193/12. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2020
El president, Roger Torrent i Ramió

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a la consellera de Justícia

330-00206/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 57614 / Coneixement: 06.02.2020

Al president del Parlament

Benvolgut president,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, els dies 5, 6 i 7 febrer de 2020, mentre romangui fora de Catalunya, s'encarregarà del despatx del seu Departament la consellera de Justícia.

Cordialment,

Barcelona, 28 de gener de 2020

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 28/2020, de 28 de gener, d'encàrrec de despatx de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a la consellera de Justícia els dies 5, 6 i 7 de febrer de 2020, és publicat al DOGC 8057, del 5 de febrer de 2020.

Suplència en l'exercici de les funcions del president de la Generalitat pel vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

330-00207/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 57632 / Coneixement: 06.02.2020

Al president del Parlament

Benvolgut president,

De conformitat amb el que estableix l'article 6 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant la meua absència, el dia 5 de febrer de 2020, mentre romangui fora de Catalunya, exercirà la suplència en l'exercici de les funcions de la presidència de la Generalitat el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda.

Cordialment,

Barcelona, 5 de febrer de 2020

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 29/2020, de 5 de febrer, pel qual es determina la persona que exercirà la suplència del president de la Generalitat de Catalunya, en l'exercici de les seves funcions, el dia 5 de febrer de 2020, és publicat al DOGC 8057A, del 5 de febrer de 2020.

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.05. Recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra el Reial decret llei 14/2019, del 31 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions

380-00001/12

ALLEGACIONES QUE FORMULA EL PARLAMENT

Al Tribunal Constitucional

Don Anibal Bordallo Huidobro, Procurador de los Tribunales del Ilustre. Colegio de Procuradores de Madrid, actuando en representación del Parlamento de Cataluña, y en cumplimiento de la Resolución 731/XII, adoptada por el Pleno del Parlamento de 5 de febrero de 2020, según certificación que se acompaña con el presente escrito en documento adjunto, comparece ante el Tribunal Constitucional y como mejor en derecho proceda

Dice:

Que mediante el presente escrito, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 162.1.a de la Constitución Española, 61 apartado e) y 76.3 del Estatuto de Autonomía de Cataluña y 32.2 y concordantes de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional, **interpone recurso de inconstitucionalidad** contra el **Real Decreto-Ley 14/2019, de 31 de octubre, por el que se adoptan medidas urgentes por razones de seguridad pública en materia de administración digital, contratación del sector público y telecomunicaciones** [en adelante, Decreto-Ley 14/2019], publicado en el Boletín Oficial del Estado núm. 266, de 5 de noviembre de 2019. Concretamente, se interpone el presente recurso contra los siguientes preceptos:

1. Los artículos 1, 2, 3, 4, 6, 7, la disposición adicional única y transitorias primera y segunda y la disposición final primera por vulnerar el Artículo 86.1 CE al no cumplir el requisito constitucional de extraordinaria y urgente necesidad.

2. Los apartados uno y dos del artículo 3 en la nueva redacción de los artículos 9.2.c y 10.2.c de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas [en adelante LPACAP] al establecer el requisito de la autorización previa vulnera la competencia de la Generalidad del artículo 159 EAC y no encuentra amparo en los artículos 149.1.18. y 149.1.29 CE.

3. La Disposición transitoria primera, apartado 1, y la Disposición final primera, apartado 2, por conexión con los artículos mencionados en el apartado anterior, también vulneran las competencias de la Generalitat del artículo 159 EAC y no encuentran amparo en los artículos 149.1.18 y 149.1.29 CE.

4. Los apartados uno y dos del artículo 3, que incorporan la obligación en los artículos 9.3 y 10.3 de la Ley 39/2015 de situar en territorio español determinados recursos técnicos previstos en los artículos 9.2.c y 10.2.c de la misma ley, así como también por conexión la Disposición transitoria primera, apartado 2, del mismo Decreto ley 14/2019, por resultar contrarios a los artículos 10.2 y 96 CE y al Reglamento UE 2016/679, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos y por el que se deroga la Directiva 95/46/CE [en adelante RGPD].

5. El apartado tercero del artículo 3 al añadir una nueva disposición adicional sexta a la Ley 39/2015 que declara inadmisibles los sistemas de identificación basados en tecnologías de registro distribuido y los sistemas de firma basados en los anteriores y establece la Administración General del Estado como autoridad intermedia por vul-

nerar las competencias de la Generalitat ex **artículo 159 EAC** y no encontrar amparo en los artículos **149.1.18 y 149.1.29 CE**.

6. El apartado 1 del artículo 6, en la nueva redacción del primer párrafo del apartado 6 del artículo 4 de la Ley 9/2014, de 9 de mayo, general de telecomunicaciones [en adelante LGT], en cuanto a la facultad de intervención y gestión del Estado por vulnerar el principio de seguridad jurídica y la prohibición de arbitrariedad de los poderes públicos consagrado por el artículo 9.3 CE y el derecho a la protección de datos ex artículo 18.3 y 18.4 CE en relación con el RGPD.

7. El apartado cinco del artículo 6, en la nueva redacción del apartado 1 del artículo 81 de la LGT, por su falta de calidad normativa vulnera el artículo 9.3 CE.

Que en relación a dicha ley se ha emitido a solicitud del Parlamento de Cataluña Dictamen por el Consejo de Garantías Estatutarias de la Generalidad de Cataluña, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 76.3 del Estatuto de Autonomía de Cataluña, y en el artículo 16.2 de la Ley del Parlamento de Cataluña 2/2009, de 12 de febrero, del Consejo de Garantías Estatutarias.

En consecuencia, se formaliza, en tiempo y forma, el presente recurso, que se basa en los siguientes fundamentos de derecho.

Antecedentes y consideraciones generales

El Decreto-ley 14/2019 objeto del presente recurso de inconstitucionalidad, convalidado por el Acuerdo de la Diputación Permanente del Congreso de los Diputados de 27 de noviembre de 2019, consta de un extenso preámbulo, siete artículos y está estructurado en cinco capítulos, una disposición adicional, tres disposiciones transitorias y tres disposiciones finales. El contenido es heterogéneo modificando diversas leyes en materia de documentación nacional de identidad (Cap. I, arts. 1 y 2); identificación electrónica ante las administraciones públicas, regulación de la ubicación de determinadas bases de datos y regulación de la cesión de datos entre administraciones (Cap. II, arts.3 y 4); contratación pública (Cap. III, art.5); seguridad en materia de telecomunicaciones (Cap. IV, art.6 y disposición adicional única) y coordinación en materia de seguridad de las redes y sistemas de información (Cap. V, art.7).

La primera cuestión que se plantea es la adecuación del instrumento normativo utilizado por el Gobierno del Estado, Real Decreto Ley, a los parámetros de constitucionalidad ex art.86.1 CE, ya que no estarían acreditadas las razones de extraordinaria y urgente necesidad que lo justifiquen y además regula materias que no son susceptibles del uso de dicho instrumento [**Fundamento jurídico primero**].

En segundo lugar, se analizarán pormenorizadamente, los artículos y disposiciones finales o transitorias que se considera vulnerados empezando por los sistemas de identificación y firma electrónica ante las administraciones públicas previstas en los apartados uno y dos del Art. 3 Decreto Ley 14/2019, en relación con los artículos 9.2.c y 10.2.c y 9.3 y 10.3 de la ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas [en adelante, LPACAP] y en la disposición transitoria primera, apartado 1 del RDL [**Fundamento jurídico segundo**].

En tercer lugar, se analizarán las medidas en materia de telecomunicaciones reguladas en los artículos uno y cinco del Decreto Ley 14/2019, que modifica los artículos 4.6 y 81.1 de la LGT, respectivamente. [**Fundamento jurídico tercero**].

En último lugar, se tratarán las cuestiones relativas al derecho de protección de los datos personales en relación con los **apartados uno y dos del art.3 del RDL 14/2019**, por la adición de un nuevo apartado tercero a los artículos 9 y 10 de la LPACAP y, por conexión, su régimen transitorio, que se regula en el apartado segundo de la **Disposición transitoria primera**.

Fundamentos jurídicos

I. El cumplimiento de los requisitos constitucionales del artículo 86.1 por el Real decreto ley 14/2019

1.1. El Decreto Ley 14/2019 no cumple los requisitos de extraordinaria y urgente necesidad ex art.86 CE

El decreto ley se configura como una norma jurídica con rango de ley, dictada por el Gobierno, con carácter excepcional como se ha reiterado por el Consejo de Garantías Estatutarias, en sus dictámenes, y por la jurisprudencia de este Alto Tribunal en repetidas ocasiones. Requiere para su aprobación la atribución de la potestad legislativa ordinaria al Gobierno, por lo que se excepciona el monopolio parlamentario de dicha facultad al Parlamento (art.66.2 CE). Es por ello que, el uso de dicha facultad debe ser llevada a cabo de forma restrictiva y, en consecuencia, respetar, de forma inexcusable los límites formales y materiales que prevé el art.86.1 CE, como señala en particular la STC 34/2017, de 1 de marzo, en la que se realiza una síntesis de su interpretación.

1.1.1. Examen de la existencia de la extraordinaria y urgente necesidad

A) Carácter de extraordinaria necesidad

La naturaleza extraordinaria de la necesidad ha sido interpretada por el Tribunal Constitucional y por el Consejo de Garantías Estatutarias como el supuesto excepcional en el que una situación coyuntural de difícil previsión requiere una intervención normativa inmediata por parte del Gobierno para afrontar el reto de la gobernabilidad [por todas, STC 137/2011, de 14 de septiembre, FJ 4 y también DCGE 15/2014, de 3 de julio, FJ 2.3]. Es suficiente, por lo que se refiere al alcance de la necesidad, que esta se origine en las funciones concretas y habituales del Gobierno y no es necesario que sean necesidades extremas o absolutas [STC 6/1983, de 4 de febrero, FJ 5].

Ahora bien, el Alto Tribunal ha insistido que deben tenerse presentes las situaciones concretas y los objetivos gubernamentales. Esta exigencia consistente en justificar de forma explícita y razonada la existencia del presupuesto habilitante no puede decaer en ningún caso. Precisamente la falta de justificación de la necesidad ha originado una evolución de la jurisprudencia constitucional hacia una concepción más estricta del decreto ley que, en algunas ocasiones ha conducido a la inconstitucionalidad de la disposición normativa examinada, ya que se exige que el Gobierno explique en concreto y razone suficientemente por que ha considerado que se produce esta situación. Es decir, aunque la apreciación inicial de su existencia se considere un juicio político que corresponde efectuar al Gobierno, ello no debe acarrear la imposibilidad del control de constitucionalidad [en este sentido STC 150/2017, de 21 de diciembre; 125/2016, de 7 de julio; 29/2015, de 19 de febrero y 137/2011, de 14 de septiembre] como es de ver en la reciente STC 61/2018 de 7 de junio en la que el Tribunal insiste que “debe huirse de fórmulas rituales o genéricas” que no permiten justificar la necesidad [FJ 7].

Del análisis del RDL 14/2019 se constata, como señala el Dictamen 6/2019 del Consejo de Garantías Estatutarias, que ni en el preámbulo ni en el debate de convalidación ante la Diputación Permanente el 27 de noviembre de 2019 [DSCD núm.14], no se acredita de forma explícita y razonada una justificación suficiente para avalar la constitucionalidad del RDL ex art.86.1 CE, como exige la jurisprudencia del Tribunal Constitucional [por todas, STC 11/2014, de 17 de enero, FJ 4].

Así en el Preámbulo se mencionan dos situaciones de naturaleza diversa, que, eventualmente, podrían justificar la necesidad de dictar un decreto ley:

1ª Al inicio de forma general se afirma que “[l]a sociedad actual requiere adaptaciones en la esfera digital que exigen una traducción en el plan normativo. El desarrollo y el uso de las nuevas tecnologías y las redes de comunicaciones por parte

de las administraciones públicas se está acelerando. Esto exige establecer sin demora un marco jurídico que garantice el interés general y, en particular, la seguridad pública” [ap.I, par.primer]. Este análisis no es nuevo como recoge el proemio del Decreto Ley 14/2019 cuando menciona el carácter estratégico de la seguridad pública, avalado por la Ley 36/2015, de 28 de septiembre, de seguridad nacional y el Real Decreto 1008/2017, de 1 de diciembre [ap.I, par.segundo y tercero].

La misma argumentación también de carácter genérico y abstracto se reproduce posteriormente en el apartado dedicado a la justificación competencial de la norma cuando se sostiene que *“las medidas que contiene este Real decreto ley tienen como finalidad incrementar el estándar de protección de la seguridad pública ante las amenazas crecientes que plantea el uso de las nuevas tecnologías”* [ap.VI, par.quinto].

Por otra parte, se manifiesta clara y directamente que *“los recientes y graves acontecimientos sucedidos en parte del territorio español han puesto de relieve la necesidad de modificar el marco legislativo vigente para hacer frente a la situación. Estos hechos demandan una respuesta inmediata para evitar que se reproduzcan sucesos de esta índole con el establecimiento de un marco preventivo con esta finalidad”* [ap.I, par.sexto] y se vincula ello con las ciberamenazas cuando añade que *“y siempre en vista de los últimos sucesos en territorio español”* [ap.VI, par.quinto].

Por lo tanto, se hace referencia a una grave situación sin concretar ni la gravedad ni la situación, ni los hechos producidos que han afectado, supuestamente, a los derechos de los ciudadanos y a la seguridad pública.

Además, cuando el preámbulo expone el contenido de la norma tampoco no menciona, de forma pormenorizada, porqué son necesarios los cambios que incorpora teniendo en cuenta su extraordinaria necesidad. Ello no se ha justificado en ningún momento, ni tampoco en los prolegómenos cuando se presentó el Decreto Ley 14/2019 por parte de la ministra de Economía y empresa en funciones.

Tampoco ayudan a esta justificación de la norma, como señala el más alto órgano consultivo de la Generalitat de Catalunya, el empleo en el preámbulo de fórmulas rituales y abstractas, como que *“la sociedad requiere una adaptación a la esfera digital”* o el uso de expresiones ambiguas o imprecisas, tales como *“graves acontecimientos”* o *“sucesos de esta índole”*, sin ninguna otra concreción. Tampoco en el debate de convalidación del decreto ley se pudo ni siquiera intuir la situación a la que pretendía dar respuesta el RDL ni, por descontado, concretar si tiene el carácter de excepcional, grave, relevante e imprevisible que habilitaría el uso de la facultad legislativa extraordinaria del Gobierno. En consecuencia, es palmaria la insuficiencia de la debida justificación de la existencia de una situación grave, relevante, excepcional e imprevisible que afrontar y, por tanto, del carácter extraordinario de la necesidad de dictar este RDL.

B) Carácter de urgencia

El carácter de urgencia es otro de los presupuestos formales habilitantes. La jurisprudencia constitucional interpreta que *“el fin que justifica la legislación de urgencia no es otro que subvenir a situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que por razones difíciles de prever requieran una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes”* [por todas, STC 137/2011, FJ 4]. La urgencia deber ser también justificada de forma motivada y expresa. En el supuesto de la norma controvertida se aduce tanto en el preámbulo como en la presentación de la misma ante la Diputación Permanente al hecho de que las cámaras están disueltas. Ello podría ser un argumento válido teniendo en cuenta que las cámaras una vez constituidas debería esperarse a que se constituyera el nuevo Gobierno para poderlo presentar. Esto no obstante se considera que se deben exponer los fundamentos de cuáles serían los perjuicios y obstáculos concretos que se derivarían

de esperar la constitución y la presentación de proyectos de ley, en una tramitación legislativa ordinaria, incluso a través del trámite legislativo de urgencia [en el mismo sentido STC 68/2007, FJ 12].

En el Preámbulo del RDL se explica de forma muy genérica y poco motivada y también en la presentación en el debate de convalidación. Así, en el Preámbulo, se alude al hecho de que *“las cámaras están disueltas y no se puede dilatar la adopción hasta la constitución de las Cortes Generales porque, incluso entonces con la utilización del trámite de urgencia, no se conseguiría reaccionar a tiempo”* [ap.III par. quinto]. Y en el debate de convalidación la ministra repite que se trata de una norma urgente *“habida cuenta de la celeridad con la que se están produciendo los avances en esta materia y dada la situación política actual, con el Gobierno en funciones y las Cámaras disueltas. Esperar a la constitución de las nuevas Cortes y tramitar un proyecto de ley habría impedido contar con la suficiente celeridad con un marco jurídico preventivo que sirva para proteger los derechos y libertades constitucionalmente reconocidos”* [DSCD citado, p.14].

En conclusión, no se exponen los hechos concretos que justificarían las medidas y tampoco se describen los efectos que hacen necesaria una reacción inmediata y no solamente preventiva. Falta la argumentación de porqué es indispensable recurrir a la figura del decreto ley para encontrar una solución que no se podría alcanzar con el procedimiento legislativo ordinario y se puede afirmar que no queda acreditada ni justificada suficientemente la existencia de una necesidad urgente de dictar dicho decreto-ley objeto del presente recurso. Es por ello que resulta innecesario detenerse en la fundamentación de otros elementos calificadores de la urgencia, como el efecto inmediato de los efectos o el instantáneo de las medidas adoptadas, como se pone de relieve en la jurisprudencia constitucional [STC 332/2005, de 15 de diciembre, FJ7].

C) La exigencia de conexión de sentido o congruencia entre las medidas adoptadas por la disposición y la finalidad que persigue.

Esta exigencia se traduce en la existencia de un vínculo razonable entre dichas medidas y la situación que exige la acción normativa [en este sentido, STC 1/2012, FJ 6, 7 y 11], por lo que deberán rechazarse aquellas que *“por su contenido y de manera evidente, no guarden relación alguna, directa ni indirecta, con la situación que se trata de afrontar”* [STC 1/2012, FJ 11]. La medida establecida debe mantener la *“necesaria conexión ente la facultad legislativa excepcional y la existencia del presupuesto [de hecho] habilitante”* [STC 68/2007, FJ 6]. Esta regla obliga a que el contenido específico de aquello que de forma sustantiva prescribe la disposición aprobada responda a la situación de extraordinaria y urgente necesidad. Como señala el Dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias 16/2013 FJ 3.4, es imprescindible examinar el contenido y la estructura de la disposición normativa aprobada por el Gobierno para determinar si existe congruencia entre la necesidad de dictarlo y las medidas que lo integran.

En el presente caso, al no haberse especificado cuál es la situación extraordinaria a la que se pretende hacer frente y que conllevaría dictar un decreto ley, difícilmente se puede vincular esta indeterminación con las medidas severas que el Decreto ley 14/2019 adopta según el criterio del Consejo de Garantías Estatutarias en su Dictamen 6/2019 de 30 de diciembre. Ello comporta que se desacredite la conexión de sentido respecto de todo su contenido, que es, por otra parte, un requisito exigido por la jurisprudencia constitucional. Por otra parte, las medidas resultan aplicables a ámbitos normativos distintos por lo que parece se producen distintas situaciones a las que se pretende dar cobertura, pero ello no se fundamenta, ni explícita por el Gobierno del Estado, más allá del uso de ciertas expresiones totalmente vagas y ambiguas.

En consecuencia, el Gobierno del Estado **no ha justificado el cumplimiento del requisito formal del presupuesto habilitante que otorga validez constitucional al uso del**

decreto ley ex art.86.1 CE y, en consecuencia, el RDL 14/2019 vulnera este precepto constitucional.

1.1.2. Límites del ámbito material del decreto ley.

El propio art.86.1 CE fija los límites materiales a los que debe sujetarse el Gobierno al dictar un decreto-ley. Entre estos límites se encuentran los que afectan a los derechos, deberes y libertades de los ciudadanos regulados en el título I. Ahora bien, la jurisprudencia constitucional ha considerado que la figura del decreto-ley no puede ser entendida de forma tan restrictiva que impida su uso por lo que se interpreta que no toda regulación que afecte un derecho reconocido en el Título I está prohibida materialmente, aunque el decreto-ley, no podrá regular en ningún caso el régimen general del derecho ni tampoco sus elementos esenciales. Deberá respetarse el límite de los elementos esenciales del régimen general, sin alterarlo ni modificarlo, de tal forma que no se innove en la configuración del derecho.

Es por ello que debe examinarse el contenido del articulado del RDL para comprobar si “afecta” algunos derechos fundamentales. De la mayor parte de los preceptos debe descartarse esta afectación por cuanto no guardan relación directa con los derechos fundamentales. Ahora bien, algunos regulan aspectos relacionados con el derecho a la protección de datos de carácter personal (art.18.4 CE) pero no establecen el régimen jurídico de este derecho, en la medida en que no ordenan las reglas relativas a la titularidad, el objeto, el conjunto de las facultades que lo conforman o lo definen, ni los límites o las garantías para su ejercicio [Arts.3 y 4].

En consecuencia, se considera que **no se vulneran los límites materiales del art. 86.1 CE.**

II. El examen de la adecuación constitucional y estatutaria de los artículos relativos a la identificación electrónica y a los sistemas de firma electrónica ante las administraciones públicas.

II.1. Los apartados 1 y 2 del artículo 3 y la Disposición transitoria primera del RDL 14/2009

El art.3 RDL 14/2019 adapta, con un cierto retraso, la LPACAP al Reglamento (UE) núm.910/2014 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de julio de 2014, relativo a la identificación electrónica y los servicios de confianza para las transacciones electrónicas en el mercado interior y por el que se deroga la Directiva 1999/93 [en adelante Reglamento eIDAS]. Aparte de este Reglamento, que goza de aplicación y efecto directos, debe tenerse en cuenta también la Directiva UE 2016/1148 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 6 de julio de 2016, relativa a las medidas destinadas a garantizar un elevado nivel común de seguridad en las redes y sistemas de información de la Unión. En este sentido, el objeto del Reglamento IDAS [art.1] es triple:

a) Establece las condiciones en que los Estados miembros deberán **reconocer los medios de identificación electrónica** de las personas físicas y jurídicas pertenecientes a un sistema de identificación electrónica notificado de otro Estado miembro.

b) Establece **normas para los servicios de confianza**, en particular las transacciones electrónicas y,

c) Establece un **marco jurídico para las firmas electrónicas, los sellos electrónicos, los sellos de tiempo electrónicos, los documentos electrónicos, los servicios de entrega electrónica certificada y los servicios de certificados para la autenticación de sitios web.**

Lo que pretende el Reglamento comunitario es establecer un marco común y es por ello que incluye, en el art.4, el principio del mercado interior según el cual **“no se impondrá restricción alguna a la prestación de servicios de confianza en el territorio de un Estado miembro por un prestador de servicios de confianza establecido en otro Estado miembro por razones que entren en los ámbitos cubiertos por el presente Re-**

glamento (ap.1) y se **permitirá la libre circulación en el mercado interior de los productos y servicios de confianza** que se ajusten al presente Reglamento (ap.2)”.

El Reglamento eIDAS no excluye que los Estados miembros definan otros tipos de servicios de confianza o de identificación electrónica, además de los que forman parte de la lista cerrada prevista en el mismo pero determinados requisitos pueden resultar contrarios al ordenamiento jurídico comunitario.

Así, el art.3 del Decreto Ley 14/2019 modifica la LPACAP. Se produce una modificación del apartado 2 del art.9, que regula los sistemas de identificación electrónica, en tres letras a), b) y c). Los dos primeros sistemas de identificación, letras a) y b) no ofrecen dudas de constitucionalidad ni de adecuación a la normativa comunitaria puesto que siguen la misma regulación que el Reglamento eIDAS mencionado. Las dudas aparecen con el tercer sistema de identificación electrónica, letra c), que exige *“un **registro previo** como usuario que permita garantizar su identidad, **previa autorización** por parte de la Secretaria General de Administración Digital del Ministerio de Política Territorial y Función Pública, que sólo podrá ser denegada por motivos de seguridad pública, **previo informe vinculante** de la Secretaría de Estado de Seguridad del Ministerio del Interior. La autorización habrá de ser emitida en el plazo máximo de tres meses. Sin perjuicio de la obligación de la Administración General del Estado de resolver en plazo, la falta de resolución de la solicitud de autorización se entenderá que tiene **efectos desestimatorios**”*.

En el mismo sentido se modifica el apartado dos del art.10 de la LPACAP que regula la comunicación con las Administraciones Públicas a través de medios electrónicos y en qué aparte de los sistemas de firma electrónica cualificada y avanzada en la letra a) y los sistemas de sello electrónico cualificado y de sello electrónico avanzado, en la letra b), se regula en la letra c) *“cualquier otro sistema que las Administraciones Públicas consideren válido en los términos y condiciones que se establezca, siempre que cuenten con un **registro previo** como usuario que permita garantizar su identidad, **previa autorización** por parte de la Secretaría General de Administración Digital del Ministerio de Política Territorial y Función Pública, que sólo podrá ser denegada por motivos de seguridad pública, **previo informe vinculante** de la Secretaría de Estado de Seguridad del Ministerio del Interior. La autorización habrá de ser emitida en el plazo máximo de tres meses. Sin perjuicio de la obligación de la Administración General del Estado de resolver en plazo, la falta de resolución de la solicitud de autorización se entenderá que tiene **efectos desestimatorios**”*.

Los apartados uno y dos del art.3 del Decreto Ley 14/2019 se inscriben en la materia de régimen jurídico de las administraciones y del procedimiento administrativo que es una materia compartida entre el Estado y la Comunidad Autónoma, ex art.149.1.18 y 159.1 EAC, pero al mismo tiempo ambas normativas deben respetar el Reglamento comunitario eIDAS citado que fija los contenidos obligatorios y de máximo, tanto de la identificación electrónica como de los sistemas de firma y sello electrónicos cualificados y avanzados.

Por otro lado, la jurisprudencia constitucional señala que este título competencial ex art.149.1.18 permite al Estado establecer las bases o principios básicos, pero deberá tener en cuenta como límite las competencias de la Generalitat ex art.159.1 EAC. Es por ello que el propio Alto Tribunal señala que no se incluye en esta materia competencial *“toda regulación que de forma indirecta pueda tener alguna repercusión o incidencia en el procedimiento así entendido” [STC 50/1999, FJ 3] y que el Estado no puede interferir en la organización interna de las comunidades autónomas “señalando los órganos competentes para determinados trámites [...] o imponiendo órganos estatales de control frente a los propios de las Comunidades Autónomas [...] o, en general, establecer una regla competencial “específica en la materia” [...], pues lo que sí tienen éstas reservado es la regulación de las “normas ordinarias de tramitación del procedimiento” [STC 166/2014, de 22 de octubre, FJ 5].*

En consecuencia, **la autorización estatal previa, con registro previo y previo informe vinculante [en adelante la autorización estatal previa]**, introducidos por los apartados uno y dos, letras c) del art.3 del RDL 14/2019 no se compadecen con el art.149.1.18 CE, en la medida en que no constituye una base del régimen jurídico de las administraciones públicas por su estructura normativa, ni un elemento que deba ser común del procedimiento administrativo, ya que el mínimo común normativo ya se garantiza con los sistemas de identificación admitidos. Este régimen de autorización estatal previa, como acertadamente señala el Consejo de Garantías Estatutarias, constituye más bien una tutela o un control sobre la administración autonómica que no tiene amparo en el Estado de las autonomías que no prevé una institución general de control del Estado sobre las comunidades autónomas, sino una pluralidad de procedimientos específicos que se recogen básicamente en el art.153 CE.

Asimismo, la STC 118/1996, de 27 de junio, afirma que *“la autonomía prevista constitucionalmente (arts.2, 137 y 156 CE) no es compatible con un control de oportunidad política que pueda implicar una sustitución de la voluntad de las instituciones autonómicas por la del Estado, si no está previsto en la Constitución, en los Estatutos o en las leyes orgánicas del bloque de la constitucionalidad que delimitan constitucionalmente las competencias”* [FJ 18]. De otra manera se constituiría una situación de dependencia jerárquica de las comunidades autónomas respecto de la Administración estatal contraria al principio de autonomía y se legitimaría un tipo de control sobre la Administración autonómica que no se adecuaría a la repartición competencial entre el Estado y las comunidades autónomas.

En la materia de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo no tienen cabida las previsiones de autorización estatal previa de los nuevos art.9.2.c y 10.2.c LPACAP, porque no es un control amparado por las bases estatales ni por el establecimiento de un procedimiento común. El art.3 RDL 14/2019 hace depender la decisión de la Generalitat de la Administración General del Estado, sin que esta disponga de competencias sobre la autorización de los sistemas de identificación de los interesados ante la Administración catalana.

En un supuesto parecido, en materia de servicios de administración electrónica ex art.149.1.18 CE, el Tribunal Constitucional consideró inconstitucional que la Administración estatal condicione con una cierta dosis de indefinición, la creación o el mantenimiento de plataformas electrónicas autonómicas a la presentación ante el Ministerio estatal de su justificación en términos de eficiencia si la decisión autonómica queda supeditada a la valoración estatal de la justificación aportada [STC 55/2018, FJ 11]. Más recientemente, considera la inconstitucionalidad de una intermediación estatal, porque puede producir perturbaciones en el funcionamiento de la Administración autonómica, situándola de forma subordinada y dependiente de una actuación ajena [STC 33/2018, de 12 de abril, FJ 11].

En este sentido, la autorización estatal previa no viene predeterminada en la norma por unos motivos concretos y precisos y, además, tiene unas consecuencias inadecuadas, ya que, en el caso de pronunciarse negativamente la Secretaría de Estado de Seguridad del Ministerio del Interior, los efectos son denegatorios y en el supuesto de que no se dé respuesta en plazo se entiende que la resolución es desestimatoria.

Igualmente, la disposición transitoria primera del Decreto Ley 14/2019 al exigir autorización previa a partir de la entrada en vigor del mismo a las entidades del sector público que quieran habilitar sistemas de identificación o firma, también debe aplicarse la misma consideración que a los apartados uno y dos del art.3, en relación con los arts.9.2.c y 10.2.c LPACAP.

En consecuencia, **la autorización estatal previa prevista en los apartados uno y dos del RDL 14/2019, en la modificación de los arts. 9.2.c y 10.2.c LPACAP, con registro previo, informe vinculante y efecto negativo del silencio, constituye un control ilegítimo y vulnera las competencias de la Generalitat sobre la organización y la seguridad de sus redes (art.159 EAC) y no está amparada por el título competencial sobre las bases del**

régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, ni tampoco por el de seguridad pública [Art. 149.1.18 y 29 CE].

Por conexión también las vulnera la Disposición transitoria primera, apartado uno, que tampoco encuentra amparo en los preceptos citados y la Disposición final primera, apartado 2, en la medida en que fundamenta la competencia del Estado en los títulos competenciales del art.149.1.18 y 29 CE.

II.2. Los apartados uno y dos del art. 3 RDL en la modificación del apartado 3 del artículo 9 y del apartado 3 del artículo 10 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas que obligan a establecer los recursos técnicos en territorio español vulneran el RGPD, art.96 y 10.2 CE

En relación con los sistemas de identificación electrónica y de firma electrónica el nuevo artículo 9.3 y 10.3 de la LPACAP establece la **obligatoriedad** de que los recursos técnicos necesarios para la recogida, almacenamiento, tratamiento y gestión de los sistemas en el caso de las categorías especiales de datos a los que se refiere el art.9 del Reglamento (UE) 2016/679, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016 relativo a la protección de datos personales y a la libre circulación de estos datos y por el que se deroga la Directiva 95/46/CE [en adelante RGPD] **se hallen situados en territorio español y, en cualquier caso, se encontrarán disponibles para su acceso por parte de las autoridades judiciales y administrativas competentes.**

Esta disposición es totalmente contraria al Reglamento General de Protección de datos que precisamente se aprobó para “*garantizar un nivel coherente de protección de las personas físicas en toda la Unión y evitar divergencias que dificulten la libre circulación de datos personales dentro del mercado interior [...] un reglamento que proporcione seguridad jurídica y transparencia a los operadores económicos, incluidas las microempresas y las pequeñas y medianas empresas, y ofrezca a las personas físicas de todos los Estados miembros el mismo nivel de derechos y obligaciones exigibles*” [Considerando 13]. El objeto del RGPD es el de establecer las normas relativas a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de los datos personales y las normas relativas a la libre circulación de tales datos [art.1.1] y dicha circulación no puede ser restringida ni prohibida por motivos relacionados con la protección de las personas físicas en los que respecta al tratamiento de datos personales.

La obligación de que los prestadores de dichos servicios de la sociedad de la información relativos recogida, almacenamiento, tratamiento y gestión de los sistemas en el caso de las categorías especiales de datos a los que se refiere el art.9 del Reglamento se hallen ubicados en territorio español supone un obstáculo para la consecución del mercado interior que carece de justificación concreta y el hecho de que dichos datos deban estar disponibles para las autoridades **administrativas y judiciales en cualquier caso** supone que no se otorga el nivel de protección y seguridad a la establecida en el Reglamento General, ex art.1.2, a los datos personales de las personas físicas que tengan depositados sus datos en territorio español.

Por otra parte, aunque el RGPD permite cierto margen de maniobra a los Estados miembros en la protección de este derecho fundamental y en lo relativo a ciertos tipos de datos de la categoría especial de datos, este margen de maniobra debe respetar ciertos límites (art.9.4). El primer límite es que el margen de maniobra debe utilizarse para otorgar un mayor nivel de protección y no, por el contrario, disminuirlo, como sería el caso si se permite un acceso en cualquier caso tanto a autoridades administrativas como judiciales. Y, el segundo límite es que sólo podrá aplicarse dicho margen de maniobra con respecto al tratamiento de dato genéticos, datos biométricos o datos relativos a la salud. Así, textualmente, en el apartado 4 de dicho art.9 se establece que “los Estados miembros podrán mantener o introducir

condiciones adicionales, inclusive limitaciones, con respecto al tratamiento de datos genéticos, datos biométricos o datos relativos a la salud”.

Es decir, en ningún momento se acepta que dicho límite pueda suponer una restricción a la propia existencia del mercado interior y, por tanto, levantar fronteras a la libre circulación de servicios y de datos dentro del marco de la propia Unión.

Debe tenerse en cuenta que la normativa derivada del derecho comunitario forma parte del ordenamiento jurídico español de conformidad con lo que establece el apartado primero del Art. 96 CE según el cual “*Los tratados internacionales celebrados válidamente formaran parte del ordenamiento interno una vez hayan sido publicados oficialmente en España y que sus disposiciones sólo podrán ser derogadas, modificadas o suspendidas en la forma prevista en los mismos tratados o de acuerdo con las normas generales del Derecho Internacional*”.

En conclusión, el **nuevo apartado tercero del artículo 9 y del artículo 10 de la LPACAP** en cuanto establece la **obligatoriedad** de que los recursos técnicos necesarios para la recogida, almacenamiento, tratamiento y gestión de los sistemas en el caso de las categorías especiales de datos a los que se refiere el art.9 del Reglamento (UE) 2016/679 estén establecidos en territorio español vulnera el art.1.1 del RGPD y, en consecuencia, el Art. 96.1 CE y el Art. 10.2 CE y, por lo tanto, sería inconstitucional. Y, por conexión la **Disposición transitoria primera, apartado dos** del mismo Real Decreto por ser contraria a la libre circulación de datos en el mercado interior.

II.3. El examen de constitucionalidad y de estatutariedad de lo establecido en el Art. 3.3 del RDL 14/2019 y en la nueva Disposición Adicional Sexta

En el apartado tercero del art.3 del Decreto Ley 14/2019 se añade la Disposición Adicional Sexta a la LPACAP con la siguiente redacción:

“Sistemas de identificación y firma previstos en los artículos 9.2 c) y 10.2 c).

1. No obstante lo dispuesto en los artículos 9.2 c) y 10.2 c) de la presente Ley, en las relaciones de los interesados con los sujetos sometidos al ámbito de aplicación de esta Ley, no serán admisibles en ningún caso y, por lo tanto, no podrán ser autorizados, los sistemas de identificación basados en tecnologías de registro distribuido y los sistemas de firma basados en los anteriores, en tanto que no sean objeto de regulación específica por el Estado en el marco del Derecho de la Unión Europea.

*2. En todo caso, cualquier sistema de identificación basado en tecnología de registro distribuido que prevea la legislación estatal a que hace referencia el apartado anterior deberá contemplar asimismo que la Administración General del Estado actuará como **autoridad intermedia** que ejercerá las funciones que corresponda para garantizar la seguridad pública”.*

En relación al **apartado primero** las restricciones referentes a los sistemas de identificación basados en tecnologías de registro distribuido el Preámbulo considera que “*las restricciones impuestas [...] en ningún caso suponen una prohibición general. Simplemente, se restringe puntualmente y de una forma meramente provisional el uso como sistema de identificación y firma de los interesados*” ante las administraciones públicas. Esto lo justifica en el hecho de que no existe suficiente conocimiento de las tecnologías de registro distribuido ni “*un marco regulador ad hoc de carácter estatal o europeo que haga frente a las debilidades que implica su uso para los datos y la seguridad pública. La falta de un marco regulatorio ad hoc sobre estas nuevas tecnologías justifica que, con carácter urgente y en ejercicio de su competencia para dictar legislación básica, el Estado intervenga sobre la materia con carácter provisional hasta que se avance en el seno de la Unión Europea en el tratamiento de este tipo de tecnologías*”. (ap. II, par.9).

De acuerdo con el art.149.1.18 CE, el Estado puede establecer las bases en el ámbito descrito, la disciplina sobre la identificación y firma electrónicas de los interesados en sus relaciones con las administraciones públicas, siempre que preserven los márgenes de auto-organización de las administraciones públicas autonómicas y

sus competencias en esta materia. Esto es, que estas administraciones deben poder adoptar las decisiones relativas al modelo de organización y funcionamiento de su administración electrónica y de las relaciones digitales que mantienen con los ciudadanos y, en concreto, de los sistemas de identificación y de firma electrónicos y de la tecnología en la que se basarán y que consideren se ajusta más a sus necesidades.

Así lo ha reconocido el propio Tribunal Constitucional cuando ha declarado que las políticas autonómicas en el ámbito de la identificación electrónica pueden ser muy diversas. De hecho consideró el art.9 LPACAP, en su versión anterior a la reforma del RDL 14/2019, respetuoso con el marco competencial de los arts. 149.1.18 y 159 EAC porque garantizaba el tratamiento común de los ciudadanos mediante la atribución a los mismos del derecho a utilizar ante cualquier administración pública los sistemas de identificación electrónica que hayan estado admitidos por la Administración General del Estado, al mismo tiempo que preservaba amplios márgenes de auto-organización de las administraciones públicas en este entorno [STC 55/2018, de 24 de mayo, FJ 9].

Pero la regulación estatal pretendidamente básica no respeta esta última observación de carácter competencial. Se trata, como señala el Dictamen 1/2020, de 23 de enero del Consejo de Garantías Estatutarias, de una medida de naturaleza singular que proscribía de forma preventiva el uso de una determinada tecnología por parte de las administraciones públicas, posponiendo su admisión al cumplimiento de una condición indefinida en el tiempo, y que depende del Estado mismo, sin establecer los principios o criterios básicos que las administraciones públicas deberían respetar.

El art.3.3 Decreto Ley 14/2019 prohíbe que las administraciones autonómicas hagan uso de una determinada tecnología apartándose de la voluntad neutral y más aperturista del Reglamento UE 910/2014 del Parlamento Europeo y del Consejo de 23 de julio de 2014 relativo a la identificación electrónica y los servicios de confianza para las transacciones electrónicas en el mercado interior y por el que se deroga la Directiva 1999/93/CE, conocido como Reglamento eIDAS (considerando 16 y 26) y de las resoluciones aprobadas por el Parlamento Europeo en este sector. El Reglamento eIDAS establece el principio del reconocimiento mutuo entre Estados miembros de los sistemas de identificación electrónica [art.6] por lo que el Estado español puede verse en la contradicción de aceptar de otros Estados miembros dicha tecnología y no aceptarla de una empresa o de una administración pública del interior de sus fronteras.

Las normas prohibitivas han sido rechazadas en ocasiones por el Tribunal Constitucional cuando no permiten el desarrollo de las competencias autonómicas en una materia como ha remarcado el más alto órgano consultivo catalán. Así, por ejemplo, en la STC 68/2017, de 25 de mayo, se consideró contraria a las competencias de la Generalitat una determinada prohibición que no permitía a la misma el desarrollo de su competencia compartida en materia energética. En esta sentencia el Alto Tribunal considero que la prohibición “carece de naturaleza básica” de forma que incurre en extralimitación temporal y es inconstitucional y nula [STC 68/2017, FJ 6]. En el presente caso, la prohibición va más allá de lo que sería una base propiamente dicha, mediante la prohibición de una específica tecnología, deja sin efecto el ejercicio de una competencia que corresponde a las comunidades autónomas. Y esto es así, porque, por definición, adoptar una política concreta en un determinado entorno comporta la capacidad de la Generalitat de escoger libremente entre las diversas posibilidades, en función de las que considere más idóneas.

Adicionalmente, en la nueva disposición adicional sexta, apartado 1 LPACAP no se encuentra ninguna justificación de la regla prohibitiva que contiene. En el preámbulo hay una argumentación genérica que invoca la falta de datos o de conocimiento sobre la tecnología vetada y mantiene la prohibición “*mientras no haya más datos o un marco regulador ad hoc de carácter estatal o europeo que haga frente a las debilidades que implica su uso para los datos y la seguridad pública*”.

Con carácter previo a la prohibición taxativa se podrían encontrar otras fórmulas menos drásticas que permitan respetar el principio de seguridad de los datos y que resultarían más respetuosas y menos lesivas con la competencia de auto-organización de las administraciones públicas. Es decir, si la voluntad estatal es la de limitar los posibles problemas jurídicos que puede ocasionar dicha tecnología lo que puede hacer es establecer cautelas y normas de mínimos que después podrán ser desarrolladas por el legislador autonómico. Aparte de ello, la legislación autonómica ya deberá tener en cuenta las obligaciones de seguridad existentes en el Reglamento eIDAS, el RGPD y el Esquema Nacional de Seguridad en el ámbito de la Administración electrónica.

El legislador estatal introduce esta prohibición sin ser estrictamente necesaria o idónea. Tampoco no explicita suficientemente las razones que justifiquen dictar una norma prohibitiva de este tipo, en lugar de fijar, un marco regulador básico, que concrete o añada requisitos adicionales de seguridad o de protección de datos a los que ya se hallan contenidos en los Reglamentos comunitarios mencionados, que actúan, en este ámbito, como legislación básica.

En conclusión, el Estado actúa de forma poco respetuosa con el principio de lealtad institucional que ha de regir las relaciones de cooperación y de colaboración entre el Estado y la Generalitat [Art. 3 EAC]. Así, el ejercicio o falta de él de una competencia no puede obstaculizar la legítima actuación de otro poder u otra administración pública que goza también de facultades reconocidas para incidir en un determinado ámbito sectorial que queda bloqueado por la interferencia del primero. En este sentido, no existen precedentes de que la inactividad estatal conduzcan a la prohibición de la potestad legislativa de las comunidades autónomas cuando, además, y es el caso las mismas ya se hallan reguladas en el ámbito comunitario con reglamentos obligatorios en todos sus términos y que gozan de los beneficios de aplicación y efecto directos, es decir, su aplicación no requiere de normativa de transposición interna y pueden ser invocados por el interesado ante su propia administración o jurisdicción.

Por consiguiente, **el artículo 3, apartado 3 del Real Decreto Ley 14/2019, en el apartado primero de la nueva disposición adicional sexta** que se añade a la LPACAP, **vulnera las competencias de la Generalitat ex artículo 159 EAC y no está amparado por el artículo 149.1.18 CE.**

Por conexión la **Disposición final primera, apartado dos** también las vulnera y no encuentra amparo en dicho artículo constitucional.

El **apartado segundo de dicha disposición adicional sexta**, introducida por el art.3.3. RDL 14/2019, atribuye a la Administración general del Estado el papel de **autoridad intermedia** que ejerce las funciones que corresponda para garantizar la seguridad pública, para cualquier sistema de identificación basado en tecnología de registro distribuido (TRD) que prevea la legislación estatal.

Este apartado presenta diversas incoherencias de carácter esencial que se definen a continuación. En primer lugar, su formulación no se concilia con el mandato constitucional del art. 86 CE. Esto es así porque, en clave de futuro y sin determinar cuándo, establece que cualquier sistema de identificación y de firma electrónicas basado en tecnologías de registro distribuido que prevea la legislación que apruebe el Estado en su día, deberá disponer que la Administración central actúe como autoridad intermedia. Como es de ver no se trata de una medida concreta de carácter inmediato, como exige la jurisprudencia constitucional para admitir su aprobación mediante una norma de origen gubernamental (STC 332/2005, de 15 de diciembre, FJ 7 y STC 96/2014, de 12 de junio, FJ 7). Es decir, las medidas incorporadas a un decreto ley han de modificar de forma instantánea la situación jurídica existente a fin de hacerle frente [STC 39/2013, de 14 de febrero, FJ 9 y 1/2012, de 13 de enero, FJ 11, entre otras]. Además, no cumple, con carácter general, con el presupuesto constitucional de extraordinaria y urgente necesidad. Además, dicho apartado se-

gundo es inaplicable e intrascendente puesto que trae causa de unos sistemas que, por mandato de la misma norma, no son admisibles ni pueden implementar las administraciones públicas, porque la Administración estatal no las autoriza.

Respecto a la previsión de una futura autoridad intermedia debe señalarse que una de las singularidades principales de las tecnologías de registro distribuido se basa en su naturaleza descentralizada y consensuada, sin necesidad de un tercero de confianza o intermediarios que tengan posiciones de control en su organización. Por este motivo, cuando se trata del uso de esta nueva tecnología, no tiene sentido prever, de forma general, el establecimiento de una autoridad intermedia. Aparte que debido a la indefinición y falta de precisión es difícil entrever a qué se refiere exactamente con la expresión “autoridad intermedia” ni tampoco en qué momento del proceso debería intervenir, con qué funciones, ni los efectos que podría causar dicha intervención administrativa estatal. En cualquier caso, dichas funciones deben incluirse dentro de la seguridad de las redes y las comunicaciones electrónicas y, por tanto, si fuesen necesarias deberían corresponder a la Generalitat, en base a las competencias asumidas ex art.159 EAC.

Por consiguiente, **el art.3.3 del Real Decreto Ley 14/2019, en el apartado primero de la nueva disposición adicional sexta que se añade a la LPACAP, vulnera las competencias de la Generalitat ex artículo 159 EAC y no está amparado por el artículo 149.1.18 CE.**

Por conexión la Disposición Adicional Primera, apartado dos, también las vulnera y no encuentra amparo endicho artículo constitucional.

Igualmente, **el art.3.3. RDL 14/2019, en el apartado segundo, de la Disposición adicional sexta que introduce en la LPACAP es inconstitucional porque no respeta los requisitos del presupuesto formal habilitante exigido por el art.86.1 CE para la aprobación legítima de una regulación mediante decreto ley.**

Y, por último, respecto al **apartado segundo de la Disposición final primera** debe llegarse a la misma conclusión **de inconstitucionalidad y de antiestaturidad por conexión con el art.3.3 del Decreto Ley 14/2009 que hemos considerado que no encuentra amparo en los títulos competenciales del art.149.18 y 29 CE.**

II.4. El Art. 6.1 Decreto Ley 14/2019 es inconstitucional en cuanto prevé la gestión o asunción directa por orden administrativa al vulnerar el artículo 9.3 CE.

El apartado 1 del art.6 RDL 14/2019 modifica el apartado 6 del art.4 de la Ley 9/2014, de 9 de mayo, general de telecomunicaciones, que prevé la posibilidad del Gobierno de acordar, con carácter excepcional y transitorio, la asunción por parte de la Administración general del Estado de la **gestión directa** o la **intervención de las redes y los servicios** de comunicaciones electrónicos en determinados supuestos excepcionales que puedan afectar al orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional.

Debe tenerse en cuenta al respecto la Directiva UE 2018/1972 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 11 de diciembre de 2018, por la cual se establece el Código europeo de las comunicaciones electrónicas y que define la red pública de comunicaciones electrónicas la que se utiliza, en su totalidad o principalmente, para la prestación de servicios de comunicaciones electrónicas disponibles para el público y que soporta la transferencia de información entre puntos de terminación de la red [art.2.8 Directiva 2018/1972].

En relación con el nuevo redactado del art.6.1 RDL 14/2019 se puede observar la eliminación de la remisión que hacía el redactado anterior a la legislación de contratos del sector público. El nuevo precepto amplía las potestades de actuación de la Administración estatal, cuando se trata de garantizar la seguridad pública y la defensa nacional, ya que ahora puede igualmente asumir la gestión directa del servicio, pero también está facultado para llevar a cabo una “intervención” sin determinar su alcance. Por otra parte, se reduce la apariencia del carácter acotado de la medida, eliminando los artículos “ciertas” o “determinadas” para definir las re-

des y los servicios destinatarios. Adicionalmente, se incrementan los supuestos que permitirían la actuación estatal: por una parte, ya no se habla de “garantía” sino de “afectación” y, por otra, se añaden los conceptos de “orden público” y “seguridad nacional” y se elimina el de “defensa nacional”. Por último, se incorpora un nuevo inciso, tanto para la facultad estatal de gestión directa como de intervención, que declara que estas pueden afectar “cualquier infraestructura, recurso asociado o elemento o nivel de la red o del servicio que sea necesario para preservar o restablecer el orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional”.

Además, se modifica la redacción anterior según la cual la potestad de “intervenir” recae sobre “los correspondientes servicios” y “la explotación de las correspondientes redes”, mientras que antes se proyectaba sólo sobre “la prestación de los servicios de comunicaciones electrónicas”.

En primer lugar, debe destacarse la atribución de una **facultad general** al Gobierno del Estado consistente en la capacidad de acordar la gestión directa o la intervención de las redes y los servicios de comunicaciones para preservar y restablecer el orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional (primer párrafo del art.4.6 LGTL. Este poder se configura “con carácter excepcional y transitorio” y con un alcance que puede “afectar cualquier infraestructura, recurso asociado o elemento o nivel de la red o del servicio que resulte necesario” para alcanzar el objetivo previsto.

Así pues, en opinión del Consejo de Garantías Estatutarias en su Dictamen 6/2019 de 30 de diciembre, se trata de un precepto con una finalidad y un contenido que se articulan entorno de tres conceptos amplios que, de facto, son indeterminados, según el criterio mayoritario de la doctrina e, incluso, de la jurisprudencia constitucional como son el orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional.

El concepto de **orden público** es un concepto jurídico indeterminado que con la entrada del nuevo régimen constitucional perdió buena parte de su sentido tradicional en la medida que se podía considerar incompatible con las garantías constitucionales propias de una democracia. Es por ello que este concepto evolucionó desde la vieja y obsoleta construcción como cláusula preventiva y represiva de la intervención gubernativa, orientada a la restricción derechos y libertades, especialmente a los de naturaleza política, hacia una noción actualizada y más restringida denominada seguridad pública. Así, la norma fundamental de 1978 abandonó el uso legislativo anterior, hasta el punto que sólo lo prevé en tres supuestos y en términos bien distintos: como límite al derecho de reunión y manifestación (art.21.2 CE), y al ejercicio de la libertad religiosa en espacios públicos (art.16.1 CE) para asegurar el respeto simultáneo de otros derechos, y como bien jurídico susceptible de ser protegido mediante la función de la seguridad ciudadana, que es ejercida de forma principal por las fuerzas y cuerpos de seguridad ciudadana (art.104 CE).

El mencionado cambio de paradigma jurídico ya fue fijado por la primera jurisprudencia del Tribunal Constitucional en la STC 33/1982, de 8 de junio, FJ 3 que ya consideró que el concepto de seguridad pública era una noción más precisa y propia del nuevo sistema constitucional. Más adelante ha recordado que el orden público no puede ser utilizado por la legislación de los estados de forma excesivamente expansiva hasta el punto de llegar a ser un instrumento de restricción o de obstaculización de las libertades y los derechos fundamentales, especialmente en la esfera de la libertad de expresión y los derechos de participación política, en un sentido amplio, con especial énfasis en los derechos de reunión, asociación y manifestación [SSTEDH de 5 de marzo de 2009, asunto Barraco contra Francia; de 16 de enero de 2018, asunto Dinçer contra Turquía, de 23 de abril de 1992, y asunto Castells contra España, entre otros].

En consecuencia, la invocación por el legislador del concepto de orden público ha de ser restrictiva y respetuosa con el ejercicio de derechos fundamentales y de las libertades, de tal forma que no se obstaculice ni se desincentive su práctica, con-

dición que requiere una técnica precisa y clara en su regulación, tanto por lo que se refiere a la concreción de los supuestos habilitantes para su activación como en relación a las condiciones y la previsibilidad de su uso por parte de los poderes públicos.

En cuanto a la **seguridad pública** emerge como nuevo concepto con la Constitución de 1978, y se configura como materia de distribución competencial y en este caso en régimen de atribución exclusiva al Estado ex art.149.1.29 CE y con la participación destacable de las comunidades autónomas que se doten de policía propia, como resulta ser el caso catalán. El Alto Tribunal ha equiparado en gran medida la seguridad pública a la actividad funcional y orgánica orientada a la protección de las personas y los bienes, y ha tendido a vincularla con la esfera de las funciones que despliegan los cuerpos de seguridad y de prevención y reacción en las emergencias. No obstante, últimamente el alcance de la seguridad pública se ha ampliado a dos nuevos campos, inéditos hasta el año 2015, que son la seguridad nacional y la ciberseguridad. Por ello se puede concluir que los conceptos de orden público, seguridad pública y seguridad nacional son conceptos interconectados, susceptibles de legitimar la intervención del Estado en situaciones de riesgo para las personas y los bienes, en un amplio abanico de ámbitos, incluso el tecnológico, y que se caracterizan por su contenido indeterminado, con el consiguiente margen de apreciación y discrecionalidad, en cuanto a los límites de la intervención, y, por tanto, también en su potencial capacidad de afectar el ejercicio de derechos y libertades individuales.

Tanto el TC como el TEDH han establecido la necesidad de que su regulación como límites al ejercicio de los derechos y libertades, se establezca por ley, que responda a una necesidad democrática y que se formule en términos acotados y lo menos restrictivo posible, y que su aplicación se lleve a cabo con la intensidad mínima y proporcionada, de tal forma que el resultado los dificulte o los restrinja lo menos posible.

Ahora bien, la nueva redacción del art.4.6 de la LGT adolece de una construcción imprecisa y difusa que realmente contrasta con la regulación establecida por la legislación procesal penal actualmente vigente (LECrim) para la intervención de las comunicaciones personales en supuestos de investigación policial y judicial. En este sentido es importante recordar que el derecho al secreto de las comunicaciones se trata de un derecho esencialmente formal, que resulta vulnerado por el simple hecho de la interceptación ilegítima, abstracción hecha de los contenidos de la comunicación. Así, los arts. 588 bis.a a 588 octies LECrim, establecen una serie de requisitos previos a la autorización judicial que debe permitir la interceptación de una comunicación, ya sea de naturaleza privada o pública [dicho sea ello con posterioridad a diversas sentencias adversas al Estado español por parte del TEDH].

En primer lugar, la ley procesal exige que los indicios de delito que justifiquen la solicitud se refieran a tipos delictivos con penas superiores a los tres años, a delitos cometidos por un grupo o una organización criminal o que se trate de delitos de terrorismo. Seguidamente, corresponde al juez que conozca del procedimiento la decisión de la intervención, según el imperativo constitucional del art.18.3 CE, último inciso, según el cual *“se garantiza el secreto de las comunicaciones y, especialmente, de las postales, telegráficas y telefónicas, excepto en caso de resolución judicial”*.

Además, dicha decisión judicial debe estar guiada por los principios de especialidad, idoneidad, excepcionalidad, necesidad y proporcionalidad de la medida.

Si se examina el texto del art.6.1 del RDL 14/2019 se observa que se proyecta sobre el conjunto de las redes y de los servicios de comunicaciones electrónicas con un potencial de intervención integral y casi ilimitado. Es por ello que la combinación de una enorme discrecionalidad del Gobierno del Estado para activar la intervención de las comunicaciones electrónicas unida al hecho de su carácter potencialmente omnicompreensivo sobre el conjunto de la red y de los servicios que operan y la ausencia de previsión de ningún tipo sobre una delimitación funcional, procedimiento específico o garantía en cuanto a los contenidos y los sujetos susceptible

de estar afectados por la intervención, convierten a este precepto en una verdadera cláusula arbitraria y genérica de intervención gubernamental provocando una total inseguridad jurídica.

Desde el punto de vista del parámetro de constitucionalidad y de estatutariedad, el Estado está habilitado competencialmente para legislar en la materia del régimen general de comunicaciones (art.149.1.21 CE) en relación con la protección de la seguridad pública (art.149.1.29 CE), sin perjuicio de que debe hacerlo respetando las competencias de la Generalitat y **el régimen jurídico de los derechos fundamentales** protegidos por la Constitución susceptibles de ser afectados.

La alegación de contrario que consistiría en considerar que la potestad del Gobierno del Estado sólo afectaría al soporte instrumental, a los recursos técnicos, o mejor dicho a las infraestructuras físicas (cableado, servidores, antenas, etc) carece de sentido por cuanto cualquier intervención de los recursos técnicos afecta a su contenido puesto que en el presente caso continente y contenido van indisolublemente unidos y la afectación del primero supone directa y llanamente la afectación de determinados derechos fundamentales como la libertad de expresión, el derecho a la intimidad y la protección de datos personales.

Además, el primer párrafo del art.4.6 LGT opera en términos tan genéricos e indeterminados que resultan incompatibles con una legislación garante de los derechos fundamentales. Respecto, por ejemplo, del concepto “intervención” da cabida a una potencial actuación tan amplia como imprecisa en lo que respecta a su determinación o previsibilidad, interpretación que se refuerza cuando el precepto no se limita a indicar una finalidad reparadora, como sería el restablecimiento del orden público, la seguridad pública o la seguridad nacional, una vez se ha producido un daño o un riesgo de daño inminente y cierto sino que también da cobertura a una actuación preventiva “*en determinados supuestos excepcionales que puedan afectar el orden público, a seguridad pública y la seguridad nacional*”.

Esta configuración acrecienta la convicción de que la cláusula es genérica e imprevisible y tanto más cuanto en el Preámbulo se manifiesta lo siguiente con la vana pretensión de otorgar cobertura legal al texto:

“Los recientes y graves acontecimientos acaecidos en parte del territorio español han puesto de relieve la necesidad de modificar el marco legislativo vigente para hacer frente a la situación. Tales hechos demandan una respuesta inmediata para evitar que se reproduzcan sucesos de esta índole estableciendo un marco preventivo a tal fin, cuyo objetivo último sea proteger los derechos y libertades constitucionalmente reconocidos y garantizar la seguridad pública de todos los ciudadanos.” [ap.I, párrafo sexto]

O también el siguiente apartado:

*“Como se ha justificado en los apartados anteriores, las medidas contenidas en el presente real decreto-ley tienen como finalidad **incrementar el estándar de protección de la seguridad pública frente a las crecientes amenazas** que plantea el uso de las nuevas tecnologías y a la luz siempre **de los últimos sucesos en territorio español**.”* [ap.VI, párrafo quinto]

Y, más concretamente, respecto al precepto que ahora se analiza:

“Así, en concreto, se modifican los artículos 4.6 y 6.3 de la Ley 9/2014, de 9 de mayo, para reforzar las potestades del Ministerio de Economía y Empresa para llevar a cabo un mayor control y para mejorar sus posibilidades de actuación cuando la comisión de una presunta actuación infractora a través del uso de las redes y servicios de comunicaciones electrónicas pueda suponer una amenaza grave e inmediata para el orden público, la seguridad pública o la seguridad nacional o cuando en determinados supuestos excepcionales que también puedan comprometer el orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional sea necesaria la asunción de la gestión directa o la intervención de las redes y servicios de comunicaciones electrónicas”. [ap.II, párrafo 26]

Todo ello nos lleva a la conclusión que, aunque la nueva redacción del art.4.6 LGT ha introducido pocos cambios respecto de la versión anterior, en realidad, su objeto y su finalidad han cambiado sustancialmente hasta el punto que el actual redactado es incompatible no sólo con el principio de seguridad jurídica ex art.9.3 CE, sino también por la falta absoluta de garantías en cuanto a las condiciones para el ejercicio de derechos fundamentales.

El texto genera un grave marco de imprevisibilidad dado el carácter amplísimo e indeterminado de la casuística a la que puede dar cobijo, ni que sea formalmente, bajo el paraguas de conceptos como el orden público, la seguridad pública o la seguridad nacional. Esta suposición viene confirmada por el mismo preámbulo cuando se pone de relieve en el mismo la falta de concreción de los motivos que justifican la reforma de este precepto más allá de las referencias eufemísticas y veladas que apunta respecto a las amenazas de las nuevas tecnologías y a los conflictos o percances sucedidos, recientemente, en “*parte del territorio español*” y que justificarían, por razones de urgencia y seguridad la aprobación del Real Decreto ley.

Por todas estas razones se puede afirmar que la norma analizada no cumple los estándares mínimos de calidad normativa que exige la jurisprudencia del Tribunal Constitucional ni tampoco del TEDH, como veremos más adelante, por lo que de ello se deriva que el apartado 6 del art.4 de la LGT, en su nueva redacción, vulnera el artículo 9.3 CE, en cuanto a las exigencias de cualidad de la ley para legitimar la injerencia de los poderes públicos restringiendo derechos fundamentales y libertades públicas, resultando contrario a la jurisprudencia del TEDH, de relevancia constitucional a través del Art. 10.2, relativa a la interpretación de los derechos fundamentales y las libertades públicas de conformidad con la Declaración universal de derechos humanos y los tratados y acuerdos internacionales sobre estas materias ratificados por España, entre los cuáles cabe destacar el Convenio Europeo de Derechos Humanos y Libertades Públicas y la jurisprudencia del TEDH.

En consecuencia, se debe concluir que **el primer apartado del art.6 del RDL 14/2009, de 31 de octubre, en la redacción que da al primer párrafo del apartado 6 del art.4 de la Ley 9/2014, de 9 de mayo, general de telecomunicaciones, en cuanto a la facultad de intervención administrativa estatal es inconstitucional porque vulnera el Artículo 9.3 CE.**

II.5. La nueva redacción del apartado 1 del artículo 81 de la LGT vulnera los artículos 9.3,103.1 y 24 CE.

A). En el apartado cinco del RDL 14/2019 se da una nueva redacción al apartado uno del art.81 de la LGT con el siguiente redactado:

“Previamente al inicio del procedimiento sancionador, podrá ordenarse por el órgano competente del Ministerio de Economía y Empresa, mediante resolución sin audiencia previa, el cese de la presunta actividad infractora cuando existan razones de imperiosa urgencia basada en alguno de los siguientes supuestos:

a) Cuando exista una amenaza inmediata y grave para el orden público, la seguridad pública o la seguridad nacional.

b) Cuando exista una amenaza inmediata y grave para la salud pública.

c) Cuando de la supuesta actividad infractora puedan producirse perjuicios graves al funcionamiento de los servicios de seguridad pública, protección civil y de emergencias.

d) Cuando se interfiera gravemente a otros servicios o redes de comunicaciones electrónicas.

e) Cuando cree graves problemas económicos u operativos a otros proveedores o usuarios de redes o servicios de comunicaciones electrónicas o demás usuarios del espectro radioeléctrico”.

Este precepto regula “Las medidas previas al procedimiento sancionador” y, en concreto, a un órgano de la Administración del Estado, en concreto al Ministerio de

Economía y Empresa, la potestad de ordenar, **antes de que se inicie el procedimiento sancionador** y mediante una **resolución sin audiencia previa**, cuando existan razones de imperiosa urgencia, el cese de la presunta actividad infractora. Esta urgencia debe proyectarse sobre uno de los cinco supuestos transcritos anteriormente, todos recogidos en el art.81.1:

1º y 2º Cuando exista una amenaza inmediata y grave para el orden público, la seguridad pública, la seguridad nacional o la salud pública (letras a y b).

3º Cuando se puedan producir perjuicios graves para el funcionamiento de los servicios de seguridad pública, protección civil y emergencias como consecuencia de la actividad infractora (letra c).

4º Cuando se interfiera gravemente en otros servicios o redes de comunicaciones electrónicas (letra d) y,

5º Cuando esta actividad cree graves problemas económicos u operativos a otros proveedores o usuarios de redes o servicios de comunicaciones electrónicas o los restantes usuarios del espectro radioeléctrico (letra e).

B). Este tipo de medidas previas, también llamadas provisionalísimas y que pueden ser adoptadas con carácter previo al inicio de un procedimiento administrativo de naturaleza sancionadora debe recordarse que suponen una excepción al régimen general del procedimiento y de la actuación administrativa puesto que su contenido puede colisionar con el derecho a la presunción de inocencia, ex art.24 CE. Ello significa que una medida cautelar que suponga una pérdida o una restricción, ni que sea transitoria de derechos fundamentales, significa, en realidad, una sanción encubierta y no tendría amparo en un estado democrático al conculcar el derecho a la presunción de inocencia (STC 22/1985, de 15 de febrero, FJ 6). Es por ello que su adopción sólo se admite mediante una resolución fundamentada en derecho que se base en un juicio de razonabilidad sobre la finalidad y las circunstancias concurrentes, ya que, en caso contrario, *“una medida desproporcionada o irrazonable no sería cautelar sino que tendría un carácter punitivo en cuanto a su exceso”* [STC 108/1984, de 26 de noviembre, FJ 2 b]. Así las medidas provisionales previas deben tener una ámbito extremadamente acotado y restringido por el hecho de que tienen lugar antes del inicio de las actuaciones administrativas y pueden incidir en un derecho, un bien o un interés sin que se hayan practicado las pruebas que prevé el proceso ni se haya seguido el procedimiento con los trámites y las garantías que el ordenamiento jurídico reconoce al ciudadano. Es por ello que esta configuración de las medidas provisionalísimas puede afectar a los derechos del ciudadano afectado e interferir en el principio constitucional de actuación objetiva de la Administración, ex artículos 9.3 y 103 CE. Como ha remarcado, de forma insistente, la jurisprudencia del Tribunal Constitucional, la objetividad al servicio de los intereses generales se sitúa a las antípodas de la arbitrariedad y la falta de garantía de los derechos de los ciudadanos, que son asegurados mediante el cumplimiento estricto de los diversos procedimientos y condiciones que vinculan a los poderes públicos mediante la sujeción a las leyes [por todas, STC 34/1995, de 6 de febrero, FJ 3].

C). En este sentido, el art.56.2 LPACAP admite la legitimidad de las medidas cautelares antes de iniciar el procedimiento administrativo, siempre que se sometan a los requisitos siguientes: que se trate de una situación de urgencia inaplazable, que su finalidad sea la protección provisional de los intereses implicados, que se adopten de forma motivada y que resulten necesarias y proporcionadas. Adicionalmente, exige que se confirmen, se levanten o se modifiquen en el acuerdo de inicio del procedimiento, que debe dictarse un plazo breve de 15 días y puede ser objeto del correspondiente recurso. Y, finalmente, establece que las medidas queden sin efecto en caso de no iniciarse el procedimiento en el plazo determinado o cuando el acuerdo de iniciación no contenga un pronunciamiento expreso sobre aquellas. Además, también resultaría aplicable la previsión general de que no se pueden adoptar las que

puedan causar un perjuicio de difícil o imposible reparación a los interesados o que impliquen violación de los derechos amparados por las leyes [art.56.4 LPACAP].

D). Esta regulación resulta también aplicable al procedimiento sancionador, que se somete a las mismas reglas, sin perjuicio de algunas especialidades en su tramitación que recoge la propia ley (art.1 LPACAP). Ahora bien, el ámbito de aplicación objetivo de la LPACAP se reduce a aquello que prescribe la disposición adicional primera, sobre las especialidades por razón de la materia, *“especiales por razón de la materia que no exigen alguno de los trámites que prevé esta Ley o regulen trámites adicionales o diferentes, respeto a estos, por lo que dispongan las leyes especiales mencionadas”* [ap.1]. Por otra parte, a continuación, la misma disposición establece una lista de las actuaciones y los procedimientos que se rigen por su normativa específica y, supletoriamente, por lo que establece la LPACAP, entre los que no se encuentra el procedimiento sancionador en materia de redes y comunicaciones electrónicas [ap.2].

En consecuencia, se plantean serias dudas en el presente caso sobre la observación de las garantías que en relación a esta excepcional medida cautelar prevé la LPACAP.

E). En relación al contenido del precepto debe señalarse que la potestad de adoptar la medida provisional de cese de la actividad infractora con carácter previo al inicio del procedimiento sancionador que puede llevar a cabo la Administración estatal ya estaba prevista en la redacción original de la LGT de 2014, pero lo que ha variado es la configuración de los supuestos habilitantes. Por un lado se mantienen los previstos anteriormente pero se amplía su alcance, como es el caso de la letra a, que ahora incorpora los conceptos de “orden público” y de “seguridad nacional” o el de la letra b, que ha sustituido el concepto de “vida humana” por el más amplio de “salud pública” y, por otro lado, se introduce el supuesto de la letra e, que habilita el cese de la presunta actividad infractora cuando ocasione graves problemas económicos u operativos a una amplia abanico de destinatarios del sector.

La razón de la modificación del apartado 1 del art.81 LGT no consta claramente en el Preámbulo del RDL, que en una alusión genérica se limita a decir que “en correlación necesaria con este refuerzo de funciones públicas en estas situaciones excepcionales, se potencia igualmente la potestad sancionadora del Ministerio de Economía y Empresa con el objetivo de hacer efectivas y reales las actuaciones que puedan adoptar en uso de estas nuevas facultades de actuación dirigidas a preservar o restablecer el orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional” [ap II, párrafo vigésimo octavo].

Resulta claro, pues, que el margen de supuestos se ha incrementado notablemente respecto de la versión anterior del precepto, incluso en el caso de la seguridad pública, que pasa de una posible “actividad infractora” que pueda producir “perjuicios graves al funcionamiento de los servicios de seguridad pública, protección civil y emergencias” al más extenso de “cuando exista una amenaza inmediata y grave para el orden público, la seguridad pública o la seguridad nacional”. Así este supuesto se amplía sustancialmente y ha evolucionado desde una afectación más precisa y acotada a determinados servicios públicos a un riesgo más genérico, más impreciso o más difuso, a pesar de la utilización, de apariencia restrictiva, de la expresión “amenaza inmediata y grave”.

Por lo tanto, de forma objetiva, el régimen de los supuestos que justifican la adopción de medidas previas del art.81,1 LGT es muy amplio, con la inserción de conceptos jurídicos indeterminados que, además, se desvinculan del régimen normativo sancionador de la materia telecomunicaciones para situarse en las presuntas amenazas sistémicas: orden público, seguridad pública y salud pública.

F). Adicionalmente la norma carece en su texto de determinadas garantías que son básicas en el régimen jurídico de protección, en el ámbito del derecho administrativo, de los derechos fundamentales previstos constitucionalmente. Por ejemplo,

no se recoge en dicho artículo la exigencia de resolución motivada para la adopción de las medidas previas o el trámite de audiencia del interesado. Tampoco consta la regla general que la medida provisional de cese debe ser necesaria y proporcionada; ni que debería confirmarse, levantarla o modificarla en el acuerdo del inicio del procedimiento si tiene lugar antes del inicio del plazo de un mes. Tampoco se hace referencia al posible recurso de la resolución que se adopte y no se recoge la circunstancia de que la medida debería quedar sin efecto en caso de no iniciarse el procedimiento en el plazo establecido o cuando el acuerdo de inicio no contenga un pronunciamiento expreso sobre la medida. Finalmente, también carece de la cautela general de que dichas medidas no se pueden acordar cuando puedan causar un perjuicio de difícil o imposible reparación a los interesados o que impliquen una violación de los derechos de los ciudadanos afectados.

G). Respecto a la exclusión expresa de la audiencia previa debe recordarse que dicho trámite procedimental está previsto como una garantía para el ciudadano que debe respetarse, por regla general, para evitar la vulneración de derechos fundamentales del interesado o que se produzcan perjuicios de difícil o imposible reparación. El hecho de que el precepto descarte la audiencia previa de forma sistemática y apriorística no debería impedir que, como mínimo, este trámite se realizara lo antes posible una vez adoptada la medida de suspensión y antes del inicio del procedimiento sancionador. Por otra parte, si se inicia el procedimiento resulta claro que deberá realizarse el trámite de audiencia ex art.82 LPACAP.

H). En conclusión, la regulación del art.81.1 LGT adolece de graves defectos en cuanto a su calidad legislativa por diversas causas como son la regulación o la carencia de regulación de los supuestos de justificación de la necesidad de su aplicación, la falta de previsión explícita de garantías fundamentales, como la motivación o la exclusión expresa de la audiencia previa. Estos defectos en la regulación de la norma pueden provocar que dicha norma, por su ámbito de aplicación, sea susceptible de restringir ilegítimamente derechos y libertades amparados constitucionalmente.

La doctrina constitucional ha declarado que las garantías procesales establecidas en el art.24 CE son aplicables también a los procedimientos administrativos sancionadores en la medida en que son manifestación de la actividad punitiva del Estado [STC 17/2009, de 26 de enero, FJ 2]. Y, en este sentido, ha resaltado que una de las garantías es el deber de motivación que, cuando se trata de los actos de la Administración en el ejercicio de sus potestades sancionadoras, adquiere una dimensión constitucional, en la medida que limitan o restringen el ejercicio de derechos fundamentales [STC 82/2009, de 23 de marzo, FJ 2]. Asimismo, ha declarado que la exigencia que una resolución esté motivada permite su control posterior y, de esta manera, se evita toda arbitrariedad [STC 140/2009, de 15 de junio, FJ 3]. Precisamente es la motivación de la resolución el elemento que aporta la fundamentación de la justificación de la necesidad, es decir, la conexión razonable entre causa [riesgo] y el efecto [potencial daño] y la proporcionalidad de la medida previa, consistente en la ponderación entre la eficacia o idoneidad de la acción acordada y el coste de proteger el derecho o el interés que se pretende asegurar. Sin la explicitación de estos argumentos difícilmente se puede distinguir entre discrecionalidad y arbitrariedad y, aun menos, garantizar los derechos y libertades de los ciudadanos que sean sometido al poder de policía de la Administración estatal.

En conclusión, el apartado cinco del art.6 del RDL 14/2019, de 31 de octubre, en la modificación que efectúa del apartado 1 del art.81 de la Ley 9/2014, de 9 de mayo, general de telecomunicaciones, es inconstitucional porque adolece de graves defectos de calidad normativa, en cuanto a las condiciones del ejercicio de la potestad de dictar medidas previas al procedimiento sancionador en materia de telecomunicaciones **que lo hacen incompatible con el principio de seguridad jurídica ex art.9.3 CE, y los principios de actuación de la Administración pública del art.103.1 de descentralización, desconcentración y coordinación así como con las exigencias de la jurisprudencia del**

Tribunal Constitucional y el Tribunal Europeo de Derechos Humanos con las leyes que limitan o restringen derechos fundamentales, en este caso el derecho a la presunción de inocencia y a la tutela judicial efectiva del art.24 CE.

III. El Decreto Ley 14/2019 vulnera los derechos fundamentales a la libertad de expresión y comunicación, al secreto de las comunicaciones y a la intimidad y protección de datos personales

III.1. Vulneración de la libertad de expresión e información, secreto de las comunicaciones, la intimidad y la protección de datos personales.

El texto del primer párrafo del art.4.6 LGT que se modifica por el art.6.1 del RDL opera en términos tan genéricos e indeterminados que devienen incompatibles con una regulación garante de los derechos fundamentales. Respecto del concepto “intervención”, este da cabida a una potencial actuación tan amplia como imprecisa. Como hemos argumentado anteriormente el actual redactado es incompatible no únicamente con el principio de seguridad jurídica ex art.9.3 CE sino también con unas adecuadas garantías jurídicas para el ejercicio de determinados derechos fundamentales. Los presupuestos habilitantes, así como el alcance de la intervención abren un espacio de amplísima discrecionalidad administrativa, en lo que hace referencia al cuándo y al qué, los supuestos concretos de la activación y el objeto material sobre el que se puede proyectar, pero también en relación con el cómo, con una evidente indeterminación funcional en cuanto a las medidas limitativas que puede amparar. Así, queda a la libre apreciación del Gobierno estatal una facultad de intervención que, además, no requiere, ni de un **procedimiento específico mínimamente articulado ni de autorización judicial**. En un marco como este se abren espacios de aplicación de la norma lesivos para la **libertad de expresión y de información, con la red intervenida por la acción gubernamental no se cumplen las condiciones para su libre y completo ejercicio**, como de potencial afectación respecto del **secreto de las comunicaciones, la intimidad y la protección de datos personales**.

El Tribunal Europeo de Derechos Humanos [en adelante TEDH] ha establecido una doctrina general aplicable para valorar la legitimidad de las limitaciones de los derechos que, en síntesis, integra tres elementos: que la **limitación esté prevista por ley**, que esté **justificada en una finalidad legítima** prevista en el Convenio Europeo de Derechos Humanos y que sea **necesaria en una sociedad democrática**.

La **previsión por ley** exige que las limitaciones de derechos estén previstas en una ley. Esta condición tiene una doble vertiente: por un lado, exige que la medida esté contemplada en una norma con rango suficiente, lo que se determina según el ordenamiento de cada Estado y por otra, exige que esta norma tenga una determinada calidad normativa, que se pública, accesible y previsible. Respecto a la primera condición, la reserva de ley ex art.53.1 exige ley ordinaria, que puede ser, en relación a determinados derechos y libertades, los incluidos en la sección I del Capítulo II del Título I, ley orgánica, en virtud del art.81.1 CE. En el presente caso esta condición ya no se cumple ya que la aprobación de un Real decreto Ley no cumple esta condición. En cuanto a la segunda condición, aunque se cumple el requisito de la publicidad y accesibilidad, no se cumple el tercer requisito y es el de la previsibilidad. Esta presupone que los ciudadanos han de poder prever las consecuencias de su aplicación y los efectos que puede tener en relación a sus conductas, como condición para poderlas ajustar adecuadamente a la ley. Esto implica que la ley, requisito que ya no se cumple, debe tener un grado de claridad y de precisión suficientes para hacer previsible las consecuencias de su aplicación. En caso contrario la ley deviene arbitraria o permite una aplicación arbitraria. La facultad del Gobierno para intervenir las redes y los servicios de comunicación electrónica, así como los recursos asociados, atendido su carácter abierto y general con el que se prevé en el RDL 14/2019 no cumple con los requisitos de previsión legal que exigen tanto el TEDH como el

Tribunal Constitucional. En todo caso, falta ya el primer requisito esencial para considerar legítima una determinada limitación o injerencia en un derecho.

En segundo lugar, la justificación de la injerencia debe ampararse en una **finalidad legítima**. Las finalidades que se pueden perseguir están previstas en el propio CEDH, que contemplan explícitamente seguridad pública, la seguridad nacional y la defensa del orden [Art. 8.2 y 10.2 CEDH]. No obstante, las finalidades previstas en el RDL tienen un carácter muy general y un grado de amplitud y de indeterminación muy elevado que hace difícil ejercer un control sobre este elemento. Es por ello que cobra importancia el tercer elemento que es el de la necesidad de la medida en una sociedad democrática.

Y, por último, debe tratarse de una **medida necesaria y proporcional en una sociedad democrática**. La necesidad imperiosa de actuar debe valorarse en el marco de una sociedad democrática y fundamentarse en sus valores que se basan en el respeto a los derechos y libertades de las personas y en la división y limitación de los poderes. En el presente caso, la facultad de intervención que se prevé en el Decreto Ley 14/2019, tanto en el control como en el acceso no consentido a los contenidos supone una limitación muy severa y grave de las libertades de expresión y de información, aparte de que afecta también al derecho a la intimidad y a la protección de los datos personales.

De acuerdo con esto, a pesar de que las comunicaciones electrónicas en apariencia no constituyen el objeto directo del nuevo marco jurídico al que se ha hecho referencia, las nuevas facultades de intervención gubernamental prevista en relación con las redes y los servicios, que permiten la circulación de comunicaciones, de informaciones y de toda clase de documentos y datos de las personas, tienen una clara capacidad de injerencia en los derechos fundamentales.

En relación a la nueva facultad de intervención, en el sentido tan amplio e indeterminado en qué está prevista, puede afectar, principalmente, las libertades de expresión y de información [art.20.1.a y art.20.1.d CE], que encuentran su paralelo en la libertad de expresión y comunicación del Convenio europeo de derechos humanos y libertades públicas [art.10 CEDH] y en la libertad de expresión y de información de la Carta de derechos fundamentales de la UE [art.11 CDFUE], que resulta aplicable en este caso por afectar a un ámbito regulado por normativa comunitaria. También presenta una potencial amenaza para el derecho a la intimidad personal y familiar [art.18.1 CE, art.8 CEDH y art.7 CDFUE], el secreto de las comunicaciones [art.18.3 CE, art.8 CEDH y art.7 CDFUE] y, muy especialmente, para la protección de los datos personales [art.18.4 CE, art.8 CDFUE y RGPD].

No debe olvidarse que, en la actualidad, las redes y los servicios de comunicaciones electrónicas son mucho más que una mera infraestructura o una tecnología para la comunicación hasta el punto que se han convertido en auténticas condiciones básicas para el ejercicio de estos derechos fundamentales, verdaderos pilares de las sociedades democráticas y plurales. El mismo TEDH, en la decisión del *Asunto Ahmet Yildirim contra Turquía*, STEDH de 18 de diciembre de 2012, ya indicó con motivo de una restricción gubernamental de acceso a internet que, ni que fuera limitada, suponía una vulneración de los derechos del Convenio europeo para la protección de los derechos humanos y las libertades fundamentales en la medida que *“Internet es en la actualidad el principal medio de las personas para ejercer su derecho a la libertad de expresión y de información: se encuentran herramientas esenciales de participación en actividades y debates relativos a cuestiones políticas o de interés público”* [ap.54].

De acuerdo con esto, a pesar de que las comunicaciones electrónicas no constituyen, aparentemente, el objeto directo de este nuevo marco jurídico, las nuevas facultades de intervención gubernamental previstas en relación con las redes y los servicios, que permiten la libre circulación de comunicaciones, de informaciones, de todo tipo de documentos y de datos personales, en definitiva que permiten la libre

circulación de servicios de la sociedad de la información, suponen una clara restricción ilegítima de derechos fundamentales.

Además la doctrina del TEDH ha establecido reiteradamente que una ley que tenga por objeto la limitación de un derecho fundamental, como sería el caso de los previstos en los artículos 18, derecho a la intimidad y secreto de las comunicaciones, y 21, derecho de reunión y asociación, aparte de los criterios de la legitimidad de la finalidad y de la necesidad democrática de la medida y la consiguiente proporcionalidad de la regulación, deben cumplir también una primera condición vinculada a la reserva de ley, que es precisamente, su cualidad normativa, conectada especialmente al principio de seguridad jurídica y a la previsibilidad. Esta propiedad se identifica con lo que debe ser una regulación suficientemente específica y detallada para evitar un margen de apreciación a los poderes públicos que, en el momento de establecer restricciones, sus facultades se conviertan en ilimitadas o muy amplias. El artículo que se impugna no cumple ninguno de los requisitos de un mínimo test de validez ya que no alcanza la mínima calidad normativa por la falta de acreditación de la legítima necesidad en un estado democrático, de idoneidad por lo que hace referencia a su contenido y la proporcionalidad para garantizar un equilibrio entre la restricción y el ejercicio del derecho o libertad afectado.

De hecho, la facultad del Gobierno para intervenir las redes y los servicios de comunicación electrónica, y también los recursos asociados, tal como regula la norma objeto de impugnación, no cumple los requisitos de previsión legal que exigen tanto el TEDH como el TC como necesaria en casos de afectación de derechos. En realidad, esta facultad de intervención no se concreta ni se limita en su contenido; se presenta con carácter general, es decir, no circunscrita, por ejemplo, a las relaciones derivadas de la legislación de contratos del sector público, como se hacía en la legislación anterior y se proyecta de forma omnicomprendensiva sobre el conjunto de redes y servicios de comunicación electrónica, incluidos sus recursos asociados, con un potencial de afectación evidente sobre los contenidos que se transmiten y circulan por estas plataformas. Incluso en el caso de que se realizara la interpretación de que no se habilita una intervención directa sobre los contenidos de las comunicaciones electrónicas es evidente que el efecto de la intervención de la red tendría un real impacto sobre los contenidos, en el sentido de que dicho control supondría una censura previa de los contenidos y un acceso, no consentido, a informaciones y datos.

Esta generalidad e indeterminación hacen que no pueda preverse, con el grado de seguridad jurídica mínima deseable, ni la aplicación de este poder ni sus consecuencias o efectos concretos. Y esta imprevisibilidad se acentúa, aún más si cabe, por la gran indeterminación y amplitud que presentan también los motivos previstos en el RDL 14/2019 para justificar su aplicación, es decir, el orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional y porque la calificación como poder excepcional y transitorio no se traduce en límites, garantías y controles específicos adecuados que la ciñan de forma efectiva y eviten que quede en una simple calificación formal.

Se trata de un poder abierto e indeterminado de intervención sobre el conjunto de las redes y los servicios de comunicación electrónica, por motivos genéricos que se definen como conceptos jurídicos indeterminados y que permiten al Gobierno una muy elevada capacidad de apreciación discrecional, y sin previsión de límites ni controles específicos, convirtiéndose en una cláusula de injerencia general, abierta e imprevisible que coloca a los ciudadanos en una situación de inseguridad y desprotección contra la posible arbitrariedad del Gobierno.

III.2. Vulneración de la libertad de expresión e información (Art. 20.2 y 20.5 CE), mediante el establecimiento de una censura previa, y del derecho de defensa por la inexistencia de un procedimiento judicial con audiencia previa (art.24 CE) por el Art. 6 Decreto Ley, apartados uno y cinco, que da nueva redacción al art.4.6 y al art.81.1 de la LGT.

En esta nueva redacción del apartado primero del art.81 LGT se establece la facultad del Gobierno, con carácter previo al inicio del procedimiento sancionador y sin audiencia previa, para ordenar el cese cautelarísimo de una actividad supuestamente infractora en materia de telecomunicaciones. Cabe decir al respecto que dicha norma lesiona especialmente, las libertades de expresión e información, reconocidas en la CE, el CEDH y la CDFUE, afectando de forma específica algunas de las garantías concretas que establece la CE en este sentido, como son la prohibición del secuestro administrativo de publicaciones y otros medios de comunicación que requieren en todo caso de una resolución judicial previa (art.20.5 CE). En concreto, además, hay una serie de garantías constitucionales de los derechos y libertades que se ven claramente afectadas, como son, la previsión por ley de la proporcionalidad de las medidas que limitan derechos y libertades, la prohibición de censura previa, la interdicción del secuestro de publicaciones y la necesidad de resolución judicial para intervenir las comunicaciones. Respecto a esta última además no sólo no se respeta sino que se restringe aún más dicho derecho fundamental al permitir el cese mediante resolución sin audiencia previa vulnerándose por tanto también el derecho de defensa del afectado ex art.24 CE.

Así a pesar de que la norma exige constatar una “amenaza inmediata y grave” y no sólo la mera afectación de dichos bienes jurídicos para poder decretar la medida cautelarísima, también deja abierto un amplio margen de discrecionalidad del Gobierno, que puede resultar contradictorio con la exigencia de previsibilidad de la ley. Más aún, tratándose de una intervención que afecta directamente derechos y libertades fundamentales como la libertad de expresión y de información, y que, por este motivo, requeriría un control más estricto.

En cuanto a la proporcionalidad de la medida restrictiva de derechos que es otro de los cánones que debe cumplir para considerarse una restricción legítima la jurisprudencia constitucional ha consolidado que únicamente son admisibles las medidas restrictivas de los derechos y libertades cuando resulten idóneas, necesarias y proporcionales a las finalidades legítimas que persiguen, lo que presupone que sólo se pueden admitir limitaciones de los derechos fundamentales en aquellos casos en que la limitación persiga una finalidad legítima en el sí de una sociedad democrática. En el presente caso difícilmente se podrá alcanzar dicha proporcionalidad teniendo en cuenta la indeterminación, la generalidad y la imprecisión con la que se regula la facultad de intervención pública. Existe un margen amplísimo de discrecionalidad del poder público para aplicar las medidas que considere convenientes tanto en lo que respecta a la afectación del ámbito subjetivo como del ámbito material, creando una total inseguridad jurídica que no permite, por tanto, valorar tan siquiera que la proporcionalidad de la medida.

Sobre la legitimidad de las finalidades perseguidas cabe decir que estas encuentran amparo en las disposiciones correspondientes del CEDH [art.8.2 y 10.2 CEDH] pero también debe valorarse la necesidad de su aplicación y es, en este sentido, en qué existen ciertos límites, como son, en primer lugar, que las medidas restrictivas de derechos no pueden aplicarse con carácter general.

Además, la aplicación de las restricciones para ser legítima debe tener en cuenta el marco jurídico y los valores que informan una sociedad democrática, que se caracteriza y se distingue de otras por estar fundamentada en los derechos y libertades fundamentales y en la división y limitación de los poderes públicos. En una sociedad democrática, la protección de la seguridad pública, la seguridad nacional o el orden público no puede hacerse a través del control de los medios de comunicación,

ja sean medios clásicos como radio y televisión o de las nuevas tecnologías, como las redes y servicios de la sociedad de la información, la comunicación y el comercio electrónicos. Por tanto, no pueden fijarse como objetivos dichas finalidades sin respetar las garantías establecidas para los derechos y libertades fundamentales en una sociedad democrática. Es por ello que las injerencias del poder público en dichos derechos y libertades deben observar escrupulosamente las garantías de los mismos para no convertirse en restricciones ilegítimas.

El Art. 20.2 CE establece que el ejercicio de los derechos a la libertad de expresión y a la libertad de información no se pueden restringir mediante ningún tipo de censura previa. Es una prohibición taxativa y contundente, que no admite excepciones. En este sentido la jurisprudencia constitucional ha determinado que el sistema establecido por la CE para evitar extralimitaciones de las libertades de expresión y de información responde a un modelo reactivo y no preventivo, de tal forma que los poderes públicos, para proteger los bienes jurídicos dignos de protección ante posibles extralimitaciones de las libertades de expresión y de información únicamente podrán actuar ex post, y no ex ante [STC 86/2017, de 4 de julio]. Además, el propio Tribunal Constitucional resalta que la interdicción de la censura previa no sólo afecta a las medidas de los poderes públicos que impiden o prohíben abiertamente la difusión de cierta opinión o información, sino también *“cualquier otra que simplemente restrinja o pueda tener un indeseable efecto disuasorio sobre el ejercicio de tales libertades”* [STC 52/1983, FJ 5 y STC 190/1996, FJ 3]” cuando la ley, única norma para establecerlas, pretendiera justificar su existencia en la protección de aquellos derechos, bienes y valores que también conforme al art.20.4 CE constitucionalmente se configuran como límites a las libertades de expresión e información en nuestro orden constitucional” [STC 86/2017, FJ 4] y, ello es así, por la especial trascendencia de estos derechos y libertades en una sociedad democrática de la que constituyen pilares fundamentales.

Es, en este marco que debe fijarse la atención ante el potencial efecto restrictivo ex ante que tienen tanto la facultad de intervención del Gobierno sobre las redes y los servicios de la sociedad de la información y sus recursos asociados, como la facultad de ordenar el cese de forma cautelar y sin intervención judicial de las actividades, por los motivos, tan genéricos e indeterminados como los que habilita el Decreto Ley 14/20019, tanto si se entiende la intervención como bloqueo o interrupción del servicio como si se refiere a la posibilidad de acceso no consentido a los contenidos.

La intervención de los medios técnicos e infraestructuras tiene un efecto directo y preventivo sobre los contenidos y, por otra parte, esta es la voluntad encubierta del propio Gobierno que busca justamente este resultado puesto que si no fuera así la pregunta es qué sentido tendría dicha intervención. Es por ello que dicha intervención que tiene el potencial de afectar ex ante los contenidos que se pretenden difundir, lo cual resulta contrario a la prohibición de censura previa que establece el art.20.2, en la interpretación constitucional de dicho artículo.

A la misma conclusión cabe llegar en relación a la medida cautelarísima de ordenar el cese de la actividad infractora, por motivos también de seguridad pública, seguridad nacional u orden público. La orden de cese, ordenada por el Gobierno, además sin audiencia previa de la persona interesada y antes de iniciar el procedimiento administrativo sancionador, puede afectar también la difusión de contenidos futuros y suponer así un control ex ante de opiniones e informaciones, que tendría, igualmente, la consideración de censura previa. El hecho, además, que se refiera a cualquier tipo de infracción, sin distinguir ni tan siquiera en función de la gravedad, que se ordene sin audiencia previa administrativa de la persona interesada y que no se prevea un control específicamente adecuado, hace que el potencial de afectación arbitraria a las libertades de expresión y de información sea aún mayor.

El art.20.1 CE reconoce el derecho a la libertad de expresión. El ejercicio de este derecho no puede ser restringido por ningún tipo de censura previa, como se ha comentado en el anterior apartado ex art.20.2 CE pero es que, además, existe otro límite básico a las restricciones que pretendan imponerse por vía legal y es que será necesaria una resolución judicial para poder intervenir un medio de información o comunicación en base al art.20.5 CE al fijar que “*sólo podrá acordarse el secuestro de publicaciones, grabaciones y otros medios de información en virtud de resolución judicial*”.

Como ya se ha comentado la facultad de intervención del Gobierno puede suponer un control sobre los contenidos de las comunicaciones, es por ello que el propio texto constitucional establece una garantía para los ciudadanos consistente en el requerimiento de la vía judicial para poder proceder contra estos medios que garantizan, de forma principal, el ejercicio de los derechos fundamentales y libertades públicas y, en el caso de medios públicos, deben garantizar además el pluralismo de la sociedad y de sus diferentes lenguas.

Sobre el art.20.5 CE el Tribunal Constitucional ha mantenido que el precepto supone una prohibición clara del texto constitucional de poder realizar un secuestro por la vía administrativa y, por tanto, no deja abierta ninguna puerta a la constitucionalidad de dicha vía para intervenir los medios de comunicación e información [STC 187/1999, de 25 de octubre, FJ. 6] y, por lo que aquí interesa, se aplica a cualquier medio que sirva de soporte material de las publicaciones o grabaciones, siempre que sea un medio capaz de difundirlas directamente o bien incorporándolas a un soporte que a su vez sea susceptible de difusión [STC 144/1987, de 23 de septiembre FJ 3] lo cual incluiría también los soportes electrónicos.

De acuerdo con el Tribunal Constitucional, pues, únicamente los tribunales, a partir de una previsión legal específica y concreta, motivada y en el marco de un procedimiento judicial, podrán ordenar una actuación de control sobre una publicación que, por tanto no revestirá carácter previo por cuanto el procedimiento judicial debe estar iniciado ya que el texto constitucional manifiesta expresamente “en virtud de resolución judicial” y, además, se habrá respetado el derecho de defensa del afectado por cuanto en sede judicial tendrá la posibilidad de ejercerlo y los demás derechos conexos, como el derecho de contradicción o el de igualdad de armas ex art.6 CEDH.

En consecuencia, la nueva facultad otorgada al órgano competente del Ministerio de Economía por el art.6.1 y 6.5 del Decreto Ley 14/2019 que da nueva redacción a los art.4.6 y al art.81.1 de la LGT consistente en la asunción de la gestión directa o la intervención de las redes y servicios de comunicaciones, y el cese de una presunta actividad infractora mediante resolución sin audiencia previa, respectivamente, **vulneran el derecho fundamental a la libertad de expresión y comunicación ex Art. 20.5 CE y el derecho de defensa ex art.24 CE, el artículo 6 del CEDH y los arts. 41.2 y 47 de la Carta de los Derechos Fundamentales del TFUE.**

III.3. La disponibilidad de los datos para su acceso por parte de las autoridades judiciales y administrativas competentes prevista en el Art. 3.1 y Art. 3.2 del Decreto Ley 14/2019 supone una vulneración del derecho fundamental al secreto de las comunicaciones ex art.18.3 CE y al derecho fundamental a la protección de los datos personales 18.4 CE y art.8.1 de la Carta de Derechos Fundamentales, a la protección de la vida privada y de las comunicaciones Art. 7 y respeto a la libertad de expresión del art.11 de la Carta.

El art.18. 3 CE dispone que “se garantiza el secreto de las comunicaciones y, en especial, de las postales, telegráficas y telefónicas, excepto resolución judicial”. Desarrollando esta garantía la LECrim establece un régimen para las intervenciones judiciales [art.579-588]. No existe ninguna duda de que esta garantía constitucional se extiende también a las comunicaciones electrónicas puesto que así lo establece

expresamente la LGT ex art.39, de acuerdo con una clara jurisprudencia constitucional [SSTC 281/2006 de 9 de octubre y 170/2013, de 7 de octubre, entre otras]. Así la LGT establece una regulación detallada del régimen de intervención judicial respecto a las comunicaciones electrónicas, aunque, principalmente, lo que regula son las obligaciones de los operadores ante una orden judicial de intervención. Esta regulación, por tanto, y la establecida en la LECrim son incompatibles con la nueva regulación del RDL 14/2019.

Por otra parte, la intervención como se ha comentado supone el acceso al contenido y, por tanto, a las comunicaciones electrónicas y a toda la información que esté incluida en dicha red o recursos técnicos con lo cual se rompe la garantía del secreto de las comunicaciones y por otra parte también se produce una vulneración del art.18.4 que establece que “la ley limitará el uso de la informática para garantizar el honor y la intimidad personal y familiar de los ciudadanos y el pleno ejercicio de sus derechos”.

El derecho a la protección de las personas físicas en relación con el tratamiento de datos personales ha sido objeto de una amplia e importante regulación en el ámbito de la Unión Europea y también del Consejo de Europa. En este sentido destacan por lo que aquí nos afecta el Reglamento UE 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo de 27 de abril de 2016 relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos y por el que se deroga la Directiva 95/46/CE (Reglamento general de protección de datos).

También resulta de aplicación por su ámbito material específico la Directiva 2002/58/CE del Parlamento europeo y del Consejo de 12 de julio de 2002 relativa al tratamiento de los datos personales y a la protección de la intimidad en el sector de las comunicaciones electrónicas [**Directiva sobre la privacidad y las comunicaciones electrónicas**] a la cual se alude en el RGPD [art.95]. El objetivo y el ámbito de aplicación de esta Directiva es el de armonizar “*las disposiciones de los Estados miembros para garantizar un nivel equivalente de protección de las libertades y los derechos fundamentales y, en particular, de derecho a la intimidad, en lo que respecta al tratamiento de los datos personales en el sector de las comunicaciones electrónicas, así como la libre circulación de tales datos y de los equipos y servicios de comunicaciones electrónicas en la Comunidad*”.

Como no podía ser de otra manera la Directiva fija un mínimo común denominador para todos los Estados miembros de protección del derecho fundamental a la protección de datos en las comunicaciones electrónicas y establece una obligación concreta para ellos que se recoge en el primer párrafo del Art. 5.1 y que reza así “*Los Estados miembros garantizarán, a través de la legislación nacional, la confidencialidad de las comunicaciones y de los datos de tráfico asociados a ellas, realizadas a través de las redes públicas de comunicaciones y de los servicios de comunicaciones electrónicas disponibles al público. En particular, prohibirán la escucha, la grabación, el almacenamiento u otros tipos de intervención o vigilancia de las comunicaciones y los datos de tráfico asociados a ellas por personas distintas a los usuarios, sin el consentimiento de los usuarios interesados, salvo cuando dichas personas estén autorizadas legalmente a hacerlo de conformidad con el ap.1 del art.15...*”.

En relación a esta facultad de tratamiento de los datos personales el ap.1 del art.15 establece que “*los Estados miembros podrán adoptar medidas legales para limitar el alcance de los derechos y obligaciones que se establecen en los artículos 5 y 6 [...] cuando tal limitación constituya una limitación necesaria proporcionada y apropiada en una sociedad democrática para proteger la seguridad nacional, la defensa, la seguridad pública, o la prevención, investigación, descubrimiento y persecución de delitos o la utilización no autorizada del sistema de comunicaciones electrónicas [...]* Todas las medidas contempladas en el presente apartado deberán

ser conformes con los principios generales del Derecho comunitario, incluidos los mencionados en los apartados 1 y 2 del Tratado de la Unión Europea”.

En consecuencia, esta Directiva permite a los Estados miembros tomar las medidas legales necesarias en ciertos casos para interceptar las comunicaciones electrónicas cuando sea necesario para los fines señalados en dicho artículo y de conformidad con el Convenio Europeo para la protección de los Derechos Humanos y las Libertades Fundamentales, según la interpretación que se hace de éste en las sentencias del Tribunal Europeo de Derechos Humanos. Es por lo que dichas medidas deberán ser necesarias en una sociedad democrática y rigurosamente proporcionales al fin que se pretenda alcanzar y deben estar sujetas, además, a salvaguardias adecuadas de conformidad con dicho Convenio [Considerando 11 de la Directiva sobre la Privacidad y las comunicaciones electrónicas].

Esta Directiva debía transponerse a más tardar el 31 de octubre del 2003 por lo que a partir de dicha fecha su articulado tiene efecto directo lo cual supone que se puede reivindicar la aplicación de la misma frente a normas de derecho nacional que la contravienen al no respetar, por ejemplo, el art.15.1 de la misma.

Por otra parte, se produce mediante la intervención un tratamiento de datos personales ya que el mero acceso supone un tratamiento según el RGPD y dicho acceso carece de base legal ex art.6 [Licitud del tratamiento].

Debe señalarse que el RGPD, al tratarse de un reglamento comunitario goza de aplicación directa y de efecto directos y como señala el considerando 170 del Reglamento general “dado que el objetivo del presente Reglamento, a saber, **garantizar un nivel equivalente de protección de las personas físicas y la libre circulación de datos personales en la Unión Europea**, no puede ser alcanzado de manera suficiente por los Estados miembros, sino que, debido a las dimensiones o los efectos de la acción, puede lograrse mejor a escala de la Unión”.

La aplicabilidad directa del Reglamento comunitario es interpretada por la jurisprudencia del TJUE en el sentido de que es una norma que no precisa transposición al derecho interno puesto que forma directamente parte del mismo, en segundo lugar, los destinatarios son directamente los ciudadanos del Estado en cuestión y, en tercer lugar, su aplicabilidad al conjunto del territorio de la UE. Será el TJUE el que a través de su control jurisdiccional velará por la uniformidad en su aplicación para evitar discriminaciones e incoherencias.

Debe destacarse, además, que el Reglamento comunitario es obligatorio en todos sus elementos y que en ningún artículo del RGPD está previsto que pueda restringirse o limitarse la ubicación de los servidores en el territorio de un solo Estado miembro, en este caso, en territorio español. Ello no restringe la libre circulación de datos por cuanto el Reglamento general de protección de datos protege dicho derecho, pero sí restringe el derecho de establecimiento en cualquier Estado miembro para los prestadores de servicios de la sociedad de la información que es una de las garantías establecidas para conseguir un verdadero mercado interior, en el que los servicios, las mercancías, las personas y los capitales puedan circular libremente.

Dicha restricción se establece para las categorías especiales de datos a los que se refiere el art. 9 del Reglamento General de protección de datos. Y también se establece que dichos datos estarán en cualquier caso disponibles para **su acceso** por parte de las autoridades judiciales y administrativas competentes.

En primer lugar, debe definirse lo que se entiende por *tratamiento*. Así según el RGPD es cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de **acceso**, cotejo o interconexión, **limitación**, **supresión** o **destrucción**. [Art. 4.2]

El RGPD **prohíbe** el tratamiento de categorías especiales de datos personales que son aquellos “que revelan el origen étnico o racial, las opiniones políticas, las convicciones religiosas o filosóficas, o la afiliación sindical, y el tratamiento de datos genéticos, datos biométricos dirigidos a identificar de manera unívoca a una persona física, datos relativos a la salud o datos relativos a la vida sexual o las orientaciones sexuales de una persona física” [art.9.1]. Dicho artículo admite algunas excepciones entre las cuales cabe citar por la referencia del RDL al orden público, seguridad pública y seguridad nacional, como la que presenta una mayor similitud la letra g), que establece que la prohibición no será de aplicación “cuando el tratamiento es necesario por razones de un interés público esencial, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado”.

Del redactado del art.3.1 y 3.2 del Decreto Ley 14/2019 no se desprende que, ninguno de estos requisitos, se cumplan, por lo que la disponibilidad de los datos para su **acceso por parte de las autoridades judiciales y administrativas competentes** infringiría directamente dicho artículo ya que dicha regulación no establece ninguna de las garantías que ofrece el RGPD que no debe olvidarse es de obligatorio cumplimiento y aplicación. Esto ya se remarcó por el TJUE en la **Sentencia de 21 de diciembre de 2016, Asunto C203/15 y C 698/15, Tele 2 Sverige Ab y Post-och telestyrelse**, interpretando el artículo 15, apartado 1, de la Directiva 2002/58, en relación con los artículos 7, 8, 11 y 52, apartado 1, de la Carta, en la que consideró que dicho artículo “*se opone a una normativa nacional que regula la protección y la seguridad de los datos de tráfico y de localización, en particular el acceso de las autoridades nacionales competentes a los datos conservados, sin limitar dicho acceso, en el marco de la lucha contra la delincuencia, a los casos de delincuencia grave, sin supeditar dicho acceso a un control previo por un órgano jurisdiccional o una autoridad administrativa independiente*” [FJ 21].

En este sentido permitir el acceso, en cualquier momento a la autoridad judicial o administrativa supondría en la práctica establecer una medida análoga a la que fue declarada nula por la **Sentencia del TJUE de 8 de abril de 2014 en los asuntos C 293/12 y C 594/12, Digital Rights Ireland Ltd y Minister for Communications, Marine and Natural Resources** (conocida como Sentencia Digital Rights). En el litigio se declaró la nulidad de la Directiva 2006/24/CE del Parlamento europeo y del Consejo de 15 de marzo de 2006 porque permitía la conservación de datos generados o tratados en relación con la prestación de servicios de comunicaciones electrónicas de acceso público o de redes públicas de comunicaciones. Se consideró que la normativa debía establecer “*normas claras y precisas que regulen el alcance y aplicación de la medida en cuestión y que establezcan unas exigencias mínimas [...] sobre todo cuando los datos personales se someten a un tratamiento automático y existe un riesgo elevado de acceso ilícito a dichos datos*” [Considerando 54 y 55]. En el mismo sentido se alude a la falta de calidad de la norma, como se ha comentado anteriormente respecto al Decreto Ley 2014/19, en el sentido de que “*la Directiva abarca de manera generalizada a todas las personas, medios de comunicación electrónica y datos relativos al tráfico sin que se establezca ninguna diferenciación, limitación o excepción en función del objetivo de lucha contra delitos graves*” [Considerando 58]. Del mismo modo el art.3.1 y 3.2 tampoco especifican ni procedimientos, ni tipos de delitos o personas. Y, en especial, la sentencia señala que la Directiva “*no fija un criterio objetivo que permita delimitar el acceso de las autoridades nacionales competentes a los datos y su utilización posterior con fines de prevención, detección o enjuiciamiento de delitos*” [considerando 60]. Se consideró en dicha **Sentencia Digital Rights** que la Directiva suponía una injerencia no justificada en los derechos garantizados por los artículos 7 y 8 de la Carta.

Asimismo en la **Sentencia de 21 de diciembre de 2016, Asunto C203/15 y C 698/15, Tele 2 Sverijie Ab y Post-ochtelestyrelsen** relativo a un supuesto de intervención de las comunicaciones electrónicas por la policía se consideró que el acceso únicamente puede tener lugar si se realiza mediante un control jurisdiccional o mediante una autoridad independiente y, en consecuencia, que *“el art.15 de la directiva 2002/58, en relación con los artículos 7,8, 11 y 52, apartado 1 de la Carta debe interpretarse en el sentido de que se opone a una normativa nacional que establece, con la finalidad de luchar contra la delincuencia, la conservación generalizada e indiferenciada de todos los datos de tráfico y de localización de todos los abonados y usuarios registrados en relación con todos los medios de comunicación electrónica”* [FJ 112]. El TJUE considera que para adecuarse *“dicha normativa nacional debe establecer, en primer lugar, normas claras y precisas que regulen el alcance y la aplicación de una medida de este tipo y que establezcan unas exigencias mínimas de modo que las personas cuyos datos se hayan conservado dispongan de garantías suficientes que permitan proteger de manera eficaz sus datos personales frente a los riesgos de abuso”*. (FJ 109]

Por otro lado, si bien es cierto que el RGPD permite cierto margen de maniobra o de desarrollo normativo o incluso de excluir ciertas actividades de su ámbito de aplicación ello siempre puede hacerse, pero con límites. Por ejemplo, en cuanto al apartado 4 del artículo 9 que permite a los Estados miembros cierto margen de maniobra éste sólo puede consistir en aumentar las garantías para la protección de este derecho fundamental, estableciendo condiciones adicionales a las ya prescritas en el RGPD e inclusive más limitaciones con respecto al tratamiento de datos genéticos, datos biométricos o datos relativos a la salud. Ahora bien, dichas limitaciones siempre deberán estar previstas por ley y ser necesarias y proporcionadas en una sociedad democrática de conformidad con la doctrina del TEDH y, en ningún caso, resultar contrarias a lo previsto en el propio reglamento o el resto de derecho comunitario aplicable.

III.4. Los art. 3.1 y 3.2 del Decreto Ley 14/2019 en cuanto imponen la obligación de que los recursos técnicos necesarios para la recogida el almacenamiento, tratamiento y gestión se hallen en territorio español son contrarios al derecho de establecimiento ex Art. 49 TFUE y a la libre circulación de servicios en el mercado interior ex art.56 a 62 TFUE.

La consecución de un verdadero mercado interior [Art. 26 TFUE] es uno de los objetivos principales de la UE, por no decir el principal y, para ello, ya se instrumentaron en los tratados fundacionales (TCECA, TCEE y TCEEA) las cuatro libertades fundamentales, considerados los pilares de la UE: la libre circulación de mercancías, la libre circulación de personas, la libre circulación de servicios y la libre circulación de capitales.

El mercado común, establecido por el Tratado de Roma en 1958, ya pretendía eliminar las barreras al comercio entre los Estados miembros con el objetivo de incrementar la prosperidad económica y contribuir a «una unión cada vez más estrecha entre los pueblos europeos». El Acta Única Europea de 1986 incluyó en el Tratado de la Comunidad Económica Europea (CEE) el objetivo de crear un mercado interior, definido como «un espacio sin fronteras interiores, en el que la libre circulación de mercancías, personas, servicios y capitales estará garantizada».

En la actualidad el mercado interior se encuentra regulado en los Artículos 4, apartado 2, letra a), 26, 27, 114 y 115 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (TFUE) aparte de toda la legislación derivada aprobada desde el inicio.

Los artículos 49 a 55 TFUE regulan el derecho de establecimiento y los artículos y 56 a 62 TFUE la libre circulación de servicios.

Los trabajadores por cuenta propia y los profesionales o personas jurídicas a efectos del artículo 54 del TFUE que operan en un Estado miembro podrán: i) lle-

var a cabo una actividad económica de manera estable y continuada en otro Estado miembro (libertad de establecimiento: artículo 49 del TFUE); o ii) ofrecer y prestar sus servicios en otros Estados miembros de manera temporal sin abandonar su país de origen (libertad de prestar servicios: artículo 56 del TFUE).

Ello supone no solo eliminar cualquier discriminación por razón de nacionalidad sino también, a fin de que estas libertades se ejerzan efectivamente, adoptar medidas oportunas para facilitar el ejercicio de las mismas, ante todo, la **armonización de las normativas nacionales de acceso o su reconocimiento mutuo**.

Por un lado, el **derecho de establecimiento** incluye el derecho a emprender y ejercer actividades como trabajadores por cuenta propia y a establecer y administrar empresas, para ejercer actividades permanentes y de carácter estable y continuado, en las mismas condiciones previstas por la legislación del Estado miembro en cuestión para el establecimiento de sus propios ciudadanos.

Por otro lado, la **libre prestación de servicios** es aplicable a todos aquellos servicios que se prestan habitualmente a cambio de remuneración, siempre que no estén regulados por las disposiciones relativas a la libre circulación de mercancías, capitales y personas. Para realizar la prestación de un «servicio», el proveedor podrá ejercer su actividad de forma temporal en el Estado miembro en que se presta el servicio y quedará sujeto a las mismas condiciones que tal Estado impone a sus propios ciudadanos.

Con arreglo al TFUE, se excluyen de la libertad de establecimiento y de la libre prestación de servicios aquellas actividades que estén relacionadas con el ejercicio del poder público (artículo 51 del TFUE), si bien esta exclusión queda limitada por una interpretación restrictiva: las exclusiones recogen únicamente aquellas actividades y funciones específicas relacionadas **con el ejercicio del poder público**.

Los artículos 3.1 y 3.2 del RDL 14/2019 en la obligación que incorporan a los artículos 9.3 y 10.3 de la LPACAP, de **situar en territorio español** los recursos técnicos necesarios para la recogida, el almacenamiento, el tratamiento y la gestión de los sistemas previstos en los artículos 9.2.c y 10.2.c de dicha ley, como también, por conexión la disposición transitoria primera, apartado 2, del mismo Real decreto ley, resultan contrarios al derecho de establecimiento que establece el artículo 49 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea [en adelante TFUE] y al ámbito de aplicación territorial del Reglamento ex art.1.1 y al tratamiento de categorías especiales de datos personales ex art.9 del RGPD que resulta aplicable en toda la Unión en el contexto de las actividades de un establecimiento del responsable o del encargado en la Unión, independientemente de que el tratamiento tenga lugar en la Unión o no [Art. 1.1].

El derecho de establecimiento incluye el derecho a emprender y ejercer actividades como trabajadores por cuenta propia y a establecer y administrar empresas, para ejercer actividades permanentes y de carácter estable y continuado, en las mismas condiciones previstas por la legislación del Estado miembro en cuestión para el establecimiento de sus propios ciudadanos.

El art.49 [antiguo art.43 TCE], que lleva por título el Derecho de establecimiento, del TFUE establece lo siguiente:

*“En el marco de las disposiciones siguientes, **quedarán prohibidas las restricciones a la libertad de establecimiento de los nacionales de un Estado miembro en el territorio de otro Estado miembro**. Dicha prohibición se extenderá igualmente a las restricciones relativas a la apertura de agencias, sucursales o filiales por los nacionales de un Estado miembro establecidos en el territorio de otro Estado miembro. **La libertad de establecimiento comprenderá el acceso a las actividades no asalariadas y su ejercicio, así como la constitución y gestión de empresas y, especialmente, de sociedades, tal como se definen en el párrafo segundo del artículo 54, en las condiciones fijadas por la legislación del país de establecimiento para sus propios nacionales, sin perjuicio de las disposiciones del capítulo relativo a los capitales.**”*

La correcta interpretación de dicha norma comporta que no puedan establecerse limitaciones al establecimiento y funcionamiento de las empresas que no se hallen previstas en una norma de rango comunitario. Y la obligatoriedad de que “los recursos técnicos necesarios para la recogida, almacenamiento, tratamiento y gestión de dichos sistemas”, si se trata de las categorías especiales de datos a los que se refiere el art.9 del RGPD, se hallen situados en territorio español, constituye una restricción ilegítima y contraria al derecho de establecimiento establecido en el art.49 TFUE puesto que obliga a las empresas o autónomos que presten dicho servicio a ubicarse forzosamente en territorio español y el derecho de establecimiento es una libertad fundamental y no una obligación.

También indirectamente, suponen una restricción de la **libre circulación de servicios** por cuanto una empresa no ubicada en territorio español que deba tratar datos especialmente sensibles no podrá prestar dicho servicio.

Y, en consecuencia, ambas normas resultan contrarias a la **libre prestación de servicios** regulada en los arts. 56 a 62 del TFUE. De conformidad con el Art. 56 (antiguo artículo 49 TCE) “quedarán prohibidas las restricciones a la libre prestación de servicios dentro de la Unión para los nacionales de los Estados miembros establecidos en un Estado miembro que no sea el del destinatario de la prestación”. El art.57 (antiguo artículo 50 TCE) define lo que debe entenderse por servicio: “*se considerarán como servicios las prestaciones realizadas normalmente a cambio de una remuneración, en la medida en que no se rijan por las disposiciones relativas a la libre circulación de mercancías, capitales y personas. Los servicios comprenderán, en particular: a) actividades de carácter industrial; b) actividades de carácter mercantil; c) actividades artesanales; d) actividades propias de las profesiones liberales.*”

Incluso dicho beneficio puede extenderse a empresas de terceros países establecidas en la Unión.

En definitiva, la consecución del mercado interior, supone no solo eliminar cualquier discriminación por razón de nacionalidad sino también, a fin de que estas libertades se ejerzan efectivamente, adoptar medidas oportunas para facilitar el ejercicio de las mismas, ante todo, la **armonización de las normativas nacionales de acceso o su reconocimiento mutuo**.

Por otra parte, debe señalarse que, las normas de derecho comunitario gozan del **principio de primacía** en su aplicación frente al derecho interno. Fue el TJUE el que precisó este principio en la sentencia Flaminio Costa contra Enel (Ente nazionale Energia Electrica) de 15 de julio de 1964, As.6/64, que reafirmó, posteriormente, en numerosas sentencias. El Tribunal afirmó en esta sentencia la imposibilidad por los Estados de hacer prevalecer contra el orden jurídico comunitario una medida unilateral posterior que, por tanto, no le sería oponible:

“La primacía del Derecho comunitario está confirmada por el art.189, a cuyo tenor los Reglamentos tienen “fuerza obligatoria” y son “directamente aplicables en cada Estado miembro; que esta disposición, que no está acompañada de reserva alguna, carecería de alcance si un Estado pudiera unilateralmente destruir sus efectos mediante un acto legislativo oponible a las normas comunitarias [...] del conjunto de estos elementos se desprende que el Derecho creado por el Tratado, nacido de una fuente autónoma, no se puede oponer, en razón de su específica naturaleza original una norma interna, cualquiera que sea ésta, ante los órganos jurisdiccionales, sin que al mismo tiempo aquél pierda su carácter comunitario y se ponga en tela de juicio la base jurídica misma de la Comunidad” [Considerando 8, traducción propia del francés].

En base a dicho principio de primacía las normas de derecho comunitario prevalecen frente a la norma de carácter interno que los contradice y resulta de preferente aplicación por lo que, al ser dichos artículos del RDL contrarios a dichos artículos del TFUE no pueden ser aplicados.

Además, en el presente supuesto dichos artículos han sido desarrollados específicamente por diversas directivas y reglamentos que resultan ya directamente aplicables y que gozan de efecto directo en ambos casos puesto que en el caso de las directivas ya ha transcurrido el plazo para su transposición.

Como afirma el Tribunal en la Sentencia Molkerei-Zentrale de 3 de abril de 1968, As.28/67 la regla comunitaria debe imponerse con la misma fuerza en todos los Estados miembros. El Tribunal encontró el fundamento principal de su doctrina sobre la primacía en el antiguo art.189 TCEE que definía el alcance del reglamento:

“Esta disposición, que no está provista de ninguna reserva, no tendría alcance si un Estado pudiera unilateralmente anular sus efectos por un acto legislativo oponible a los textos comunitarios”.

III.5. La obligación de un registro previo, una autorización previa y un previo informe vinculante vulneran los artículos 56 a 62 del TFUE que regulan la libre circulación de servicios en el mercado interior y el Reglamento 910/2014 del Parlamento europeo y del Consejo de 23 de julio de 2014 relativo a la identificación electrónica y los servicios de confianza para las transacciones electrónicas en el mercado interior.

Los artículos 3.1 y 3.2 del RDL 14/2019 en la obligación que incorporan a los artículos 9.2, letra c) y 10.2, letra c) de la LPACAP, de un registro previo, una autorización previa y un previo informe vinculante para el sistema de identificación electrónica y el sistema de firma electrónica ante las administraciones públicas, como también, por conexión la disposición transitoria primera, apartado 2, del mismo Real decreto ley, resultan contrarios a la libre prestación de servicios en el mercado interior ex. Art. 56 a 62 TFUE, al Reglamento 910/2014 y a la Directiva 1999/93 del Parlamento Europeo y del Consejo de 13 de diciembre de 1999 por la que se establece un marco comunitario para la firma electrónica.

En el Reglamento 910/2014 se establecen las condiciones en que los Estados miembros deberán reconocer los medios de identificación electrónica de las personas físicas y jurídicas pertenecientes a un sistema de identificación electrónica notificado de otro Estado miembro, las normas para los servicios de confianza y el marco jurídico para las firmas electrónicas, los sellos electrónicos, los sellos de tiempo electrónicos, los servicios de entrega electrónica certificada y los servicios de certificados para la autenticación de sitios web [Art. 1].

El principio jurídico subyacente en el régimen jurídico del Reglamento es el del reconocimiento mutuo [Art. 6]. No aparece en ningún lugar un procedimiento para el que sea necesario una autorización o registro previos. Dichas medidas tampoco resultarían demasiado acordes con el principio del mercado interior que establece que *“no se impondrá restricción alguna a la prestación de servicios de confianza en el territorio de un Estado miembro por un prestador de servicios de confianza establecido en otro Estado miembro por razones que entren en los ámbitos cubiertos por el presente Reglamento”.*

Y, lo que no resultaría para nada lógico sería que al establecerse en el resto de Estados miembros un régimen jurídico de prestación de servicios que no exigiera los requisitos del Decreto Ley 14/2009, las personas físicas o jurídicas se establecieran en dicho territorio para verlo reconocido en territorio español, con lo cual se produciría una discriminación por razón de nacionalidad y se rompería con el principio de uniformidad en la aplicación del derecho comunitario, al mismo tiempo que se pondría en evidencia la infracción del principio del mercado interior por parte del Estado español al aprobar directamente una normativa contraria a dicho Reglamento.

Como señala el Considerando 12 uno de los objetivos del Reglamento es *“eliminar las barreras existentes para el uso transfronterizo de los medios de identificación electrónica utilizados en los Estados miembros para autenticar al menos los servicios públicos”.*

Por otra parte, la Directiva 1999/93 sobre la firma electrónica estableció las bases de un sistema común de sistemas de identificación tanto de firma electrónica como de certificados electrónicos para poder operar en todo el mercado interior que no se cumple con los sistemas de identificación, tanto certificados como sistemas de firma electrónicos, establecidos por los art.3, 4 y 5 de dicha directiva.

Es por ello que se considera que los artículos 3.1 y 3.2 del RDL 14/2019 en la obligación que incorporan a los artículos 9.2, letra c) y 10.2, letra c) de la LPACAP, de un **registro previo, una autorización previa y un previo informe vinculante para el sistema de identificación electrónica y el sistema de firma electrónica ante las administraciones públicas**, como también, por conexión la disposición transitoria primera, apartado 2, del mismo Real decreto ley, resultan **contrarios a la libre prestación de servicios en el mercado interior ex. Art. 56 a 62 TFUE y al Reglamento 910/2014 de 23 de julio de 2014 relativo a la identificación electrónica y los servicios de confianza para las transacciones electrónicas en el mercado interior y a la Directiva 1999/93 sobre la firma electrónica.**

Por todo ello, al Tribunal Constitucional

Solicita

Que teniendo por presentado este escrito con los documentos adjuntos, se sirva admitirlo y en sus méritos tener por interpuesto en tiempo y forma, en la representación ostentada, recurso de inconstitucionalidad contra los preceptos del Real Decreto-Ley 14/2019, de 31 de octubre, por el que se adoptan medidas urgentes por razones de seguridad pública en materia de administración digital, contratación del sector público y telecomunicaciones indicados al principio de este escrito, tener por formuladas las anteriores alegaciones y, previos los trámites pertinentes, dictar en su día sentencia por la que se declare la inconstitucionalidad y la nulidad de dichas disposiciones, por ser contrarias al ordenamiento constitucional y al ordenamiento comunitario.

Otrosí digo

Que debido a las dudas de interpretación que se plantean de la diversa normativa comunitaria citada en el presente escrito se considera necesario el planteamiento de un recurso prejudicial para que el Tribunal de Justicia de la Unión Europea se pronuncie sobre las cuestiones que se plantean a continuación y se proceda a la suspensión del procedimiento hasta que se dicte sentencia por parte del Tribunal de Justicia de la Unión Europea de conformidad con el artículo 267 TFUE:

1ª El artículo 15, apartado 1 y el artículo 5 de la Directiva 2002/58, en relación con los artículos 7, 8, 11 y 52, apartado 1, de la Carta, deben interpretarse en el sentido de que se opone a una normativa nacional, como la controvertida en el asunto principal, que establece el acceso por parte de las autoridades judiciales y administrativas de forma generalizada e indiferenciada a todos los datos relativos a categorías especiales a los que se refiere el art.9 del Reglamento UE 2016/679, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, en relación con todos los medios de comunicación electrónica?

2ª El Art. 8 de la Carta en relación con el Art. 23 del Reglamento UE 2016/679, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016 debe interpretarse en el sentido de que en lo relativo a los sistemas de identificación electrónicos puede permitirse un acceso indiscriminado a las categorías especiales de datos a que se refiere el artículo 9 a las autoridades judiciales y administrativas sin establecer el procedimiento por ley, ni la proporcionalidad ni la necesidad de dicha restricción a los derechos fundamentales?

3ª Debe interpretarse el artículo 3 de la Directiva 1999/93 del Parlamento Europeo y del Consejo de 13 de diciembre de 1999, por la que se establece un marco comunitario para la firma electrónica, en el sentido de que se considere válido un sistema de firma electrónica que debe contar con un registro previo como usuario

que permita garantizar su identidad, previa autorización por parte de la Secretaría General de Administración Digital del Ministerio de Política Territorial y Función pública, que solo podrá ser denegada por motivos de seguridad pública, previo informe vinculante de la Secretaría de Estado de Seguridad del Ministerio del Interior y que deberá ser emitida en el plazo máximo de tres meses, sin perjuicio de que la falta de resolución se entenderá que tiene efectos desestimatorios?

4ª Deben interpretarse el art.3 de la Directiva 1999/93 del Parlamento Europeo y del Consejo de 13 de diciembre de 1999, por la que se establece un marco comunitario para la firma electrónica, en el sentido de que se considere válido un sistema de clave concertada o cualquier otro sistema que debe contar con un registro previo como usuario que permita garantizar su identidad, previa autorización por parte de la Secretaría General de Administración Digital del Ministerio de Política Territorial y Función pública, que solo podrá ser denegada por motivos de seguridad pública, previo informe vinculante de la Secretaría de Estado de Seguridad del Ministerio del Interior y que deberá ser emitida en el plazo máximo de tres meses, sin perjuicio de que la falta de resolución se entenderá que tiene efectos desestimatorios?

5ª En cuanto al artículo 3 de la Directiva 2002/58, éste enuncia que dicha Directiva se aplicará al tratamiento de datos personales en relación con la prestación de servicios de comunicaciones electrónicas disponibles al público en las redes públicas de comunicaciones de la Unión, incluidas las redes públicas de comunicaciones que den soporte a dispositivos de identificación y recopilación de datos (en lo sucesivo, «servicios de comunicaciones electrónicas») y según jurisprudencia del TJUE debe considerarse que la citada Directiva regula las actividades de los proveedores de tales servicios por lo que es compatible dicha normativa de protección de datos con una normativa nacional que prevé acordar la asunción por la Administración General del Estado de la gestión directa o la intervención de las redes y servicios de comunicaciones electrónicas en determinados supuestos excepcionales que puedan afectar al orden público, la seguridad pública y la seguridad nacional sin concretar las medidas, ni sus destinatarios, ni la proporcionalidad de las mismas?

6ª En relación al acceso a las redes de comunicación electrónica se puede interpretar el Art. 15.1 de la Directiva sobre la privacidad y las comunicaciones electrónicas en relación con los artículos 47 y 52 de la Carta en el sentido de que permite una norma nacional que previamente al inicio de un procedimiento sancionador pueda ordenarse por un órgano del Ministerio de Economía y Empresa, mediante una resolución sin audiencia previa, el cese de la presunta actividad infractora cuando se establecen distintas razones de “imperiosa urgencia” de carácter general como son una amenaza inmediata y grave para el orden público, la seguridad pública o la seguridad nacional, cuando exista una amenaza inmediata y grave para la salud pública, cuando puedan producirse perjuicios graves al funcionamiento de los servicios de seguridad pública, protección civil y de emergencias, cuando se interfiera gravemente a otros servicios o redes de comunicaciones electrónicas o cuando cree graves problemas económicos u operativos a otros proveedores o usuarios de redes o servicios de comunicaciones electrónicas o demás usuarios de espectro radioeléctrico?

Otrosí solicita

Que, de acuerdo con lo expuesto, se proceda al envío prejudicial del correspondiente recurso siguiendo la tramitación correspondiente con las preguntas planteadas y aquellas otras que el mismo Alto Tribunal considere procedente y se adopte de inmediato la suspensión del procedimiento hasta que se dicte sentencia por parte del Tribunal de Justicia de la Unión europea de conformidad con el artículo 267 TFUE.

Barcelona para Madrid, a cinco de febrero de 2020
Mercè Arderiu Usart, letrada del Parlamento

4.90. Règim interior

4.90.05. Pressupost del Parlament

Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2020

231-00003/12

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 48, 06.02.2020, DSPC-P 84

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 6 de febrer de 2020, a proposta de la Mesa Ampliada, d'acord amb l'article 37.5 del Reglament, ha designat Antonio Espinosa Cerrato, del Grup Parlamentari de Ciutadans, Narcís Clara Lloret, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i Marc Sanglas i Alcantarilla, del Grup Parlamentari Republicà, diputats interventors per al període pressupostari del 2020 (tram. 231-00003/12).

Palau del Parlament, 6 de febrer de 2020

La secretària tercera, Laura Vílchez Sánchez; el president, Roger Torrent i Ramió
